

ពេលវេលាសិក្សាព្រះគម្ពីរ

សិក្សាព្រះគម្ពីរសំរាប់មនុស្សពេញវ័យ

ទេវធម៌, ហូសេ, មីកា

Study Guide

AMOS, HOSEA, MICA

Jack Merritt

BAPTISTWAY

DALLAS, TEXAS

សិក្សាព្រះគម្ពីរសំរាប់មនុស្សពេញវ័យ អេម៉ីស, ហូសេ, មីកា

សិទ្ធិចម្លង © ២០០០ ដោយប្រចាំទីស្នូរេម BAPTISTWAY PRESS ®
រក្សាសិទ្ធិគ្រប់បែបយ៉ាង

អនុញ្ញាតិដល់ព្រះវិហារអាចចម្លងឯកសារផ្សេងៗនេះ តាមសេចក្តីត្រូវការ សំរាប់ប្រើប្រាស់នៅក្នុងរង្វង់ព្រះរាជកិច្ចរបស់ព្រះវិហារនោះ។ សន្លឹកចម្លងឯកសារផ្សេងៗនេះ មិនអាចយកទៅលក់ ទៅចែកចាយ ឬប្រើសំរាប់ប្រការណាមួយដោយគ្មានសេចក្តីអនុញ្ញាតិដោយលាយលក្ខណ៍អក្សរ លើកលែងតែការដកស្រង់ពាក្យដោយខ្លីតែប៉ុណ្ណោះ។ ក្នុងការចង់បានជាព័ត៌មាន សូមមេត្តាទាក់ទង ប្រចាំទីស្នូរេម BAPTISTWAY PRESS Baptist General Convention of Texas, 333 North Washington Ave., Dallas, Texas 75246-1798. .

BAPTISTWAY PRESS ® បានចុះកត់ត្រាទុកនៅក្នុង U.S. Patent and Trademark Office .

ឃ្លាបទគម្ពីរដកស្រង់ចេញពី ព្រះគម្ពីរបរិសុទ្ធ ផ្សាយដោយ United Bible Societies.

ចេញផ្សាយជាលើកទី១ ខែ មីនា ២០០៣

BAPTISTWAY Management Team

Executive Director, Baptist General Convention of Texas: Charles Wade
Coordinator, Church Health and Growth Section : H. Lynn Eckeberger
Director, Bible Study / Discipleship Center: Dennis Parrott
Administrator, Curriculum Development Office: Bernrd M. Spooner
Publishing consultant: Ross West, Positive Difference Communications

Language Materials Team

Writer for Basic English Study Guide for Unit 1, 2, 3
Jack Merrit, First Baptist Church, San Antonio, Texas
Writer for Basic English Bible Comment for Unit 1, 2, 3
Jennifer Carson, First Baptist Church, Arlington, Texas
Falicitator for the Adult Basic English Team
Joe Bruce, Project Director, Texas Patnerships, Baptist General Convention of Texas

Patty Lane, Office of Intercultural Initiatives, Baptist General Convention of Texas
Nelda P. Williams, Coordinator and Manager, Curriculum Development Office

Mary Lou Serratt, Falicitator for the Cambodian Language Team
Cambodian Language Team
Darith Hak, Sreng Chan, Limhak Kheang, Rachana Sou, Kahol Mam

អេម៉ូស, ហូសេ, មីកា

អេម៉ូស, ហូសេ ហើយនិង មីកា ជាគ្រូបង្រៀន (ព្យាករិ) ដែលនិយាយអំពីព្រះ។ នៅពេលខ្លះគេហៅគាត់ទាំងនោះថាជា ព្យាករិ (ហោរា) បន្ទាប់បន្សំ ឬតូចតាច ដោយសារតែសំណេរដែលជាចំណាររបស់គេខ្លីៗជាងព្យាករិដទៃទៀត ដែលគេហៅថាព្យាករិ ធំ ឬធំបង។ ព្យាករិទាំងនោះរស់នៅក្នុងសតវត្សទី៨ មុនព្រះគ្រីស្ទបានកើត គឺនៅក្នុងពេលប្រទេសជាតិរបស់វាស្រួលព្រះបានបែងចែក ជាព្រះរាជាណាចក្រខាងជើង (អ៊ីស្រាអែល) , ហើយនិង ព្រះរាជាណាចក្រខាងត្បូង (យូដា) ។

កាតទី១- អេម៉ូស: ព្រះដែលនឹងត្រូវបានឮ

- មេរៀនទី១: បន្ទូលសំរាប់រូបអ្នក អេម៉ូស ២:៤-១៦
- មេរៀនទី២: ការវិនិច្ឆ័យទៅលើការធ្វើខុស អេម៉ូស ៣:៧-៤:៣; ៥:១០-១៥, ៦:៤-៧; ៨:៤-៦
- មេរៀនទី៣: សេចក្តីជំនុំជំរះទៅលើការថ្វាយបង្គំបន្តិច អេម៉ូស ៤:៤-៥; ៥:១៨-២៤
- មេរៀនទី៤: ជនជាតិអ៊ីស្រាអែលមិនស្តាប់ព្រះយេហូវ៉ាទេ អេម៉ូស ៧:៧-១៧
- មេរៀនទី៥: ការកាត់ទោសជាក់ស្តែង និងសេចក្តីសង្ឃឹម អេម៉ូស ៨:១-១៥

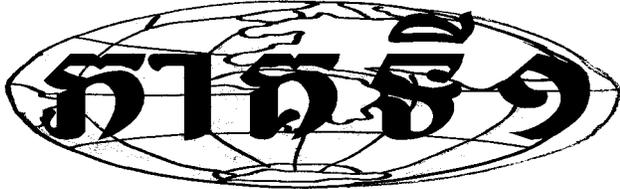
កាតទី២- ហូសេ: ព្រះដែលជំនុំជំរះហើយនិងប្រមូលមកឯទ្រង់

- មេរៀនទី៦: បញ្ហាក្នុងគ្រួសារ ហូសេ: ១:១-១៧
- មេរៀនទី៧: ការធ្វើឲ្យមានទំនាក់ទំនងឡើងវិញ ហូសេ: ១:១០-២:៥, ១៤:-២៣; ៣:១-៥
- មេរៀនទី៨: ការបោទប្រកាន់របស់ព្រះអម្ចាស់ ហូសេ: ៤:១-១២; ៨:១-១០, ១៤
- មេរៀនទី៩: ព្រះហឫទ័យអាណិតមេត្តា ហូសេ: ១១:១-១១
- មេរៀនទី១០: ត្រឡប់មកឯព្រះវិញ ហូសេ: ១៤:១-៧

កាតទី៣- មីកា: តើព្រះមានសំណូមពរអ្វីដល់អ្នក

- មេរៀនទី១១: តើមានអ្វីកើតឡើងកាលណាយើងលោកប្រណែនទ្រព្យរបស់គេ មីកា: ១:១-៧; ២:១-៧
- មេរៀនទី១២: អ្នកគ្រប់គ្រងមិនល្អ មីកា: ៣:១-១២
- មេរៀនទី១៣: សន្តិភាពបានមកដល់ហើយ មីកា: ៤:១-៨; ៥:២-៥
- មេរៀនទី១៤: ការបោទទាស់របស់ព្រះទៅលើវាស្រួលព្រះ មីកា: ៦:១-៨

ទេសប្បុរស, ហូសេស, មីកា

**សិក្សាព្រះគម្ពីរ
សំរាប់មនុស្សចេញវ័យ**

ភាគទី១:

អេម៉ុសៈ
ព្រះដែលនឹងត្រូវបានឮ

មេរៀនទី១:

បន្ទូលសំរាប់រូបអ្នក
អេម៉ុស ២:៤-១៦

មេរៀនទី២:

ការវិនិច្ឆ័យទៅលើការធ្វើខុស
អេម៉ុស ៣:៧-១០; ៥:១០-១៥, ៦:៤-៧; ៨:៤-៦

មេរៀនទី៣:

សេចក្តីជំនុំជំរះទៅលើការថ្វាយបង្គំបង្គំ
អេម៉ុស ៤:៤-៥; ៥:១៨-២៤

មេរៀនទី៤:

ជនជាតិអ៊ីស្រាអែលមិនស្តាប់ព្រះយេហូវ៉ាទេ
អេម៉ុស ៧:៧-១៧

មេរៀនទី៥:

ការកាត់ទោសជាក់ស្តែង និងសេចក្តីសង្ឃឹម
អេម៉ុស ៩:១-១៥

ភាគទី១

ព្រះដែលនឹងត្រូវបានឮ

អេម៉ុស ម៉ុសជាព្យាករិដែលមកពីទឹកដីប៉ែកខាងត្បូង គាត់មិនមានការកំរើខ្លាចក្នុងការលើកយកព្រះបន្ទូលទៅផ្សាយដល់ប្រជាជននៅទឹកដីប៉ែកខាងជើងឡើយ។ ស្តេចសាឡាម៉ូសបានចូលទីវង្គត់នៅក្នុងឆ្នាំ៧២២មុនព្រះគ្រីស្ទកើត។ នៅក្នុងអំឡុងពេលនោះ ទឹកដីជនជាតិហេព្រើរបានបែងចែកជាពីររាជណាចក្រ។ នៅប៉ែកខាងត្បូង ហោយូដា ហើយនៅប៉ែកខាងជើងហោ អ៊ីស្រាអែល។

អេម៉ុសបានប្រាប់ប្រជាជនថា អ្នកទាំងអស់គ្នាជាមនុស្សលោកហើយចិត្តអាក្រក់ណាស់។ គាត់ពោលទៀតថា គេទាំងនោះមិនគិតដល់មនុស្សត្រីក្រទេ។ គេចំណាយប្រាក់កាសទៅលើតែខ្លួនគេ មិនគិតអ្នកដទៃ។ ព្រះទ្រង់មិនសព្វព្រះហឫទ័យក្នុងការដែលគេសរសើរទៅលើមនុស្សត្រីក្រ ហើយនិងមនុស្សទន់ខ្សោយ។ ដោយអ៊ីស្រាអែលមិនគោរពដល់ព្រះ នោះពេលទីបញ្ចប់ក៏បានមកដល់។ អ្វីៗដែលគេបានធ្វើទាំងនេះព្រះលោកមិននៅស្ងៀមទេ យ៉ាងនោះហើយបានជាលោកអេម៉ុសទុកហ្វូងចៀមគាត់ចោល ហើយធ្វើដំណើរទៅប្រាប់ដល់រាស្ត្ររបស់ព្រះឲ្យប្រែចិត្តឡើង។

- មេរៀនទី១: អេម៉ុសបង្រៀនប្រវែងប្រដៅដ៏ចំបង។
- មេរៀនទី២: ការជំនុំជំរះរបស់ព្រះក្នុងការធ្វើខុសទៅមនុស្សត្រីក្រ។
- មេរៀនទី៣: ព្រះលោកមានព្រះហឫទ័យឲ្យរស់នៅដោយត្រឹមត្រូវ មិនមែនគ្រាន់តែក្នុងធ្វើជាគោរពប៉ុណ្ណោះទេ។
- មេរៀនទី៤: មេដឹកនាំសាសនាទាត់ចោលព្រះបន្ទូល។
- មេរៀនទី៥: ព្រះដាក់សេចក្តីជំនុំជំរះខ្លះៗហើយសង្ឃឹមថានឹងមានការកែតម្រូវឲ្យបានល្អវិញ។

លោក ហ្វាក់ មែរីត Jack Merritt ដែលអ្នកសរសេរ មេរៀន: អេម៉ុស, ហូសេ, ហូសេ ជា Missionary-in-residence សាសនទូតដែលធ្វើការនៅមហាវិទ្យាល័យ Baylor ធ្វើការជាមួយអន្តរ;និស្សិតហើយនិងកូនរបស់សាសនទូត។ គាត់ហើយនិងកិរិ យារបស់គាត់ លោកស្រី ភីលីស Phillis បានបរិព្រះជាសាសនទូតនៅក្នុងស្រុកអស់ចំនួន៣០ឆ្នាំ។ ជាដំបូងនៅទីក្រុងញ៉ូវយ៉ក ហើយបន្ទាប់មកនៅ ញ៉ូវមិកស៊ិកកូ គាត់ទាំង២នាក់មានកូនប្រុស២ គឺលោក ក្រេក Greg ហើយនិងត្រាវីស Travis ។

ណែនាំសិក្សា

មេរៀនទី១: បន្ទូលសំរាប់រូបអ្នក

ភាគទី១: អេម៉ុស: ្រងៈដែលនឹងត្រូវបានឮ

ឆត្របទ្រងៈគម្ពីរ

អេម៉ុស: ២:៤-១៦

បទគម្ពីរចងចាំ

“ . . . នោះអញនឹងមិនព្រមលើកទោសគេចោលឡើយ
ពីព្រោះគេបានបោះបង់ចោលក្រឹត្យវិន័យរបស់ព្រះ
ឃេត្យង្វី ហើយមិនកាន់តាមបញ្ញត្តិច្បាប់របស់
ទ្រង់សោះ . . . ”

អេម៉ុស: ២:៤

តារាងពាក្យ

ដើមឈូក Fig tree: ដើមឈើម្យ៉ាងដែលមានផ្លែតូច
ណាសារីត nazirites: មនុស្សដែលនាំសាររបស់ព្រះ និងដែល
សន្យាថាមិនសេពស្ករ, មិនកាត់សក់, និងមិនប៉ះមនុស្ស
ស្លាប់

ឆ្លើយស្របត្រូវបានឲ្យ

- ១- តើអ្នកដឹងឬទេថា ហេតុអ្វីបានជាងាយណាស់ក្នុងការគិតអំពីបាប
របស់អ្នកដទៃជាងការគិតទៅលើអំពើបាបរបស់ខ្លួនឯងផ្ទាល់
- ២- ហេតុអ្វីទៅបានជាយើងសំដែងមិនសមគួរទៅលើមនុស្សទីទាល់ក្រ
និងអ្នកដែលត្រូវការជំនួយ ដោយមិនបានគិតគូរ ?
- ៣- តើហេតុអ្វីបានជាអេម៉ុសនិយាយទៅអ៊ីស្រាអែលនូវពាក្យដ៏ដែល
ដែលគាត់បាននិយាយទៅលើជាតិសាសន៍ទាំង៧ទៀត ? តើហេតុអ្វី
បានជាគាត់និយាយទៅអ៊ីស្រាអែលជាចុងក្រោយវិញ ?
- ៤- តើលោកអេម៉ុសនឹងនិយាយថាយ៉ាងដូចម្តេច បើប្រសិនណាជាគាត់
និយាយទៅសាហារ៉ាមេរិកសព្វថ្ងៃនេះ វិញ ?

បន្ទូលសំរាប់បង្អួក

លោកអេម៉ុសបានគាត់ចេញមកពីស្រុកតូចមួយនៃគ្រង
ត្នូអាម គ្រងត្នូអា ជាគ្រងមួយនៅចំងាយប្រហែល ១០ ម៉ែល
ពីទីក្រុងយេរូសាឡឹម ទីក្រុងនេះស្ថិតនៅក្នុងទឹកដីប៉ែកខាងត្បូង
ដែលជាការណាចក្រយូដា គាត់ជាអ្នកបែកក្បាចៀមនិងដើម
ល្ងាម គាត់ជាអ្នកដែលរស់នៅក្នុងភាគខាងត្បូងតែគាត់បាននាំ
សាររបស់ព្រះទៅឲ្យដល់អ៊ីស្រាអែល អ៊ីស្រាអែលជា
រាជានាចក្រដែលនៅប៉ែកខាងជើង

លោកអេម៉ុសបានទៅឯមនុស្សដែលគេមិនចង់ស្តាប់ពី
គាត់ គាត់បានចាប់ផ្តើមបង្រៀននៅក្នុងជំនាន់សតវត្សទី៧៦០
មុនព្រះគ្រីស្ទ ស្តេចយេរូបាមទី២ ជាស្តេចសោយរាជ្យនៅ
ក្នុងជំនាន់នោះ (៧៨៦-៧៤៦) ហើយនៅរាជានាចក្រខាង
ត្បូងវិញមានស្តេចអូសៀស

លោក អេម៉ុស បាននាំព្រះបន្ទូលទៅឲ្យដល់ពួក
អ៊ីស្រាអែល ប្រជាជនអ៊ីស្រាអែលជាអ្នកមានទ្រព្យសម្បត្តិ
គេបានគិតថា សម្បត្តិទ្រព្យដែលគេមាននេះបង្ហាញថាជាព្រះពរ
ទៅលើរូបគេ លោកអេម៉ុសបានមានប្រសាសន៍ថាមិនមែនពិត
យ៉ាងដូច្នោះទេ ប្រជាជនអ៊ីស្រាអែលគេគោរពព្រះតែការ
គោរពនេះមិនមែនពិតត្រង់សោះ ដោយព្រោះគេគោរពព្រះក្លែង
ក្លាយទៀតផង ជនអ៊ីស្រាអែលគេមើលឃើញតែអំពើបាប
របស់អ្នកដទៃ តែគេភ្នាក់ខ្លួនគេក្លាមនៅពេលដែលគេរៀនហើយ
ដឹងថាគេមានជាប់បាប

សេចក្តីបង្រៀន៧ នំពីជាតិសាសន៍ប៉ាបទាំង៧

(នេម៉ីស ១:៣-២:៥)

លោកអេម៉ុសបានចាប់ផ្តើមបង្រៀនអំពីជាតិសាសន៍តូចៗ
ដែលនៅជុំវិញអ៊ីស្រាអែល ជាម៉ាស៊ីតនៅខាងជើងឈៀង
ខាងកើតអ៊ីស្រាអែល កាសានៅខាងត្បូងឈៀងខាងលិច
អ៊ីស្រាអែល ទីរុសនៅខាងជើងឈៀងខាងលិចអ៊ីស្រាអែល
និងអេដុមនៅខាងត្បូងឈៀងខាងលិចអ៊ីស្រាអែល

សូមសាកល្បងគិតពិចារណាមើល តើសេចក្តីបង្រៀន
ទាំងនេះនិយាយយ៉ាងដូចម្តេចទៅចំពោះអ៊ីស្រាអែល ពាក្យ
ទាស់ប្រឆាំងនឹងជាតិសាសន៍ដទៃទៀតនោះគួរជាទីពេញចិត្ត
របស់គេណាស់ នៅគ្រប់ពេលដែលលោកអេម៉ុសចាប់ផ្តើម
និយាយលោកប្រើពាក្យ “ ព្រះឃេត្យង្វីមានព្រះបន្ទូលថា . . . ”

ណែនាំសិក្សា

មេរៀនទី១: បន្ទូលសំរាប់រូបអ្នក

ភាគទី១: អេម៉ុសៈ ព្រះដែលនឹងត្រូវបានឮ

(១ ៣) ។ បន្ទាប់មកនិយាយអំពីវិនិច្ឆ័យ “ អំពើរំលងទាំង៣ . . . ព្រោះ៤ផង នោះអញមិនព្រមលើកទោសគេចោលឡើយ ” ។ បន្ទាប់មកតៀតព្រះមានបន្ទូលប្រាប់អេម៉ុសអំពីជាតិសាសន៍និមួយៗបានធ្វើខុស។ អេម៉ុសបានប្រាប់គេថា ទណ្ឌកម្មរបស់គេគឺបញ្ចុះដោយភ្លើងហើយជាញឹកញាប់ណាស់ ដែលព្រះគម្ពីរ ប្រើភ្លើងបង្ហាញពីការវិនិច្ឆ័យ។

សេចក្តីបង្រៀនជាបន្តបន្ទាប់គួរជាទីចាប់អារម្មណ៍ណាស់។ អេម៉ុសចាប់ផ្តើមឡើងនិយាយអំពីប្រទេសដែលអ៊ីស្រាអែលមិនជាចូលចិត្តប៉ុន្មាន។ គាត់បញ្ចប់សេចក្តីបង្រៀនទាំងនេះដោយនិយាយទៅលើអ៊ីស្រាអែល។ ជាម៉ាស់ (ស៊ីរី), កាសា និង ទីរ៉ុស ជាប្រទេសដ៏ទៃ តែអ៊ីម៉ុន អេដ៊ុម និងម៉ូអាប ជាជនជាប់សាច់ឈាមជាមួយអ៊ីស្រាអែល។ យូដាជារាជាណាចក្របងប្អូនរបស់អ៊ីស្រាអែល។

លោកអេម៉ុសនិយាយក្នុងបែបផែនតែមួយជាមួយប្រទេសនិមួយៗ។ គាត់បាននិយាយទៅយូដា នៅក្នុងគម្ពីរអេម៉ុស ២:៤-៥។ គាត់បានចាប់ផ្តើមនិយាយឡើងជាមួយនិងពាក្យ “ ព្រះឃ្លេច្បឹង ទ្រង់មានបន្ទូលដូច្នោះថា . . . ” (១ ៤) ។ បន្ទាប់មកគាត់និយាយប្រាប់អំពីសេចក្តីវិនិច្ឆ័យយ៉ាងពិតប្រាកដមកលើរាស្ត្រទ្រង់។ សាសន៍យូដាបានត្រូវជាប់ទោសដោយព្រោះគេមិនគោរពប្រតិបត្តិក្រឹត្យវិន័យរបស់ព្រះឆ្មេង ដែលបានប្រទានដល់គេ គឺមិនកាន់តាមឲ្យបានជាក់លាក់វិន័យទាំង១០ ប្រការ។ គេមិនបានធ្វើតាមក្រឹត្យវិន័យដែលមានចែងនៅក្នុងគម្ពីរទាំងប្រាំដើមដំបូង: (លោកបុគ្គលិក, និក្ខមន៍, លេវីវិន័យ, ជនគណនានិង ចោទិយកថា) ។

ភ្លើងជាគ្រឿងសំរាប់ធ្វើទណ្ឌកម្មដល់ប្រទេសជាប់និងអ៊ីស្រាអែល ហើយនេះផងដែរសំរាប់ធ្វើទណ្ឌកម្មដល់រាស្ត្ររបស់ទ្រង់។ ពេលដែលយូដាបានធ្វើខុសក្រឹត្យព្រះ យូដាក៏ត្រូវទទួលទណ្ឌកម្មដូចសាសន៍ដ៏ទៃដែរ។

សេចក្តីបង្រៀនទាំងនឹងរាស្ត្រទ្រង់ដែលជាប់មាតិកា

ឆេម៉ុស ២:៦-៨

សាសន៍អ៊ីស្រាអែលសប្បាយចិត្តក្នុងការស្តាប់អេម៉ុសនិយាយពីសត្រូវរបស់គេ។ ពេលដែលអេម៉ុសនាំយកសេចក្តីបង្រៀនទាស់និងសាសន៍យូដា គេចូលចិត្តណាស់។ នៅពេលគេបានស្តាប់សេចក្តីបង្រៀនទាំងនោះហើយ គេគិតថាសេចក្តីបង្រៀនចប់តែប៉ុណ្ណោះ។

នៅក្នុងព្រះគម្ពីរ លេខ៧ជាលេខពិសេសហើយថាស្ទើរតែ

រៀនរាល់ពេលមានន័យជាលេខបញ្ជាក់ភាពសព្វគ្រប់។ លោកអេម៉ុសតែងតែនិយាយថា “ អំពើរំលងទាំង៣ . . . អើមាន៤ . . . ” ។ លេខទាំងនេះ បើបូកបញ្ចូលគ្នាទៅបានជាបួនមាន៧។ អ៊ីស្រាអែលបានស្តាប់សេចក្តីបង្រៀនទាំង៧ ហើយគេគិតថាទាំងមិនមានសារណាមួយទៀតមកពីព្រះថែមទៀតទេ។ អ៊ីស្រាអែលមិនជឿថាខ្លួនគេមានជាប់បាបទេ។ គេគិតថាអេម៉ុសមិនចាំបាច់និយាយអំពីគេទេ។

លុះដល់អេម៉ុសបង្រៀនដល់សារទី៨ គេមានការភ្ញាក់ផ្អើលខ្លាំងណាស់។ លោកចាប់ផ្តើមបង្រៀនតាមលំនាំដូចលោកធ្លាប់លើកយកមកបង្រៀនពីមុន “ ព្រះឃ្លេច្បឹង ទ្រង់មានបន្ទូលដូច្នោះថា . . . ” (១ ៦) ។ បន្ទាប់មក អេម៉ុសបាននិយាយពីអ្វីដែលគេនឹងមិននឹកស្មានថាទាំងនឹងបានឮទេ: អ៊ីស្រាអែល។ អ្វីៗទាំងឡាយដែលធ្វើឲ្យព្រះទ្រង់មិនសព្វព្រះហឫទ័យបានមកដល់ជាបន្ទាប់ ហើយគេដឹងថាគេនឹងត្រូវទទួលទណ្ឌកម្ម។

អ៊ីស្រាអែលបានធ្វើខុសជាច្រើន។ គេលក់មនុស្សយកជាប្រាក់។ មនុស្សក្រីក្រលក់យកតម្លៃស្មើនឹងស្បែកជើងមួយគូ គឺតម្លៃនោះថោកខ្លាំងណាស់។ គេបានក្រេបអស់រលីងកាលដែលគេបានធ្លាប់ជាខ្ញុំកញ្ជះរបស់អេស៊ីព្យ។

គេជិះជាន់ជនក្រីក្រដូចចូលដី គេចង់បានទឹកដីច្រើនថែមទៀត គេចង់រហូតទៅដល់យកចូលដីដែលជាប់នៅលើក្បាលជនក្រីក្រថែមទៀត។

កូនប្រុសនិងឪពុកបានប្រព្រឹត្តអំពើបាបផ្នែកខាងកេរ្តិ៍ជាមួយស្ត្រីតែមួយ ។ ព្រះលោកមិនសព្វព្រះហឫទ័យសោះ។

កាលណាអ្នកណាទៅខ្ចីប្រាក់ អ្នកនោះត្រូវទុកអារវង្សរបញ្ចាំ ហើយនៅស្រុកនោះ កាលណាពេលល្ងាចមកដល់ជាតុអាកាសធ្លាក់ចុះរង្សារណាស់។ ហើយម្ចាស់បំណុលមិនឲ្យត្រឡប់មកវិញនៅពេលល្ងាចទេ គេយកអារវង្សនោះប្រើជាទ្រទាបក្រាលនៅកន្លែងគោរពបូជាដល់រូបគ្រូជំនឿផ្តេសផ្តាស។ ព្រះមានព្រះបន្ទូលថា ទ្រង់មិនសព្វព្រះហឫទ័យទេ។

គេថែមទាំងចាក់ស្រាបង្កកដល់ពួកនាំសារិត ហើយពួកនាំសារិតនេះគេបានសន្យាជាមួយនឹងព្រះថាគេមិនទទួលទានស្រាទៀតទេ។

អ៊ីស្រាអែលបានប្រាប់ដល់គ្រូបង្រៀនដែលមកពីព្រះកុំឲ្យនិយាយគេទៅទៀត ព្រោះគេមិនចង់ស្តាប់គេទៅទៀតទេ។

ណែនាំសិក្សា

មេរៀនទី១: បន្ទូលសំរាប់រូបអ្នក

ភាគទី១: អម៉ុស: ព្រះដែលនឹងត្រូវបានឮ

សេចក្តីស្របស្រពនៃទេវតាដែលបានស្រែង

(នេម៉ីស ២:៩-១២)

ជនអ្វីស្រាវអែលបានធ្វើទុក្ខលំបាកដល់ប្រជាជនក្រីក្រ គេក្លែងក្លាយឃើញដល់កាលដែលព្រះតែងតែជួយសង្គ្រោះ គេ ហើយឥឡូវនេះគេមិនចង់ជួយអ្នកដទៃសោះ។ លោក អម៉ុសបានធ្វើការរំលឹកដល់គេនូវគ្រប់ប្រការដែលព្រះបានជួយ ដល់គេ។

ព្រះបានធ្វើឲ្យអ្វីស្រាវអែលបានកើតទៅជាជាតិមួយ ប្រទេសមួយ។ ព្រះបានប្រគល់ទឹកដីដែលទ្រង់យកពីសាសន៍ អាម៉ូរីយ៉ា សាសន៍អាម៉ូរីយ៉ាជាជន "... មានកំពស់ដូចដើមតាត្រៅ ហើយមានកំឡាំងដូចដើមម៉ែសាក់..." (ខ ២:៩)។

ព្រះបាននាំស្រ្តីទ្រង់ចេញពីប្រទេសអេស៊ីរីយ៉ាមាន សេរីភាព ហើយទ្រង់បានជួយទ្រទ្រង់ផ្គត់ផ្គង់ស្រ្តីទ្រង់អស់ រយៈពេល៤០ឆ្នាំនៅទីរហោដ្តាន។

ព្រះទ្រង់បានប្រទានអ្នកដឹកនាំយ៉ាងល្អៗឲ្យគេ ហើយ ទ្រង់ប្រទានហោរា(ព្យាការី)យកសាររបស់ទ្រង់មកឲ្យគេ។ ទ្រង់បានបញ្ជូនពួកនាំសារវិញដែលជាអ្នករស់នៅសម្រាប់ព្រះ ដល់គេ។ តើពួកអ្វីស្រាវអែលបានធ្វើអ្វីទៅវិញ ? គេបានបង្ខំ ពួកនាំសារវិញទទួលទានស្រា ហើយឲ្យលះចោលសេចក្តីសន្យា របស់គេជាមួយនឹងព្រះ។ គេបញ្ឈប់គ្រប់គ្រឿនមិនឲ្យបង្រៀន តទៅទៀត។

តើព្រះនឹងធ្វើយ៉ាងដូចម្តេច

(នេម៉ីស ២:១៣-១៦)

អ្វីស្រាវអែលគិតថាព្រះលោកមិនធ្វើអ្វីដល់គេទេ ដោយ គេយល់ថាគេជាជនជាតិពិសេស។ គេគិតថាព្រះលោកវិនិច្ឆ័យ តែទៅលើសាសន៍ដែលជាសត្រូវរបស់គេ និងសាសន៍យូដា។

ព្រះលោកមានកំរោងនឹងវិនិច្ឆ័យអ្វីស្រាវអែលទៅលើការ ប្រព្រឹត្តិខុសទាំងឡាយ។ គេច្បាស់ជាមិនអាចគេចចេញពីការ ដាក់ទណ្ឌកម្មរបស់ព្រះទេ។ អ្នកដែលរត់យ៉ាងលឿនមិនអាច លឿនល្មមផុតព្រះ ហើយអ្នកដែលមានកំឡាំងខ្លាំងក៏មិនខ្លាំង ល្មមនឹងឈរទល់នឹងការដាក់ទណ្ឌកម្មរបស់ទ្រង់ទៅលើគេបាន ឡើយ។ គេនឹងរៀនពីទ្រង់ថា ព្រះលោកបានមានព្រះបន្ទូល យ៉ាងណា នោះលោកនឹងធ្វើយ៉ាងនោះឯង។

តើយើងនាចនូវស្រ្តីយ៉ាងណា

ប្រជាជនអ្វីស្រាវអែលរាល់តែរកមើលអំពើបាបរបស់ សាសន៍ដទៃ ហើយគេមិនអាចមើលឃើញទៅលើការដែលគេ ធ្វើទៅលើប្រជាជនក្រីក្រ។ យើងក៏ដូច្នោះដែរ គឺយើងប្រហែល ជាមិនបានត្រូវរកមើលទៅអំពើបាបរបស់ខ្លួនឯង ហើយយើង មើលទៅតែបាបរបស់អ្នកដទៃវិញ។

ព្រះគឺជាព្រះរបស់គ្រប់ជាតិសាសន៍។ ទ្រង់បានបង្កើត ពិភពលោកទាំងមូល។ មនុស្សគ្រប់រូបត្រូវតែទទួលការវិនិច្ឆ័យ របស់ព្រះ ដូច្នោះទាំងអស់គ្នាត្រូវការដឹងអំពីសេចក្តីស្រឡាញ់ និងសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ព្រះ។

យើងទាំងអស់គ្នាត្រូវតែឈប់មើលទៅកំហុសបាបរបស់ អ្នកដទៃ តែយើងត្រូវមើលមកភាពលោក មើលមកទង្វើរបស់ យើងផ្ទាល់ខ្លួនវិញ។ បើពុំនោះសោតទេ យើងច្បាស់ជាត្រូវ ត្រង់វិនិច្ឆ័យដូចជាអ្វីស្រាវអែលជាមិនខាន។

យើងអាចរៀនជួយទំនុកបំរុងដល់ជនក្រីក្រ ដែលជាអ្នក ត្រូវការជំនួយ។ យើងអាចផ្តល់សេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះទៅ មនុស្សគ្រប់រូប ហើយអាចរៀនបានថា សេចក្តីស្រឡាញ់របស់ ព្រះយកទៅដល់គ្រប់ជាតិសាសន៍គ្រប់ទិសទីក្នុងពិភពលោក។

ណែនាំសិក្សា

មេរៀនទី១: បន្ទូលសំរាប់រូបអ្នក

ភាគទី១: អម៉ុស: ព្រះដែលនឹងត្រូវបានឮ

ឆេម៉ុស ២:៤-១៦

៤ ព្រះយេស៊ូ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលយ៉ាងដូច្នោះថា ដោយ ព្រោះអំពើរំលងទាំងៗរបស់ពួកយូដា អើ ដោយព្រោះ ៤៨៧ នោះអញនឹងមិនព្រមលើកទោសគេចោលឡើយ ពីព្រោះគេបានបោះបង់ចោលក្រឹត្យវិន័យរបស់ព្រះយេស៊ូ ហើយមិនបានកាន់តាមបញ្ញត្តិរបស់ទ្រង់សោះ ឯរបស់ កំភូតដែលពួកពួកយូដាការគេបានគោរពតាម

៥ អញនឹងចាត់ប្រើភ្លើងឲ្យទៅលើពួកយូដា ភ្លើងនោះនឹង ឆេះដំណាក់នៅក្នុងយេរូសាឡឹមអស់ទៅ

៦ ព្រះយេស៊ូ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលយ៉ាងដូច្នោះថា ដោយ ព្រោះអំពើរំលងទាំងៗរបស់ពួកអ៊ីស្រាអែល អើ ដោយ ព្រោះ៤៨៧ នោះអញនឹងមិនព្រមលើកទោសគេចោល ឡើយពីព្រោះគេបានលក់មនុស្សសុចរិត ឲ្យបានប្រាក់ ហើយកំសត់ទុក្ខិតផង ឲ្យបានស្បែកជើងមួយសំរាប់

៧ សូម្បីតែឆ្នាំដីនៅលើក្បាលមនុស្សកំសត់ទុក្ខិតនោះ គេ ក៏ដង្ហក់ចង់បានដែរ ហើយបង្ខំដូររបស់មនុស្សរាបទាប ឯទាំងកូននិងឪពុកក៏ចូលទៅស្រីក្រមុំតែមួយ ជាការដែល បង្ខំបំបែកនាមបរិសុទ្ធរបស់អញ

៨ គេក្រាលសំលៀកបំពាក់ ដែលបានទទួលបញ្ចាំ ដេកចុះ នៅក្បែរគ្រប់ទាំងអសនា ហើយនៅក្នុងព្រះវិហាររបស់ ព្រះនៃគេ នោះគេដឹកស្រាទំពាំងបាយជូររបស់អ្នក ដែល ខ្លួនបានពិន័យលក់ហើយដែរ

៩ ប៉ុន្តែអញៗបានបំផ្លាញសាសន៍អាម៉ូរី ដែលមានកំពស់ ដូចដើមតាត្រៅ ហើយមានកំឡាំង ដូចជាដើមមែសាក់ ចេញពីមុខឯងទៅ គឺអញបានបំផ្លាញទាំងផលគេខាងលើ និងបូសគេនៅខាងក្រោមផង

១០ អញបាននាំឯងរាល់គ្នាឡើងចេញពីស្រុកអេស៊ីរូមក គឺ បាននាំមុខឯងនៅក្នុងទីរហោដ្ឋានអស់៤០ឆ្នាំ ឲ្យបានចាប់ យកស្រុករបស់សាសន៍អាម៉ូរីទុកជាក្មេងអាករ

១១ អញបាននាំឯងពួកកូនចៅខ្លះរបស់ឯងរាល់គ្នាឡើងធ្វើជា ហោរា និងពួកកំឡោះខ្លះរបស់ឯងធ្វើជាពួកនាំសារីត ព្រះយេស៊ូទ្រង់សួរថា ឪពុកកូនចៅអ៊ីស្រាអែលអើយ តើមិនមែនដូច្នោះឬ

១២ ប៉ុន្តែ ឯងរាល់គ្នាឲ្យពួកនាំសារីតដឹកស្រាទំពាំងបាយជូរ វិញហើយបានហាមដល់ពួកហោរាថា កុំឲ្យទាយឡើយ

១៣ មើលអញនឹងកិនឯងរាល់គ្នា នៅទឹកនៃទន្លេរបស់ឯង ដូច ជាទេវតាពេញដោយកណ្តាប់តែនឹងកិនដីដែរ

១៤ នោះអំណាចរត់រួច នឹងបាត់ចេញពីមនុស្សល្បឿន ឯ មនុស្សមានកំឡាំង ក៏មិនបានចំរើនកំឡាំងរបស់ខ្លួនដែរ ហើយមនុស្សពូកែនឹងដោះខ្លួនឲ្យរួចមិនបាន

១៥ អ្នកណាដែលកាន់កាប់នឹងមិនអាចឈរនៅបាន ឯអ្នក ដែលមានថ្វីជើង នោះមិនបានរួចដែរ ហើយអ្នកដែលជិះ សេះនឹងមិនដោះខ្លួនឲ្យរួចបានឡើយ

១៦ ចំណែកអ្នកដែលមានចិត្តក្លាហានក្នុងពួកខ្លាំងពូកែ គេនឹង រត់ទៅទាំងខ្លួនអាក្រាតក្នុងថ្ងៃនោះ នេះជាព្រះបន្ទូលនៃ ព្រះយេស៊ូ ។

ណែនាំសិក្សា

មេរៀនទី២: សេចក្តីវិនិច្ឆ័យទៅលើការធ្វើខុស

ភាគទី១: អេម៉ុស: ្រពះដែលនឹងត្រូវបានឮ

ឆត្របទ្រពះគម្ពីរ

អេម៉ុស: ៣:៩ - ៤:៣;

៥:១០-១៥; ៦:៤-៧; ៨:៤-៦

បទគម្ពីរចងចាំ

“ ចូរស្វែងរកសេចក្តីល្អ កុំរកសេចក្តីអាក្រក់ឡើយ
ដើម្បីឲ្យឯងរាល់គ្នាបានរស់នៅ យ៉ាងនោះ ្រពះយេស៊ូ
ជា ្រពះនៃពួកពលបរិវារ ទ្រង់នឹងគង់នៅជាមួយនិងឯង
ពិតជាដូចជាឯងធ្លាប់ថាហើយ ”

អេម៉ុស: ៥:១៤

តារាងពាក្យ

អសនា Altar: កន្លែងគោរពថ្វាយបង្គំដែលគេយកដង្ហាយទៅធ្វើ
សក្ការៈបូជា ្រពះ, ជាញយដងគេធ្វើដង្ហាយដុត ។

ភ្នក Ivory: ធ្វើដោយភ្នកដី មានពណ៌ស ហើយមាន
សោភ័ណ្ណ ។

សំណុក Bribe: ប្រាក់ដែលឲ្យសំរាប់ឲ្យទៅអ្នកណាធ្វើអ្វីមួយ
ខុសដោយគ្មានដាក់ទណ្ឌកម្ម។

បន្ទុកធ្ងន់ Burdening: ធ្វើឲ្យកាន់តែមានការលំបាកឡើង ។

ន្ទ្រីដៃសត្រូវវិចារណា

- ១• តើមនុស្សដែលមានសម្បត្តិគ្រាន់បើអាចនឹងប្រព្រឹត្តជា
មួយអ្នកមិនមានទ្រព្យច្រើនបែបយ៉ាងណាទៅ ?
- ២• បើមានសម្បត្តិច្រើន តើបែបណាដែរ ?

- ៣• តើអ្នកគួរគប្បីលក់តម្លៃច្រើនឲ្យខាងតែបានឬ ? តើអ្នក
គប្បីបង់ថ្លៃឲ្យអ្នកណាម្នាក់យ៉ាងតិចបំផុតដែលធ្វើអាច
ធ្វើទៅបាន បានដែរឬទេ?
- ៤• អ្នកក្រមានកន្លែងពិសេសមួយនៅក្នុងព្រះហឫទ័យ ្រពះ។
្រពះយេស៊ូ មាន ្រពះបន្ទូលថា “ ដែលសត្វអ្នដួលតាម
ប្រហោងម្តួល នោះងាយជាជាងឲ្យមនុស្សអ្នកមានចូល
ទៅក្នុងនគរនៃ ្រពះវិញ”(ម៉ាថាយ ១៩:២៤)។ ្រពះយេស៊ូ
មានបន្ទូលទៀតដែរថា “ មានពរហើយ អ្នកដែលក្រ
អើយដ្បិតនគរព្រះជាបស់ផងអ្នករាល់គ្នា ”
(លូកា ៦:២០)។ តើហេតុអ្វីបានដូច្នោះ ?

សេចក្តីវិនិច្ឆ័យទៅលើការធ្វើខុស

អ កមានអ៊ីស្រាអែលមិនបានប្រព្រឹត្តជាមួយអ្នកក្រីក្រឲ្យ
បានត្រឹមត្រូវទេ អ្នកមានទាំងនោះនៅតែចង់បានថែម
ទៀតមិនចេះឈប់ឈរ គេគិតថា ការមានប្រាក់គ្រប់
គ្រាន់ធ្វើឲ្យគេមានសន្តិភាព។ លោក អេម៉ុសមានប្រសាសន៍ថា
គេនឹងត្រូវទទួលសេចក្តីវិនិច្ឆ័យអំពី ្រពះ។ ្រពះលោកមិនសព្វ
្រពះហឫទ័យទាល់តែសោះ កាលណាមនុស្សដែលមាន
សម្បត្តិជិះជាន់មនុស្សដែលមិនមានសម្បត្តិ ។

មានធនធានរស់នៅមានសន្តិសុខក្នុងគំនិតខុស

(នេម៉ិស ៣:៩ - ៤:៣)

អ៊ីស្រាអែលប្រព្រឹត្តិមិនត្រឹមត្រូវសោះ គេរឹបអូសយក
ពីជនក្រីក្រ ហើយយកទៅដាក់ទុកក្នុងនោងទីក្រុងដែលមាន
ជញ្ជាំងស្តើងស្តើង អេម៉ុសមានប្រសាសន៍ថាប្រជាជនដែលមក
ពីប្រទេសឯទៀត គេនឹងឈរជុំគ្នាមើលអ៊ីស្រាអែលមាន
បញ្ហា ។

អ៊ីស្រាអែលគេមានអារម្មណ៍ច្បាស់ក្នុងចិត្តគេណាស់
អំពីអំណាចចេស្តារបស់គេ ក៏ប៉ុន្តែអេម៉ុសមានប្រសាសន៍ថា
ពួកខ្មាំងសត្រូវវានឹងមករំលំចោលកន្លែងដ៏មានសន្តិសុខរបស់
គេវានឹងមកប្លន់យកទីក្រុងដ៏មាំមួនរបស់គេ។ លោកអេម៉ុសបាន
បង្ហាញជារូបភាពអំពីសេចក្តីវិនិច្ឆ័យបែបណាខ្លះទៅលើគេ។
គាត់បានមានប្រសាសន៍អំពីសត្វសត្វចៀមបានត្រូវសត្វតាខាំ
ស៊ីអស់ នៅសល់តែជើង២ និងស្លឹកត្រចៀក២ប៉ុណ្ណោះ។

ណែនាំសិក្សា

មេរៀនទី២: សេចក្តីវិនិច្ឆ័យទៅលើការធ្វើខុស

ភាគទី១: អេម៉ុសៈ រ្រងៈ ដែលនឹងត្រូវបានឮ

អេម៉ុសៈបានមានប្រសាសន៍ថា អសនាទាំងអស់ត្រូវរំលំ ចោល។ គេនឹងមិនមានផ្ទះសំរាប់រដូវក្តៅទេ ផ្ទះសំរាប់រដូវរងារ ត្រូវកំទេចចោល ហើយនឹងផ្ទះធ្វើពីភ្នំក្រវាញក៏អស់ដែរ។

លោកអេម៉ុសៈបានមានប្រសាសន៍ថា ស្ត្រីអ៊ីស្រាអែល ក៏ត្រូវទទួលទោសដែរដោយអំពើធ្វើឲ្យមានការលំបាកដល់អ្នកក្រីក្រ។ លោកអេម៉ុសៈហៅស្ត្រីទាំងនោះថា “ ពួកគេ ” (អេម៉ុសៈ ៤:១) ពីព្រោះគេបានទទួលស្វាមីរបស់គេយកមកឲ្យគេច្រើន ថែមទៀត។ ដែលគេបានរបស់កាន់តែច្រើនឡើងថែមទៀតនោះ ពីព្រោះគេបានយកពីអ្នកក្រីក្រ។

លោក អេម៉ុសៈ បានព្រមានដល់គេទាំងនោះថា រ្រងៈនឹងដក យកអ្នកទាំងនោះពីទឹកដីរបស់គេ ហើយគេនឹងមានសំលៀក បំពាក់តែនៅនឹងខ្លួនប៉ុណ្ណោះ។ គេដកទៅលើគ្រែធ្វើអំពីភ្នំក្រវាញ តែ គេនឹងត្រូវដកនឹងកន្ទេលទៅវិញ។

ធ្វើខុសទៅលើអ្នកក្រីក្រ

(វេនម៉ីស ៥:១០-១៥)

មនុស្សខ្លះនៅអ៊ីស្រាអែលមានសម្បត្តិច្រើន ក៏ប៉ុន្តែ មនុស្សក្រីក្រដែលមានតែបន្តិចបន្តួចបុគ្គលសោះ ក៏មានច្រើន ដែរ។ តើហេតុអ្វី? មនុស្សក្រីក្រត្រូវបានសង្កត់សង្កិនដោយ សារពួកអ្នកមាន។ អ្នកមេដឹកនាំខាងជំនួញបានទទួលយកប្រាក់ សំណូកដោយសំងាត់ បណ្តាលឲ្យគេនិយាយពាក្យមិនពិត។ គេសូកទៅចោក្រមដែលនៅមាត់ទ្វារក្រុង។ អ្នកមានជួលដីឲ្យ ទៅអ្នកដទៃដោយយកតម្លៃខ្ពស់។ អ្នកស្រែចំការក្រីក្រត្រូវឲ្យ កោតផលកាត់ច្រើនរបស់ទៅអ្នកមានដែលជាម្ចាស់ដី។

លោកអេម៉ុសៈបានឲ្យជាសេចក្តីព្រមានមកអំពីរ្រងៈ ធ្វើឲ្យ អ្នកមានគេមានការសង្ស័យ គេមិនមានការច្បាស់លាស់អំពីខ្លួន គេ។ ព្រោះរ្រងៈនឹងធ្វើទណ្ឌកម្មដល់អ្នកណាដែលរំលោភយក អំពីអ្នកក្រីក្រ។ គេនឹងមិនបានរស់ក្នុងផ្ទះដ៏ធំធេងដែលគេបាន សង់ទៀតទេ គេមិនបានទទួលទានកោតផលពីចំការផ្លែទំពាំង បាយជូររបស់គេទៀតទេពីព្រោះគេមាន គេបាន ដោយសារ ជាក់បន្ទុកកាន់តែធ្ងន់ឡើងទៅលើអ្នកក្រីក្រ។ គេបានធ្វើឲ្យអ្នក ក្រីក្របង់ពន្ធកាន់តែច្រើនឡើង។

មានកំរិតខុសគ្នាប៉ុន្មានរវាងអ្នកមាននឹងអ្នកក្រី

(វេនម៉ីស ៦:៤-៧)

អេម៉ុសៈ ជាគ្រូបង្រៀនដ៏មានសេចក្តីក្លាហាន។ គាត់មិន ក៏យមិនខ្លាចនឹងសាសន៍អ៊ីស្រាអែលបានធ្វើខុសអ្វីៗនោះទេ។ គាត់បានប្រាប់ដល់សាសន៍អ៊ីស្រាអែលថា រ្រងៈលោកមានរ្រងៈ ហឫទ័យឲ្យគេបានដឹងបានព្រឹត្តិបន្ទូលទ្រង់។ លោកអេម៉ុសៈបាន និយាយទៅសាសន៍អ៊ីស្រាអែលនៅក្នុងពេលដែលស្តេច យេរូបាមទី២សោយរាជ្យ។ នៅពេលនេះ ជាពេលដែលប្រជា ជននៅក្នុងរាជាណាចក្រប៉ែកខាងជើងកំពុងមានកោតសម្បត្តិ ហើយប្រជាជនអ្នកមានបានគិតថា ការមានបានគឺដោយសារ តែរ្រងៈលោកសព្វរ្រងៈហឫទ័យដល់គេ។ គេបានគិតឃើញខុស ខ្លាំងណាស់។

រ្រងៈមិនបានសព្វរ្រងៈហឫទ័យលើអ្វីៗដែលគេធ្វើសោះ។ អ្នកមានសំរាកនៅក្នុងគ្រែដ៏ល្អពិសិទ្ធ តែអ្នកក្រីក្រគ្មានគ្រែ សំរាក។ អ្នកមានទទួលទានម្ហូបសាច់គោក្នុងខ្នងរំពេល តែ អ្នកក្រីក្រទទួលសាច់នោះតែ២ទៅ៣ដងក្នុង១ឆ្នាំ។ អ្នកមានសំរាក កាយតែងបទចំរៀងមើលតែស្តេច គេគិតខ្លួនគេដូចជាស្តេច ជាវិទ្យា គេមានប្រេងក្រអូបលាបពាសពេញរាងកាយ។ គេមានអារម្មណ៍ថាជីវិតរបស់គេគ្មានអ្វីលើសពីនេះទៀត ទេ។ តែអេម៉ុសៈបានដឹងថាប្រទេសជាតិរបស់គេនឹងត្រូវបែក បាក់។

សាសនា ដែលគ្រាន់តែធ្វើពុត ត្រើងបន្លំ

(វេនម៉ីស ៨:៤-៦)

រ្រងៈបានប្រទានវិន័យដើម្បីឲ្យប្រជាជនជួយមើលទំនុក បំរុងអ្នកក្រីក្រ។ ទ្រង់មានរ្រងៈហឫទ័យចង់ឲ្យអ្នកក្រីក្រទទួលការ គោរពផងដែរ។ ទ្រង់ចង់ឲ្យប្រជាជនជួយអ្នកក្រីក្រឲ្យគេអាចជួយ ខ្លួនគេបាន។

ម្ចាស់ហាងគេមិនលក់នៅថ្ងៃសៅរ៍ទេ ពីព្រោះទាស់នឹង វិន័យរ្រងៈ ក៏ប៉ុន្តែគេបែកជាភេនប្រវិញយ៉ាងខ្លាំងនៅពេលដែល គេបើកហាង។ គេមិនប្រើជញ្ជីងត្រឹមត្រូវទេគេថែមទាំងលាយ គ្រាប់ស្មៅជាមួយស្រូវសាឡើយដើម្បីធ្វើឲ្យកាន់តែធ្ងន់ឡើង ហើយ គេអាចកេងយកតម្លៃពីនោះ។ មានអ្នកក្រីក្រជាច្រើនជំពាក់ប្រាក់ គេ ជាញយដង គេត្រូវតែលក់ខ្លួនគេធ្វើជាខ្ញុំកញ្ចុះ។ គេបានត្រូវ គេយកទៅលក់ស្ទើរនឹងស្បែកជើងដ៏មានតម្លៃថាកម្ពុយ។ នេះ គឺជាវិធីតែមួយដែលគេអាចធ្វើដើម្បីរកប្រាក់បង់សងបំណុល។

ណែនាំសិក្សា

មេរៀនទី២: សេចក្តីវិនិច្ឆ័យទៅលើការធ្វើខុស

ភាគទី១: អេម៉ុស: ព្រះដែលនឹងត្រូវបានឮ

យើងអាចស្រ្តីបានយ៉ាងណាខ្លះ

យើងត្រូវតែរៀនពីអ្វីៗដែលលោកអេម៉ុសបានបង្រៀន: មិនត្រូវរក្សាអ្នកក្រីក្រឡើយ តើវិធីដែលយើងរកទទួលបាន ឲ្យយើងបានមានសម្បត្តិទោះធ្វើឲ្យអ្នកក្រីក្រឈឺចាប់ដែរឬទេ? តើយើងទិញប្រដាប់ក្នុងលេងដែលធ្វើដោយប្រជាជននៅ ប្រទេសដទៃ ដែលគេធ្វើការបានប្រាក់កំរៃមិនគ្រប់គ្រាន់នឹង ចិញ្ចឹមកូនគេដែរឬទេ?

យើងឃើញថាព្រះមានសេចក្តីស្រឡាញ់យ៉ាងពិសេស មួយទៅលើអ្នកក្រីក្រ: ដល់អ្នកដែលមានការឈឺចាប់ ស្រី ដែលគ្មានស្វាមី ហើយនិងក្មេងដែលគ្មានឪពុកម្តាយ។

ដូចជានៅសម័យកាលអ៊ីស្រាអែលដែរ សព្វថ្ងៃនេះ

មានភាពខុសគ្នាយ៉ាងខ្លាំងរវាងអ្នកមាននិងអ្នកក្រីក្រ នេះជាការ ពិតនៅសហរដ្ឋអាមេរិក។ អ្នកជំនាន់លើរបស់ក្រុមហ៊ុនគេបាន កំរៃប្រហែលជា៤០០ដងលើសកម្មករបស់គេ។ តែនៅប្រទេស អាឡឺម៉ង់ និងជប៉ុន អ្នកជំនាន់លើបានទទួលប្រហែលតែ២០ដង លើសកម្មករប៉ុណ្ណោះ។

កាលណាប្រៀបធៀបប្រទេសយើងទៅនឹងប្រទេសដទៃ

យើងអាចមើលឃើញភាពខុសគ្នារវាងអ្នកមាននិងអ្នកក្រីក្រ មនុស្សក្រីក្របំផុតដែលមាន១០ភាគរយនៅសហរដ្ឋមានជីវភាព គ្រាន់បើលើសជាងប្រជាជន២ភាគ៣នៅលើសាកលលោក។ ៤ភាគ៥នៃប្រជាជននៅលើសាកលលោកមានជីវភាពនៅក្រោម កិរិតដែលទ្វីបអាមេរិកខាងជើង និងទ្វីបអឺរ៉ុប សន្មតថាត្រូវទៅ ទៀត។ ជាទូទៅ របស់ដែលប្រជាជនអាមេរិកាំងប្រើប្រាស់មាន លើសប្រជាជនម៉ិកស៊ិកាំង៥ដង លើសប្រជាជនចិន១០ដង លើសប្រជាជនឥណ្ឌូ៧០ដង។

ប្រជាជនអាមេរិកាំងជាច្រើនមិននិយាយថាគេមានទេ តែ ប្រជាជនអាមេរិកាំង១០២លាននាក់ប្រើប្រាស់ច្រើនលើសជាង ប្រជាជនដែលមាននៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រ។ តើយើងអាចនិយាយ ថាយើងជា “ពួកគេនៅស្រុកបាសាន”បានទេ?

(អេម៉ុស ៤:១)។ ព្រះមានព្រះហឫទ័យស្រឡាញ់ហើយជួយ ទំនុកបំរុងដល់រាស្ត្ររបស់ទ្រង់គ្រប់រូប។

ធម៌ ៣: ៩-១៥

៩• ចូរប្រកាសប្រាប់នៅក្នុងដំណាក់ នៅក្នុងអាសដូឌ ហើយក្នុងដំណាក់នៅក្នុងស្រុកអេស៊ីពូផងថា ចូរមូល គ្នាមកនៅលើអស់ទាំងភ្នំរបស់ស្រុកសាម៉ារី ពិចារណា មើលការកោលហាលយ៉ាងធំ និងការសង្កត់សង្កិន ដែល កើតមាននៅកណ្តាលស្រុកនោះចុះ

១០• ដ្បិតព្រះយេស៊ូ ទ្រង់មានបន្ទូលថា គេមិនចេះប្រព្រឹត្តត្រឹម ត្រូវទេ គេជាពួកអ្នកដែលសន្សំទុកនូវសេចក្តីច្រឡោត និងការរើបដាន់នៅក្នុងអស់ទាំងដំណាក់របស់គេ

១១• ហេតុនោះបានជាព្រះយេស៊ូ ទ្រង់មានបន្ទូលដូច្នោះថា នឹងមានខ្មាំងសត្រូវឡើយច្រើនស្រុក វានឹងនាំឲ្យកំឡាំង ឯងអន់ថយចុះ នោះអស់ទាំងដំណាក់គេ

១២• ព្រះយេស៊ូ ទ្រង់មានបន្ទូលដូច្នោះថា អ្នកគន្លិលដោះជើង ២និងត្រចៀក១កំណាត់ ចេញពីមាត់សិរីយ៉ាងណា នោះ ពួកកូនចៅអ៊ីស្រាអែលដែលអង្គុយនៅកៀនដំណាក់ ហើយលើខ្នើយកំណល់ធ្វើសូត្រ នៅក្នុងស្រុកសាម៉ារី នឹងបានដោះឲ្យរួចយ៉ាងនោះដែរ។

១៣• ព្រះយេស៊ូ ជាព្រះពួកពលបរិវារ ទ្រង់មានបន្ទូលថា ចូរស្តាប់ចុះ ហើយធ្វើបន្ទាល់ទាស់នឹងពួកវង្សយ៉ាកុប

១៤• ដ្បិតនៅថ្ងៃដែលអញទ្រោមអំពីរំលងរបស់អ៊ីស្រាអែល ទៅលើគេវិញ នោះអញនឹងធ្វើទោសដល់អសនាវៃ បេត-អែលទាំងប៉ុន្មានដែរ ស្នែងអសនាទាំងនោះនឹងត្រូវ កាត់ចេញឲ្យធ្លាក់ដល់ដី

១៥• អញនឹងវាយបំផ្លាញអស់ទាំងផ្ទះសំរាប់រដូវរងារ និងផ្ទះ សំរាប់រដូវក្តៅផង ឯដំណាក់ភ្នំក្នុងត្រូវវិនាសទៅ ហើយផ្ទះធំៗទាំងប៉ុន្មាននឹងត្រូវសូន្យបាត់ នេះជាព្រះ បន្ទូលនៃ ព្រះយេស៊ូ។

ណែនាំសិក្សា

មេរៀនទី២: សេចក្តីវិនិច្ឆ័យទៅលើការធ្វើខុស

ភាគទី១: អេម៉ូស: ព្រះដែលនឹងត្រូវបានឮ

វេនម៉ីស ៤: ១-៣

- ១• ឧត្តកគោតិស្រុកបាសានអើយ ចូរស្តាប់ពាក្យនេះចុះ ឯងរាល់គ្នាដែលនៅលើភ្នំសាម៉ារី កំពុងសង្កត់សង្កិនពួកក្រីក្រ ហើយជាទំលើងពួកកំសត់ទុគិត ឯងនិយាយដល់ចៅហ្វាយរបស់ខ្លួនថា ចូរនាំយកមកឲ្យយើងបានដឹកជាមួយគ្នា
- ២• ព្រះឆ្មេងឆ្មេងបានស្រ្តីដោយសេចក្តីបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់ថា ចាំមើលចុះ នឹងមានគ្រាមកលើឯងរាល់គ្នា ជាគ្រាដែលគេនឹងដឹកអូសនាឯងរាល់គ្នាចេញទៅដោយសារទំពាក់ និងសំណល់នៃឯងរាល់គ្នាដោយសារសន្ទុច
- ៣• នោះឯងរាល់គ្នានឹងចេញតាមចន្លោះកំផែនបែកបាក់ ត្រង់ទៅខាងមុខរៀងខ្លួន ហើយឯងរាល់គ្នានឹងត្រូវបោះទៅក្នុងបន្ទាយ នេះជាព្រះបន្ទូលនៃព្រះឆ្មេងឆ្មេង។

វេនម៉ីស ៥: ១០-១៥

- ១០• គេរំមែងស្តាប់អ្នកដែលបន្ទោសនៅត្រង់ទ្វារក្រុង ហើយក៏តែងតែខ្លឹមអ្នកដែលពោលពាក្យទៀងផង
- ១១• ដូច្នោះ ដោយព្រោះឯងរាល់គ្នាតែងញាំញីពួកក្រ ហើយរឹបយកស្រូវពីគេ បានជាឯងរាល់គ្នានឹងសង់ផ្ទះដោយថ្មដាប តែមិនអាស្រ័យនៅក្នុងផ្ទះនោះទេ ឯងរាល់គ្នានឹងដាំចំការទំពាំងបាយជូរដ៏គាប់ចិត្ត តែមិនបានដឹកស្រាទំពាំងបាយជូរពីនោះឡើយ
- ១២• ដ្បិតអញដឹងហើយថាអំពើរំលងរបស់ឯងរាល់គ្នាមានសន្ធឹកសន្ធាប់ ហើយអំពើបាបរបស់ឯងរាល់គ្នាក៏មានទម្ងន់ពេកផង គឺឯងរាល់គ្នាហើយ ជាពួកដែលបៀតបៀនមនុស្សសុចរិត ហើយស៊ីសំណូក ព្រមទាំងបង្វែរមនុស្សកំសត់ទុគិតមិនឲ្យបានសំរេចតាមអំណាចច្បាប់
- ១៣• ហេតុនោះ មនុស្សដែលមានគំនិតវាងវៃនឹងស្ងៀមនៅក្នុងគ្រាយ៉ាងនេះ ដ្បិតជាគ្រាអាក្រក់ហើយ។
- ១៤• ចូរស្តាប់រកសេចក្តីល្អ កុំរកសេចក្តីអាក្រក់ឡើយដើម្បីឲ្យឯងរាល់គ្នាបានរស់នៅ យ៉ាងនោះព្រះឆ្មេងឆ្មេងជាព្រះនៃពួកពលបរិវារ ទ្រង់នឹងគង់នៅជាមួយនឹងឯងជាពិត ដូចជាឯងធ្លាប់ថាហើយ
- ១៥• ចូរស្តាប់អំពើអាក្រក់ ហើយស្រឡាញ់អំពើល្អវិញ ចូរតាំងឲ្យមានសេចក្តីយុត្តិធម៌នៅទ្វារក្រុងចុះ នោះប្រហែលជាព្រះឆ្មេងឆ្មេង ជាព្រះនៃពួកពលបរិវារ ទ្រង់នឹងប្រព្រឹត្តដល់សំណល់ពួកនៃពួកយូរ៉ែសប ដោយករុណាគុណទេដឹង។

វេនម៉ីស ៦: ៤-៧

- ៤• ក៏ដេកលើគ្រែក្អក ហើយមិនពត់ខ្លួននៅលើដំណេក ព្រមទាំងស៊ីកូនចៀមពីហ្វូងសត្វ និងកូនគោដែលបង្ហូរទុក
- ៥• ជាអ្នកដែលប្រៀនឲ្យឲ្យតាមពិណ ហើយបង្កើតគ្រឿងភ្លេងសំរាប់ខ្លួនដូចជាវិទ្យុ
- ៦• ក៏ដឹកស្រាទំពាំងបាយជូរដោយបានគោម ហើយបំព្រំខ្លួនដោយព្រងយ៉ាងវិសេស តែឥតមានចិត្តព្រួយចំពោះការវេទនារបស់យូរ៉ែសបទេ
- ៧• ដូច្នោះ ពួកទាំងនោះនឹងត្រូវចាប់ទៅជាឈ្មើយជាមួយនិងពួកអ្នកដែលទៅជាឈ្មើយជាមុនដំបូង នោះការលេងសប្បាយរបស់អ្នកដែលមិនពត់ខ្លួន នឹងសូន្យបាត់ទៅ។

វេនម៉ីស ៨: ៤-៦

- ៤• ម្ចាស់ពួកអ្នកដែលចង់លេបមនុស្សកំសត់ទុគិតទៅ ដើម្បីនឹងធ្វើឲ្យមនុស្សក្រីក្រនៅក្នុងស្រុកបាត់ចេញ
- ៥• ដោយពាក្យថា តើដល់កាលណាបានផុតពីថ្ងៃបុណ្យចូលខែទៅដើម្បីឲ្យយើងបានលក់ស្រូវ ហើយនឹងថ្ងៃឈប់សំរាកដែរដើម្បីឲ្យយើងបានដាក់លក់កោដ្ឋសាលី ព្រមទាំងធ្វើបង្រួមផ្ទាល់ហើយដំឡើងថ្លៃ រួចបំបាត់ដោយជញ្ជីញមិនត្រឹមត្រូវ
- ៦• ប្រយោជន៍ឲ្យបានទិញមនុស្សក្រីក្រដោយប្រាក់ និងមនុស្សកំសត់ទុគិត ដោយស្បែកជើងមួយសំរាប់ ព្រមទាំងលក់សំដីស្រូវផង

ណែនាំសិក្សា មេរៀនទី៣: សេចក្តីជំនុំជំរះទៅលើការថ្វាយបង្គំបន្តិ

ឆត្របទព្រះគម្ពីរ

អេម៉ូស ៤:៤-៥ អេម៉ូស ៥:១៨-២៤

បទគម្ពីរចងចាំ

" តែត្រូវឲ្យមានសេចក្តីយុត្តិធម៌ហូរមកដូចជាទឹកហើយសេចក្តីសុបិនដូចជាទន្លេធំវិញ"

អេម៉ូស: ៥:២៤

តារាងពាក្យ

ដង្ហាប្រឆាំងភាគរយ: ប្រៀបធៀបភាគរយដែលត្រូវដាក់ជាដង្ហាប្រឆាំងព្រះយេស៊ូវ

ឆ្លៀងដៃលើក្បួនពិចារណា

- ១. តើយើងថ្វាយបង្គំព្រះយ៉ាងម្តេចដែរ? តើយើងស្អាតឬទេ? តើទឹកចិត្តរបស់យើងល្អឬសុទ្ធឬទេ?
- ២. តើអ្វីទៅដែលសំខាន់ក្នុងផ្នែកចំរៀងនៅក្នុងព្រះវិហារ? បទចំរៀង ឬទឹកចិត្តរបស់យើងល្អឬសុទ្ធឬទេ?
- ៣. តើយើងទទួលរកទាក់ទាញជាមួយមនុស្សម្នាក់ៗរាល់ថ្ងៃយ៉ាងម្តេចទៅ? តើយើងគិតតែរឿងនេះឬនៅពេលដែលយើងទៅព្រះវិហារ?
- ៤. តើយើងមានការផ្លាស់ប្តូរយ៉ាងណាដើម្បីឲ្យយើងប្រាកដថាយើងនឹងថ្វាយបង្គំព្រះឲ្យបានត្រឹមត្រូវ គឺមិនធ្វើបន្តិទេ?

សេចក្តីជំនុំជំរះទៅលើការថ្វាយបង្គំបន្តិ

២៧ នាម ខ្ញុំទៅបង្រៀនថ្នាក់មួយនៅប្រទេសណាស់វិយា នៅក្នុងបន្ទប់មានធាតុអាកាសក្តៅៗ ខ្ញុំនិយាយឡើងថា: " មុនខ្ញុំចាប់បង្រៀនសុំអ្នកណាម្នាក់បើកបង្គំសិន"។ មេដឹកនាំថ្នាក់ប្រកាសប្រាប់អ្នកឯទៀតឲ្យអានក្បាលហើយអធិស្ឋាន។ ខ្ញុំដឹងក្លាមថាអ្នកនោះមិនយល់ខ្ញុំទេ ជួនកាលនៅក្នុងព្រះវិហារយើងក៏ដូចយ៉ាងនោះដែរ យើងមិនបានព្រះមានបន្ទូលទេ ទោះបីព្រោះយើងមិនបានថ្វាយបង្គំព្រះឲ្យបានត្រឹមត្រូវ។ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មិនព្រមទទួលយកទេ ពីព្រោះយើងធ្វើសំរាប់តែខ្លួនឯង។ របៀបនេះមានកើតឡើងជាញឹកញយនៅក្នុងប្រទេសអ៊ីស្រាអែល។

ត្រូវបានកោះហៅឲ្យមកថ្វាយបង្គំ

(អេម៉ូស ៤:៤-៥)

អេម៉ូសមានប្រសាសន៍ថា អស់មនុស្សទាំងអស់គេប្រព្រឹត្តអំពើបាបមួយនៅពេលគេថ្វាយបង្គំព្រះ។ រាស្ត្រព្រះបានដាក់ដង្ហាយនៅឯបេត-អែលនិងឯគីលកាល។ ក៏ប៉ុន្តែគេសប្បាយចិត្តក្នុងការថ្វាយបង្គំព្រះជាងគេស្រឡាញ់ព្រះយេស៊ូវ។ ជាធម្មតាគ្រួសារទាំងអស់គេនាំយញ្ញូបូជាមួយដងក្នុងមួយឆ្នាំ ក៏ប៉ុន្តែគេមកថ្វាយបង្គំរៀងរាល់ថ្ងៃ។ ធម្មតា គេមានដង្ហាយ១០ភាគរយម្តងក្នុងរាល់ឆ្នាំ។ ដង្ហាយនេះសំរាប់ជួយដល់អ្នកធ្វើការក្នុងព្រះវិហារ។ ជនជាតិអ៊ីស្រាអែល គេដាក់ដង្ហាយ១០ភាគរយបីថ្ងៃម្តង។ ជនជាតិអ៊ីស្រាអែលដែលដាក់ដង្ហាយដល់ព្រះ ចំណងធ្វើឲ្យគេឯងឃើញ។ គេចង់ឲ្យអ្នកឯទៀតយល់ថា អ្វីដែលគេធ្វើ ជាការប្រសើរយ៉ាងអស្ចារ្យ។

ការស្រឡាញ់ចូលចិត្តថ្វាយបង្គំព្រះមិនមែនដូចគ្នានឹងការស្រឡាញ់ព្រះយេស៊ូវទេ។ អ៊ីស្រាអែលចូលចិត្តថ្វាយបង្គំព្រះគេទៅថ្វាយបង្គំព្រះជាច្រើនដង ច្រើនជាងដែលព្រះទ្រង់មានព្រះបន្ទូលប្រាប់គេ។ ការស្រឡាញ់ព្រះប្លែកពីគេ ព្រោះការស្រឡាញ់ព្រះធ្វើឲ្យជីវិតយើងប្រែប្រួល។ ការស្រឡាញ់ព្រះជួយឲ្យយើងចេះបំរើអ្នកឯទៀត។ ជនជាតិអ៊ីស្រាអែលគ្មានការថ្វាយបង្គំព្រះត្រឹមត្រូវទេ បើគ្មានការស្រឡាញ់ព្រះយេស៊ូវទេ នោះវាគ្មានបានប្រយោជន៍អ្វីទេ ទោះជាថ្វាយបង្គំព្រះប៉ុន្មានដង ឬដាក់ដង្ហាយច្រើនយ៉ាងណាក៏ដោយ។

ណែនាំសិក្សា **មេរៀនទី៣: សេចក្តីជំនុំជម្រះទៅលើការថ្វាយបង្គំបង្ខំ**
ភាគទី១: អេម៉ុស: ព្រះដែលនឹងត្រូវបានឮ

ប្រកាសបំរាមនៃការនិម្មិតយូរបស់ព្រះ
(ឆែម៉ែស ៥:១៧-២០)

ថ្ងៃនៃព្រះឆែម៉ែស ជាថ្ងៃដែលជនជាតិអ៊ីស្រាអែលរង់ចាំ។ គេគិតថាថ្ងៃនេះជាថ្ងៃល្អពិសេស ព្រោះពេលនោះព្រះដាក់វិនិច្ឆ័យដល់ពួកខ្មាំង។ គេដឹងថាគេជាកូនពិសេសរបស់ព្រះ។ ខ្លះគេស្មានថានៅថ្ងៃនោះ ព្រះនឹងប្រទានពរដល់គេនូវអាណាព្រះដ៏ពិសេស។ គេគិតស្មានថាព្រះនឹងផ្តល់ឲ្យគេនូវអំណាចអាណាព្រះលើពួកមនុស្សដទៃទៀតទាំងអស់។ គេស្មានថាមានតែពួកមនុស្សដទៃទៀតដែលនឹងត្រូវទទួលវិនិច្ឆ័យពីព្រះឆែម៉ែស។ គេនឹកឃើញកាលដែលព្រះដាក់បណ្តាសាឲ្យមានមហន្តរាយដល់ជនជាតិអេស៊ីពូ។ ដូច្នោះគេជឿថា ព្រះនឹងអនុញ្ញាតឲ្យគេរួចខ្លួនគេចផុតពីគ្រោះថ្នាក់។

អេម៉ុសមានប្រសាសន៍ថា ជនជាតិអ៊ីស្រាអែលនឹងទទួលការវិនិច្ឆ័យពីព្រះនៅថ្ងៃនៃព្រះឆែម៉ែស ព្រោះជនជាតិអ៊ីស្រាអែលមិនបានរៀបចំខ្លួនទុកជាមុនទេ។ អេម៉ុសនិយាយទៀតថា ថ្ងៃនោះគឺជាថ្ងៃដ៏អាប្បវិទ្យាគ្មានពន្លឺថ្ងៃទេ។ គ្មានអ្នកណាជឿសថ្ងៃនោះផុតទេ គឺហាក់ដូចជា មនុស្សទាំងអស់ស្លាប់តែបែរទៅជាជួបបង្កាញទៅវិញ។

ទោះបីជាយើងរៀបចំការថ្វាយបង្គំឲ្យបានល្អប្រសើរយ៉ាងណាក៏ដោយ ទោះបីជាយើងទៅថ្វាយបង្គំព្រះប៉ុន្មានដងក៏ដោយ នោះយើងនឹងត្រូវតែឆ្លងកាត់ការជំនុំជម្រះរបស់ព្រះ ពីព្រោះព្រះឆែម៉ែស ទ្រង់កាត់វិនិច្ឆ័យដល់គ្រប់មនុស្សទាំងអស់។ ព្រះគម្ពីរសញ្ញាប្តីបានបង្ហាញប្រាប់យើងថា នូវពាក្យពេជ្រនេះ។ ក្នុងឋានៈជាគ្រីស្ទជន ព្រះឆែម៉ែស នឹងកាត់វិនិច្ឆ័យយើងជាមិនខាននៅថ្ងៃចុងក្រោយបំផុត យើងមានព្រះរាជបុត្រានៃព្រះឆែម៉ែសគឺព្រះគ្រីស្ទយរជាមួយយើង។ ព្រះគ្រីស្ទទ្រង់នឹងទទួលយកអំពើបាបយើងទាំងអស់។ ចំពោះអ្នកមានជំនឿគ្រីស្ទនេះជាថ្ងៃសប្បាយ។ តែចំពោះអ្នកគ្មានជំនឿវិញ នេះគឺជាថ្ងៃដែលគេខ្លាចភិតភ័យបារម្ភណ្ណ។

ការថ្វាយបង្គំរបស់ពួកអ៊ីស្រាអែល
ចាត់ទុកថាមិនត្រឹមត្រូវ
(ឆែម៉ែស ៥:២១-២៣)

ការថ្វាយបង្គំព្រះចាត់ទុកជាដង្ហាយដល់ព្រះឆែម៉ែស។ ខ្លឹមសារ នៃការថ្វាយបង្គំ គឺព្រះឆែម៉ែស មិនមែនយើងទេ។ អេម៉ុសបានរៀបរាប់ជាបញ្ជីនូវរបៀបដែលអ៊ីស្រាអែលធ្វើការថ្វាយបង្គំព្រះ។ គេថ្វាយបង្គំព្រះរៀងរាល់៧ថ្ងៃ ដើម្បីនឹងរំពូកដល់ព្រះដែលបង្កើតលោកីយ៍។ នៅថ្ងៃទីមួយក្នុងខែនីមួយៗ គេត្រូវធ្វើការថ្វាយបង្គំព្រះដែរ។ គេមានធ្វើបុណ្យល្បឿនអាហារបួនដងក្នុងមួយឆ្នាំ គឺរាប់ចូលទាំងបុណ្យរំលងផង។ នេះគឺជាពេលបុណ្យដែលជនជាតិយូដាទទួលបានដើម្បីរំពូកដល់ពេលដែលគេធ្វើដំណើរចេញពីប្រទេសអេស៊ីប។ ព្រមទាំងមានថ្ងៃដាក់ដង្ហាយលោះបាបដែលត្រូវធ្វើឡើងរាល់ឆ្នាំ។

ថ្ងៃពិសេសទាំងអស់នេះបានត្រូវបាត់បង់នយោបាយសាសន៍នៅសម័យអេម៉ុស។ អេម៉ុសបាននិយាយថា ព្រះឆែម៉ែស ទ្រង់ស្អប់មិនពេញព្រះហឫទ័យនឹងការថ្វាយបង្គំរបស់ពួកគេនេះទេ ពីព្រោះមិនមានភាពត្រឹមត្រូវ។ គឺហាក់ដូចជាគេនាំគ្នាទៅដល់ល្បឿនទៅវិញ។ ព្រះឆែម៉ែស ទ្រង់មិនជុំគ្នានូវរបស់យញ្ញបូជាដែលមានក្លិនឈ្នួលនោះទេ ទ្រង់មិនបានពូសម្រង់ក្នុងដីពីរោះ នៃជួន នៃត្រៃ នៃយឹម។ ខ្លួនក្រអូបប្រក្រាមទៅជាក្លិនអាក្រក់សម្រង់ពីរោះប្រទៅជាស្អុយក្នុងក្លាំងធូលីច្របៀក ពីព្រោះការថ្វាយបង្គំនោះ មិនត្រឹមត្រូវ។ ព្រះឆែម៉ែស ទ្រង់មិនស្តាប់ធូលីយើងព្រោះនោះទេ បើអ្នកក្លែងលេងក្លែងមិនមានដួងចិត្តល្អបរិសុទ្ធខ្លួននោះទេ នោះក្លែងរបស់គេក៏មិនបានពីរោះចំពោះព្រះដែរ។ តែបើដួងចិត្តរបស់គេល្អបរិសុទ្ធវិញនោះ ក្លែងគេក៏ឮពីរោះក្បែរក្បាយដែរ។

ទ្រង់មិនព្រមទទួលចំរៀងគេ មិនមែនដោយសាររបៀបគេច្រៀង ឬក្លែងដែលលេងនោះទេ តែទ្រង់មិនពេញព្រះហឫទ័យពីព្រោះដួងចិត្តរបស់អ្នកទាំងនោះមិនបរិសុទ្ធ។

ព្រះលោកមិនពេញព្រះហឫទ័យនឹង បុណ្យល្បឿនយញ្ញបូជា ចំរៀងរបស់រាស្ត្រអ៊ីស្រាអែលទេ ពីព្រោះគេថ្វាយបង្គំទ្រង់បង្ខំ។ ព្រះមានព្រះបន្ទូលទៅអេម៉ុស ឲ្យទៅប្រាប់រាស្ត្រទ្រង់ថាទ្រង់មិនសព្វព្រះហឫទ័យនឹងការថ្វាយបង្គំរបស់គេ។ ទ្រង់មិនព្រមទទួលជាដាច់ខាត។

ចម្លើយ: ច្រើនដល់ត្រឹមត្រូវ
(ឆែម៉ែស ៥:៤-២៤)

សូមក្រឡេកមើលទៅសន្លឹកទីមួយនៃមេរៀន នៅក្នុងបទខកម្ពីរចុងចាំ។ នេះហើយដែលជាដំណឹងដែលលោកអេម៉ុស

ណែនាំសិក្សា **មេរៀនទី៣: សេចក្តីជំនុំជំរះទៅលើការថ្វាយបង្គំបន្តិច**

ភាគទី១: អេម៉ុស: ព្រះដែលនឹងត្រូវបានឮ

បានទទួលពីព្រះ។ ព្រះលោកមានព្រះហឫទ័យចង់ឲ្យយើងធ្វើអ្វីដែលត្រឹមត្រូវ មិនលើសលោះលើគ្នា និងប្រសើរ ព្រះលោកមិនទទួលការថ្វាយបង្គំបែបបន្តិច មិនទទួលកាលណាយើងប្រព្រឹត្តបែបបទខុសឆ្គងទៅលើអ្នកដទៃ យើងនឹងត្រូវជាប់ជំនុំជំរះដោយយើងបានប្រព្រឹត្តបាប។

យុត្តិធម៌គឺជាអ្វីដែលត្រឹមត្រូវហើយពិតប្រាកដ យើងត្រូវតែទំប្រឹងប្រែងរស់នៅឲ្យដោយកិត្តិយសដែលព្រះករុណាបានផ្តល់ឲ្យយើង មានសេចក្តីយុត្តិធម៌នៅក្នុងជីវិតរបស់យើងនោះយើងនឹងបានដូចជាស្វីតដែលមានទឹកបរិបូណ៌ខ្ពស់ប្រាំងវស្សា។ នៅអ៊ីស្រាអែល មានស្វីតខ្លះមានទឹកតែនៅពេលដែលមានភ្លៀងប៉ុណ្ណោះ ហើយនៅស្រុកនោះមិនសូវមានភ្លៀងផង។ ដូច្នោះ ស្វីតដែលមានទឹកគឺជាព្រះពរមួយដ៏ធំធេង បុគ្គលណាដែលស្រឡាញ់ព្រះ បុគ្គលនោះគប្បីធ្វើឲ្យបានត្រឹមត្រូវ ល្អប្រសើរ ហើយកុំឲ្យលើសលោះលើគ្នា បុគ្គលនោះនឹងបានជាមនុស្សម្នាក់ដែលផ្តល់ពរធំធេងជាងស្វីត ទន្ធទាំងឡាយ។

ផ្លូវនៃសេចក្តីយុត្តិធម៌

ព្រះយេស៊ូ ទ្រង់ចង់ឲ្យយើងមានជីវិតរស់នៅដ៏បរិសុទ្ធត្រឹមត្រូវ។ ទ្រង់ចង់បានយ៉ាងនេះជានិច្ចការថ្វាយបង្គំដែលគ្មាននយោបាយពោះយើង និងចំពោះព្រះអង្គ។ ទ្រង់ចង់ឲ្យយើងគិតសម្លឹងទៅលើទ្រង់ មិនមែនមកលើយើងទេនៅពេលដែលយើងធ្វើការថ្វាយបង្គំព្រះ។ យំញ្ញូបូជាយ៉ាងល្អប្រសើរដែលយើងបានធ្វើទៅព្រះយេស៊ូ គឺជីវិតយើង។ ការរស់នៅដោយបរិសុទ្ធត្រឹមត្រូវធ្វើឲ្យយើងជាទន្ធមួយពោរពេញដោយព្រះពរថ្វាយព្រះយេស៊ូ ហើយនឹងដល់មនុស្សលោកទាំងឡាយ។

ឆែប៊ីស ៤:៤-៥

- ៤. ឱពួកកូនចៅអ៊ីស្រាអែលអើយ ចូរមកឯបេតអែលហើយប្រព្រឹត្តអំពើរំលងចុះ ក៏មកឯគិលកាលដែរហើយចំរើនអំពើរំលងជាច្រើនឡើង ចូរនាំយកយញ្ញូបូជារបស់ឯងមករាល់តែព្រឹក ហើយដង្វាយ១ភាគក្នុង១០របស់ឯងរាល់តែ៧ថ្ងៃ
- ៥. ត្រូវឲ្យបូជាថ្វាយបង្គំ ដែលមានដំបែរទុកជាដង្វាយអារព្រះគុណ ហើយប្រកាសប្រាប់យ៉ាងច្បាស់ឲ្យបានថ្វាយដង្វាយស្ម័គ្រពីចិត្ត ដ្បិតឯងរាល់គ្នាគាប់ចិត្តយ៉ាងនោះហើយ នេអជាព្រះបន្ទូលនៃព្រះឆែប៊ីសយេស៊ូ។

ឆែប៊ីស ៥:១៨-២៤

- ១៨. វេទនាដល់ឯងរាល់គ្នា ដែលសង្ឃឹមចង់បានថ្ងៃនៃព្រះយេស៊ូ តើចង់បានថ្ងៃនៃព្រះយេស៊ូធ្វើអ្វី ថ្ងៃនោះជាថ្ងៃនឹងត មិនមែនភ្លឺទេ
- ១៩. ហាក់ដូចជាមនុស្សដែលរត់រួចពីស៊ីរី ហើយលោតប្រទេសនឹងខ្មាញ់ ឬដូចជាអ្នកណាដែលចូលទៅក្នុងផ្ទះប្រត់ដៃនៅជញ្ជាំង រួចមានពស់បិក
- ២០. ឯថ្ងៃនៃព្រះយេស៊ូតើមិនមែនជាថ្ងៃនឹងត ឥតមានពន្លឺជាពិត គឺជាថ្ងៃនឹងតសូន្យសុន ឥតមានពន្លឺបន្តិចសោះទេឬអើយ
- ២១. អញស្អប់ អញខ្លើមបុណ្យទាំងប៉ុន្មានរបស់ឯងរាល់គ្នា ហើយអញនឹងមិនរីករាយចំពោះជំនុំមុតមារបស់ឯងរាល់គ្នាទេ
- ២២. អើ ទោះបីឯងរាល់គ្នាថ្វាយយញ្ញូបូជានឹងដង្វាយម្សៅរបស់ឯងដល់អញ គង់តែអញមិនព្រមទទួលដែរ អញមិនព្រមអើព្រើនឹងសត្វធាតុៗ ដែលឯងរាល់គ្នាថ្វាយជាដង្វាយមេត្រីឡើយ
- ២៣. ចូរដកស្មារតីនាស់នៃចំរើនរបស់ឯងរាល់គ្នាចេញ ពីអញទៅ ដ្បិតអញមិនព្រមស្តាប់សូរដង្ហែនៃពិណរបស់ឯងទេ
- ២៤. តែត្រូវឲ្យមានសេចក្តីយុត្តិធម៌ហូរមកដូចជាទឹក ហើយសេចក្តីសុចរិតដូចជាទន្ធជីវិត។

ណែនាំសិក្សា

មេរៀនទី៤: ជនជាតិអ៊ីស្រាអែលមិនស្តាប់ព្រះយេហូវ៉ាទេ

ភាគទី១: អេម៉ុសៈ ្រ្តះ ដែលនឹងត្រូវបានឮ

ឆត្របទ្រ្តះគម្ពីរ

អេម៉ុសៈ៧:១-១៧

បទគម្ពីរចងចាំ

”ដូច្នោះ ចូរលោកស្តាប់ព្រះបន្ទូលនៃព្រះយេហូវ៉ា

ឥឡូវចុះ ”

អេម៉ុសៈ៧:១៦

តារាងពាក្យ

insects: សត្វល្អិត ដូច រុយ កណ្តុប ។ល។

measure up: រស់នៅឲ្យបានល្អដូចឬស្មើនឹងឬឲ្យមានសម្បត្តិខ្ពស់

prophet: គ្រូគង្វាលដែលផ្សាយពីព្រះបន្ទូលព្រះ

ឆ្លៀតដល់យើងគួរពីហាននា

១. តើត្រូវដែលទទួលបានប្រាក់បៀវត្សអាចផ្សាយអ្វីៗ ក្នុង ្រ្តះ បន្ទូល ្រ្តះដូច ្រ្តះទ្រង់ចង់បានទេ?
២. តើហេតុអ្វីបានជាត្រូវទុកសាសនាឲ្យដាច់ចេញពីការគ្រប់គ្រងរបស់រដ្ឋ?
៣. តើវាមានវិបត្តិអ្វីទៅបើ ្រ្តះវិហារទទួលបានប្រាក់ដង្វាយពីរដ្ឋ?
៤. តើ ្រ្តះ ទ្រង់វិនិច្ឆ័យយើងយ៉ាងម៉េចទៅនៅថ្ងៃនេះ?

ជនជាតិអ៊ីស្រាអែលមិនស្តាប់ព្រះយេហូវ៉ាទេ

ធ្លាប់បានជួយឧត្តមភារកិច្ចសំរាប់ជនស៊ីម៉ូនមួយរយ វាជាកិច្ចការមួយធ្ងន់ធ្ងរនៅកណ្តាលថ្ងៃក្តៅៗ ឧត្តមភារកិច្ចការហ្មត់ចត់ណាស់ គាត់វាសំរែងយ៉ាងប្រិតប្រៀងបំផុតៗ គាត់ប្រើខ្សែកូនតឹង ខ្សែដីសដើម្បីឲ្យកំផែងត្រង់ល្អៗ

គាត់ប្រិតប្រៀងសំរាប់ជនស៊ីម៉ូនឲ្យបានត្រឹមត្រូវៗ មែនហើយ ៥០ឆ្នាំហើយ កំផែងនោះនៅតែយូរដដែលហេតុមកដល់សព្វថ្ងៃនេះៗ អេម៉ុសបាននិយាយប្រាប់អ៊ីស្រាអែលថា គេដូចជាកំផែងនោះដែរ ដែលត្រូវសង់ឡើងដោយប្រើខ្សែវាសំប្រិតប្រៀងត្រឹមត្រូវៗ កំផែងនោះមានអ្វីមួយដែលមិនត្រឹមត្រូវសោះៗ អ៊ីស្រាអែលបានប្រព្រឹត្តអំពើបាបច្រើនណាស់ ហើយ ្រ្តះយេហូវ៉ាមានព្រះបន្ទូលយ៉ាងខឹងចាំ ទ្រង់នឹងទៅឯកន្លែងថ្វាយបង្គំ ្រ្តះ នឹងទៅឯមហាក្សត្រយេរូបាមទីពីរៗ

គ្មានម្តងទៀតទេ

(ឆ្លើយ ៧:១-៩)

ព្រះមហាក្សត្រយេរូបាមទីពីរបានសោយរាជ្យអស់រយៈ៤០ឆ្នាំៗ នៅពេលនោះជាពេលដែលប្រទេសទ្រង់មានសន្តិភាពជាមួយប្រទេសអ៊ីស្រាអែលៗ ្រ្តះគម្ពីរបាននិយាយថា ស្តេចយេរូបាមនេះបានធ្វើអ្វីមួយអាក្រក់នៅចំពោះ ្រ្តះក្រៃ ្រ្តះយេហូវ៉ា (២-ពន្យារតារាងគ្រូ ១៤:២៤) ៗ ទ្រង់បានដឹកនាំប្រជាពលរដ្ឋឲ្យគេធ្វើការថ្វាយបង្គំព្រះក្នុងក្លាយៗ ព្រះដែលពិតប្រាកដនោះបានបង្ហាញអេម៉ុសឲ្យឃើញនៅក្នុងសុបិនៗ ៗ

នៅក្នុងសុបិនទីមួយ គេឃើញមានសត្វល្អិតមកស៊ីដល់ដំណាំនៅក្នុងប្រទេសអ៊ីស្រាអែល (១ ១-៣) ៗ អេម៉ុសបានទទួលសុំ ្រ្តះយេហូវ៉ាឲ្យការពារកុំឲ្យមានហេតុនេះកើតឡើងៗ ្រ្តះយេហូវ៉ាបានការពារមិនឲ្យប្រទេសអ៊ីស្រាអែលធ្លាក់ក្នុងភាពអន្តរាយដោយសារសត្វល្អិតនេះទេៗ

នៅក្នុងសុបិនទីពីរ គេឃើញមានភ្លើងរេះ (១៤-៦) ៗ ដីរឹងស្ងួតខ្លាំងហួតទឹកអស់ រុក្ខជាតិស្ងួត ភ្លើងឆាប់ឆាបរេះៗ អេម៉ុសបានអធិស្ឋានសុំឲ្យ ្រ្តះយេហូវ៉ាការពារកុំឲ្យភ្លើងរេះបំផ្លាញប្រទេសអ៊ីស្រាអែលៗ

នៅក្នុងសុបិនទីបី ្រ្តះយេហូវ៉ាបានសួរទៅអេម៉ុសថា “ តើអ្នកឃើញអ្វីទេ? ” (១ ៨) អេម៉ុសឆ្លើយប្រាប់ទ្រង់ថា គាត់បានឃើញខ្សែៗ កាលណាគេទម្លាក់ខ្សែនោះចុះ ខ្សែនោះ

ណែនាំសិក្សា

មេរៀនទី៤: ជនជាតិអ៊ីស្រាអែលមិនស្តាប់ព្រះយេហូវ៉ាទេ

ភាគទី១: អេម៉ុសៈ ព្រះដែលនឹងត្រូវបានឮ

ណាកេតម្នាក់ខ្សែនោះចុះ ខ្សែនោះមានសភាពត្រង់ភ្លើង ពួក
ជាងគេប្រើខ្សែនេះដើម្បីសង្កេតផែនដី ក៏ដូចនោះនឹងគង់
វង់បានយ៉ាងយូរអង្វែង ព្រះយេហូវ៉ា ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា
ទ្រង់ក៏វាយខ្នាតទៅលើមនុស្សបែបយ៉ាងនេះដែរ ទ្រង់ចង់ដឹងតើ
មនុស្សគេបរិសុទ្ធត្រឹមត្រូវឬទេ បើគេមិនបរិសុទ្ធទេ នោះទ្រង់
នឹងដាក់ទណ្ឌកម្មគេ ហើយទ្រង់នឹងមិនប្តូរគំនិតទេម្តងនេះ។

ប្រទេសអ៊ីស្រាអែលមិនអាចប្រៀបដូចបាននឹងកិរិតនៃ
ការវិនិច្ឆ័យរបស់ ព្រះយេហូវ៉ាបានទេ គេមិនបានអនុវត្តឲ្យដល់
កិរិតដែលព្រះចង់បានទេ ព្រះយេហូវ៉ា ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថាទ្រង់
នឹងបំផ្លាញកន្លែងដែលគេថាបង្គំព្រះនៅឯលើភ្នំ ព្រោះថាគេបាន
គោរពរូបចម្លាក់នៅឯណោះ។

នៅក្នុងសុបិននេះអេម៉ុសមិនសុំឲ្យព្រះយេហូវ៉ាជួយ
សង្រ្គោះមនុស្សអស់នោះទេគាត់នៅស្ងៀមឥតធ្វើអីទេ ម្តងនេះ
ព្រះយេហូវ៉ា ឥតប្តូរគំនិតដែរ ទ្រង់ទិញយ៉ាងក្រៃលែងពីព្រោះគេ
យករូបចម្លាក់មកគោរពបូជា ហើយទ្រង់ទិញនឹងស្តេចដែរ ទ្រង់
មានព្រះបន្ទូលថាស្តេចយេរូបាមនឹងគ្រួសារក្សត្រានេះនឹងគ្មានមាន
អំណាចទៅទៀតឡើយ។

មនុស្សអាចសំរេចគំនិតដែលអាចធ្វើឲ្យជីវិតប្រែប្រួល
បាន ជួនកាលគេសំរេចខុស ជួនកាលការសេចក្តីសំរេចរបស់
យើងអាចនាំយើងទៅកាន់សេចក្តីស្លាប់ឬទទួលសេចក្តីរវៃទោម
ជួនកាលទៀត យើងបានធ្វើសេចក្តីសំរេចត្រូវ ដែលនាំឲ្យយើង
ទទួលសេចក្តីសុខមង្គលនិងសេចក្តីសង្ឃឹមក្នុងជីវិតយើងទៅ។
យើងគួរអធិស្ឋានកុំឲ្យយើងធ្វើសេចក្តីសំរេចខុសណាដែលអាច
នាំឲ្យយើងទទួលការវិនិច្ឆ័យរបស់ព្រះយេហូវ៉ា។

**ហោរាដែលនិយាយដំណាងស្រុកទេស
មិននិយាយដំណាងព្រះយេហូវ៉ា
(សេចក្តីស្តាប់: ១០-១៧)**

អម៉ាស៊ីជាសង្ឃនៅបេត-អែល ស្តេចបានឲ្យលុយកាក់
ដល់គាត់។ អម៉ាស៊ីមិនប្រាថ្នានិយាយអ្វីដែលធ្វើឲ្យស្តេចមិន
ពេញព្រះហឫទ័យសប្បាយទេ ព្រោះ នេះអាចបណ្តាលឲ្យមាន
គ្រោះថ្នាក់។ អម៉ាស៊ីនិយាយក្នុងលក្ខណៈជាដំណាងស្តេចមិន
មែនដំណាងព្រះយេហូវ៉ាទេ អម៉ាស៊ីនិយាយតែតាក្សណា
ដែលស្តេចចូលចិត្តតែប៉ុណ្ណោះ។

អម៉ាស៊ីបានផ្ញើដំណឹងមួយទៅស្តេច គាត់ប្រាប់ស្តេច
តែអ្វីដែលអេម៉ុសបានប្រាប់គាត់។ អេម៉ុសបាននិយាយថា

មហាក្សត្រយេរូបាមនឹងជួបប្រទះមរណៈភាពយ៉ាងយោឃាឃា។
អេម៉ុសនិយាយថាប្រជាជនអ៊ីស្រាអែលនឹងកៀសខ្លួនចេញទៅ
ស្រុកមួយទៀត។ អម៉ាស៊ីគាត់មិនចូលចិត្តនឹងតាក្សស៊ីនេនេះទេ
តែអ្វីដែលអេម៉ុសនិយាយនោះគឺជាការពិតប៉ុណ្ណោះ។ អេម៉ុស
ជាហោរាដែលនិយាយដំណាងព្រះយេហូវ៉ា។

អេម៉ុសនិយាយថាប្រជាជនអ៊ីស្រាអែលមានការសប្បាយ
ចិត្តនឹងភោគទ្រព្យគេណាស់។ គេជាអ្នកមានភោគទ្រព្យពីព្រោះ
គេរឹបជិះជាមនុស្សក្រីក្រ។ គេប្រព្រឹត្តអ្វីដែលធ្វើឲ្យអ្នកក្រល័យ
ចាប់ មានទុក្ខរវៃទោម គេធ្វើអ្វីទៅមនុស្សណាដែលមិនអាច
ការពារខ្លួនឯងបានឲ្យគេមានទុក្ខឈឺចាប់។

អម៉ាស៊ីបានផ្ញើរសារព័ត៌មាននេះទៅស្តេចជាដំណឹង
ដើម្បីឲ្យអេម៉ុសមានទទួលទោស។ ក្រោយពីបានផ្ញើដំណឹងនេះ
ចេញទៅគាត់បានប្រាប់អេម៉ុសឲ្យរិលត្រឡប់ទៅឯទីលំនៅគាត់
វិញទៅ។ គាត់ប្រាប់ឲ្យអេម៉ុសរិលទៅឯផ្នែកខាងត្បូងនៃស្រុក
យូដា ហើយគាត់ប្រាប់ឲ្យអេម៉ុសនិយាយជាមួយអ្នកស្រុក
នៃភូមិកំណើតរបស់គាត់វិញ។

នៅពេលនោះ អម៉ាស៊ីប្រហែលជាស្លៀកពាក់យ៉ាងស្អាត
ហ៊ុំហាហើយមើលទៅ ហើយអេម៉ុសប្រហែលដូចជាអ្នកគង្វាល
ចៀមក្រម្នាក់ តែយ៉ាងណាក៏ដោយក៏អេម៉ុសនៅតែមិនខ្លាច
គាត់និយាយថាមិនមែនគាត់ទេដែលចេញនិយាយប្រាប់ទៅ
ជនជាតិអ៊ីស្រាអែល គឺ ព្រះយេហូវ៉ាទេតើដែលមានព្រះបន្ទូល
ទៅពួកគេនោះ។ ព្រះយេហូវ៉ាបានកោះហៅអេម៉ុសឲ្យនិយាយ
ទៅជនជាតិអ៊ីស្រាអែល មិនមែនទៅនិយាយនៅឯភូមិកំណើត
របស់គាត់ទេ។

អេម៉ុសគាត់ដឹងថាមុនគាត់ជាអ្នកថែទាំរក្សាហ្វូងចៀម
និងដើមល្វា។ អេម៉ុសមិនមែនមនុស្សម្នាក់ទទួលប្រាក់កាក់ដើម្បី
ធ្វើកិច្ចការឲ្យនៅពេលនោះអម៉ាស៊ីប្រហែលជាស្លៀកពាក់យ៉ាង
ស្អាតហ៊ុំហាហើយមើលទៅ ហើយអេម៉ុសប្រហែលដូចជាអ្នក
គង្វាលចៀមក្រម្នាក់ តែយ៉ាងណាក៏ដោយក៏អេម៉ុសនៅតែមិន
ខ្លាច គាត់និយាយថាមិនមែនគាត់ទេដែលចេញនិយាយប្រាប់
ទៅ ជនជាតិអ៊ីស្រាអែល គឺព្រះយេហូវ៉ាទេតើដែលមានព្រះ
បន្ទូលទៅពួកគេនោះ។ ព្រះយេហូវ៉ាបានកោះហៅអេម៉ុសឲ្យ
និយាយទៅជនជាតិអ៊ីស្រាអែល មិនមែនទៅនិយាយនៅឯភូមិ
កំណើតរបស់គាត់ទេ។

អេម៉ុសគាត់ដឹងថាមានម្តងគាត់ជាអ្នកថែទាំរក្សាហ្វូងចៀម
និងដើមល្វា។ អេម៉ុសមិនមែនមនុស្សម្នាក់ទទួលប្រាក់កាក់ដើម្បី
ធ្វើកិច្ចការឲ្យព្រះយេហូវ៉ានោះទេ នៅជំនាន់អេម៉ុស កូនតែងតែ

ណែនាំសិក្សា

មេរៀនទី៤: ជនជាតិអ៊ីស្រាអែលមិនស្តាប់ព្រះយេហូវ៉ាទេ

ភាគទី១: អេម៉ុសៈ ព្រះដែលនឹងត្រូវបានឮ

ធ្វើអ្វីដែលឥតពុករលួយ ឥតពុករលួយមិនមែនជាមនុស្សដែលនិយាយ ដំណាងព្រះយេហូវ៉ានោះទេ ក៏ប៉ុន្តែកាលណាព្រះបានប្រាប់អ្នក ណាឲ្យធ្វើអ្វីមួយ នោះព្រះនឹងគង់នៅជាមួយអ្នកនោះ ដើម្បីនឹង ជួយអ្នកនោះធ្វើកិច្ចការនោះ។ អេម៉ុសជាហោរាភ្នាហានម្នាក់។

អម៉ាស៊ា គាត់ផ្ញើសាររបស់គាត់ទៅអេម៉ុស មិនមែន សាររបស់ព្រះយេហូវ៉ាទេ។ ផ្ទុយទៅវិញអេម៉ុសបានយកសារពី ព្រះយេហូវ៉ាមកប្រាប់អម៉ាស៊ា គឺជាសារសំរាប់គ្រប់គ្រួសារ របស់អម៉ាស៊ា ថាកូនគាត់នឹងត្រូវស្លាប់ ហើយប្រពន្ធគាត់នឹង លក់ខ្លួនបំរើកាមគុណ។ អម៉ាស៊ានឹងត្រូវគេចាប់បញ្ជូនទៅឆ្ងាយ នៅពេលផុតសង្រ្គាម ភាពអន្តរាយនឹងកើតមានឡើងនៅពេល ជាមួយគ្នា។ ហេតុផលនេះនឹងកើតមានដល់គ្រួសារអម៉ាស៊ា ហើយនឹងកើតមានដល់គ្រួសារច្រើនទៀត។ ស្រុកនេះបាននាំគ្នា បែរចេញពីក្រិក្សរិនយព្រះយេហូវ៉ា។ អម៉ាស៊ាមិនបាននិយាយ ដំណាងព្រះទេ គាត់ជាអ្នកស៊ីល្អល្អយកប្រាក់ពីស្តេច។ គាត់ និយាយសំរាប់តែខ្លួនគាត់មិនមែនសំរាប់ដំណាងព្រះយេហូវ៉ាទេ គាត់មិននិយាយការពិតទេ។

ដល់ព្រះយេហូវ៉ាវិញទេតើយើងត្រូវរៀនយល់អ្វីព្រះជាមួយ គ្នានៅក្នុងព្រះវិហារ។ យើងត្រូវរស់ក្នុងការជួយបង្ហាត់បង្រៀន អ្នកដទៃទៀតពីព្រះ។

តើយើងនាចន្រ្ទន្ត្រីបានខ្លះ

កាលណាគ្រូគង្វាលអធិប្បាយតែអ្វីដែលម្ចាស់ស្រុកពេញ ចិត្តចង់តែឮ នោះវានឹងមានគ្រោះថ្នាក់អ្វីមួយហើយ។ ថូម៉ាស៍ជា ជាគ្រូគង្វាលជាតិអង់គ្លេសម្នាក់នៅសតវត្សទី១៦។ គាត់សរសេរ សំបុត្រទៅមហាក្សត្រហ្វេមីមួយ (James I) ថា សាសនាព្រះ ត្រូវតែនៅបែកឆ្ងាយដាច់ពីរបបគ្រប់គ្រងរដ្ឋ។ គាត់និយាយថា ស្តេចគ្រាន់តែត្រូវអនុម័តមនុស្សម្នាក់ ហើយមិនមែនជាព្រះទេ។ គាត់ និយាយទៀតថា ស្តេចគ្មានអំណាចទៅលើព្រលឹងរបស់ប្រជាជន ទេ។ គ្រូគង្វាលនោះមិនព្រមជូនគំនិតទេ គាត់ស្ម័គ្រចិត្តក្នុងកុក។

អម៉ាស៊ាជាអ្នកធ្វើការម្នាក់របស់ស្តេច គាត់ជាមនុស្ស ដែលពុំមានសេរីភាពនឹងនិយាយអ្វីដែលគាត់មើលទៅឃើញ មានការខុសឆ្គងទេ។ គាត់បានគិតថាគាត់ជាអ្នកដឹកនាំនៅ បេត-អែលហើយគាត់មិនស្តាប់ព្រះទេ។ ចំណែកឯលោក អេម៉ុសវិញគាត់ជាមនុស្សមានសេរីភាពក្នុងការនាំព្រះបន្ទូលទៅ ជូនដល់មនុស្សលោកទាំងឡាយ។ លោកអេម៉ុសមិនចាំបាច់ និយាយអ្វីដែលធ្វើឲ្យស្តេចសប្បាយចិត្តទេ។ គាត់គោរព ប្រតិបត្តិតាមព្រះ និយាយតែអ្វីដែលព្រះបានប្រាប់ដល់ គាត់។

សេចក្តីដំឡើយើងមិនមែនទាក់ទងតែលើអ្វីដែលយើង ធ្វើនៅក្នុងព្រះវិហារប៉ុណ្ណោះទេ ផ្ទុយទៅវិញគឺទៅលើការគោរព

ណែនាំសិក្សា

មេរៀនទី៤: ជនជាតិអ៊ីស្រាអែលមិនស្តាប់ព្រះយេហូវ៉ាទេ

ភាគទី១: អេម៉ូស: ព្រះដែលនឹងត្រូវបានឮ

វេយ្យាករណ៍ ៧:១-២៧

- ១. គឺការយ៉ាងនេះ ដែលព្រះឆ្មេង ឃើញទ្រង់បានបង្ហាញដល់ខ្ញុំ ហើយមើល ទ្រង់ក៏បង្កើតកណ្តាលនៅរវាងដែលស្មៅកំពុងលាស់ឡើងជាថ្មី គឺកាលស្មៅកំពុងលាស់ឡើង ក្រោយដែលបានច្រូតម្តងថ្វាយស្តេចហើយ
- ២. រួចកាលកណ្តាលទាំងនោះបានស៊ីស្មៅ នៅក្នុងស្រុក អស់ទៅនោះខ្ញុំក៏ទូលថា ឧព្រះឆ្មេង ឃើញអើយ ទូលបង្គំទូលអង្វរសូមឲ្យទ្រង់អត់ទោស ធ្វើដូចម្តេចឲ្យពួកយ៉ាកុបស្ថិតស្ថេរនៅបាន ដ្បិតគេជាពួកតិចតួចទេ
- ៣. ដូច្នោះ ព្រះឃើញក៏ប្រព្រះហឫទ័យពីដំណើរនោះដោយបន្ទូលថា ការនេះមិនត្រូវធ្វើឡើយ
- ៤. ព្រះឆ្មេងឃើញទ្រង់ក៏បង្ហាញការយ៉ាងនេះទៀតដល់ខ្ញុំ មើល ព្រះឆ្មេងឃើញទ្រង់ប្រកាសប្រាប់ឲ្យមាន ការផ្តាញផ្តាលដោយភ្លើង នោះភ្លើងក៏ឆេះទាំងទីដំណើរដំណាក់បំរុងនឹងស៊ីស្រុកទាំងមូលផង
- ៥. ខណៈនោះ ខ្ញុំទូលថា ឧព្រះឆ្មេងឃើញអើយទូលបង្គំទូលអង្វរសូមឲ្យទ្រង់ឈប់ ធ្វើដូចម្តេចឲ្យយ៉ាកុបស្ថិតស្ថេរនៅបាន ដ្បិតគេជាពួកតិចតួចទេ
- ៦. ដូច្នោះ ព្រះឃើញក៏ប្រព្រះហឫទ័យពីដំណើរនោះដោយបន្ទូលថា ការនេះក៏មិនត្រូវធ្វើដែរ
- ៧. រួចទ្រង់ក៏បង្ហាញខ្ញុំដូច្នោះ មើល ព្រះឆ្មេងឃើញទ្រង់ឈរលើកំផែង ដែលធ្វើដំរើដោយកូនតឹង ទ្រង់ក៏កាន់ខ្សែកូនតឹង១នៅព្រះហស្តដែរ
- ៨. ហើយព្រះឃើញទ្រង់មានបន្ទូលសួរខ្ញុំថា អេម៉ូសអើយ តើឯងឃើញអ្វី ខ្ញុំទូលតបថា ឃើញខ្សែកូនតឹង រួចព្រះឆ្មេង មានបន្ទូលថា មើល អញនឹងឲ្យមានខ្សែកូនតឹងនៅកណ្តាលពួកអ៊ីស្រាអែលជាព្រះស្រ្តីអញ នោះអញនឹងមិនដើរបង្កូសពីគេឡើយ
- ៩. អស់ទាំងទីខ្ពស់របស់អ៊ីស្រាអែលនឹងប្រូចបង្អស់ ឯទីគោរព ទាំងប៉ុន្មានរបស់អ៊ីស្រាអែល នឹងត្រូវបំផ្លាញទៅ អញក៏នឹងក្រោកឡើង ទាស់នឹងពួកវង្សយេរ៉ូបាម ដោយ ដោយជាវដែរ
- ១០. នោះអម៉ាស៊ី ជាសង្ឃ័យនៅត្រង់បេត-អែល ក៏ចាត់ឲ្យទៅឯយេរ៉ូបាម ជាស្តេចអ៊ីស្រាអែលទូលថា អេម៉ូសកំពុងបង្កើតការក្បត់ចំពោះទ្រង់នៅកណ្តាលពួកវង្សអ៊ីស្រាអែល ប្រទេសនេះនឹងទ្រាំនៅចំពោះពាក្យទាំងប៉ុន្មានរបស់វាមិនបានទេ

- ១១. ដ្បិតវាមិននិយាយដូច្នោះថា យេរ៉ូបាមនឹងត្រូវស្លាប់ដោយជាវ ហើយសាសន៍អ៊ីស្រាអែលនឹងត្រូវដឹកនាំចេញពីស្រុករបស់ខ្លួន ទៅជាឈ្មើយជាមិនខាន
- ១២. រួចអម៉ាស៊ីក៏ប្រាប់ដល់អេម៉ូសថា ឧអ្នកមើលចុះតើអើយ ចូររត់ទៅឯស្រុកយូដា ហើយរកស៊ីដោយទាយនៅស្រុកនោះវិញចុះ
- ១៣. កុំទាយនៅត្រង់បេត-អែលឡើយ ដ្បិតនេះជាទីគោរពរបស់ស្តេច ហើយជាដំណាក់ហ្វូងផង
- ១៤. នោះអេម៉ូសឆ្លើយតបដល់អម៉ាស៊ីថា ខ្ញុំពីដើមមិនមែនជាហោរាទេ ក៏មិនមែនជាកូនរបស់ហោរាដែរ គឺជាអ្នកគម្លាសសត្វ ហើយជាអ្នកបេះផ្លែឧទុម្ពរវិញ
- ១៥. តែព្រះឃើញ ទ្រង់បានយកខ្ញុំចេញពីការឃ្វាលហ្វូងចៀម ក៏បានបង្ហាត់ខ្ញុំថា ចូរទៅទាយដល់អ៊ីស្រាអែល ជាព្រះស្រ្តីអញចុះ
- ១៦. ដូច្នោះចូរលោកសាបព្រះបន្ទូលនៃព្រះឃើញ ឥឡូវចុះ លោកប្រាប់ខ្ញុំថា កុំឲ្យទាយទាស់នឹងអ៊ីស្រាអែលឲ្យសោះ ក៏កុំឲ្យបញ្ចេញពាក្យណាទាស់ពួកវង្សអ៊ីស្រាអែលដែរ
- ១៧. ហេតុនោះព្រះឃើញ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលយ៉ាងដូច្នោះថា ប្រពន្ធលោកនឹងទៅជាស្រីសំផឹងនៅក្នុងទីក្រុង ហើយកូនប្រុសស្រីរបស់លោកនឹងត្រូវដួលដោយជាវ ស្រុករបស់លោកនឹងត្រូវវាស់ចែកដោយខ្សែ ឯខ្លួនលោកនឹងត្រូវស្លាប់នៅស្រុកមួយដែលស្មៅក្រោក ហើយសាសន៍អ៊ីស្រាអែលនឹងត្រូវដឹកនាំចេញពីស្រុករបស់ខ្លួន ទៅជាឈ្មើយជាមិនខាន

ណែនាំសិក្សា

មេរៀនទី៥: ការកាត់ទោសជាក់ស្តែង និងសេចក្តីសង្ឃឹម

ភាគទី១: អេម៉ុសៈ ្រ្តះដែលនឹងត្រូវបានឮ

ឆតុបទ្រ្តះគម្ពីរ

អេម៉ុសៈ១-១៥

បទគម្ពីរចងចាំ

“ អញនឹងដាំគេចុះ នៅក្នុងស្រុករបស់គេ ហើយគេមិនត្រូវ
រលើងចេញពីស្រុករបស់ខ្លួន ដែលអញឲ្យដល់គេនោះទៀត
ឡើយ នេះជា ្រ្តះបន្ទូលនៃ ្រ្តះយេស៊ូ ជា ្រ្តះនៃឯង ”
អេម៉ុស ៩:១៥

តារាងពាក្យ

- ជាក់ស្តែង: (certain) អ្វីដែលពិតប្រាកដ
- ប្រែចិត្ត: (repent) លះបង់ឈប់ធ្វើអំពើអាក្រក់ ហើយប្រាប់ ្រ្តះថាសុំទទួលខុស

ឆ្លៀតដល់យើងគួរពិចារណា

- កាលណាអ្នកគិតនឹកអំពីសេចក្តីជំនុំជំរះរបស់ ្រ្តះ តើអ្នក មានអារម្មណ៍យ៉ាងណាដែរ?
- តើអ្នកមានដែលគិតថា ្រ្តះនឹងអត់ទោសលាងបាបប្រទាន ពរដល់អ្នកទេទោះជាអ្នកមិនគោរពដល់ទ្រង់ក៏ដោយ
- តើ ្រ្តះយេស៊ូ អាចជា ្រ្តះនៃសេចក្តីស្រឡាញ់នឹង ្រ្តះ នៃសេចក្តីយុត្តិធម៌បានទេ?
- តើពេលណាទៅ ដែលអ្នកស្មានថាអ្នកបានទទួលសេចក្តី សង្ឃឹមពី ្រ្តះ?

ការកាត់ទោសជាក់ស្តែង
និងសេចក្តីសង្ឃឹម

កាលអ្នកនៅពីក្មេង អ្នកមានដែលលេងល្បែងមួយហៅ ថា ល្បែងលេងពួនទេ? គឺក្មេងម្នាក់បិតក្មេង ហើយរាប់ ដល់មួយរយ ម្នាក់ទៀតរត់ទៅរកកន្លែងមួយដើម្បីពួន។ រួចហើយ ម្នាក់ដែលបានរាប់ដល់មួយរយនោះត្រូវទំងើរកម្នាក់ដែលរត់ ពួន។ ជួនកាលអាចរកឃើញក្មេងពេលយ៉ាងខ្លី ជួនកាលត្រូវ ការពេលយូរមួយចំនួន។

អេម៉ុសបាននិយាយថា គ្មានទឹកនៃឯណាមួយទេដែល ជនជាតិអ៊ីស្រាអែលអាចរត់ពួនពីសេចក្តីជំនុំជំរះរបស់ ្រ្តះ។ ពួក គេនេះមិនបានចាំពាក្យដែលសន្យាជាមួយនឹង ្រ្តះទេ។ គេមិន អាចសុំឲ្យ ្រ្តះយេស៊ូ ទុកសេក្តីសន្យារបស់ទ្រង់សំរាប់គេដែរ ទេ។

នៅក្នុងរឿងគម្ពីរអេម៉ុស យើងបានអានអំពី ពាក្យសំដី របស់អេម៉ុសនៅក្នុងជំពូកដើមគម្ពីរ ទាំង៦។ រួចហើយមានរឿង យល់សប្តិរបស់អេម៉ុសក្នុងគម្ពីរអេម៉ុស៧ទៅ៨។ ការយល់សប្តិ ចុងក្រោយគឺនៅក្នុងអេម៉ុស៩ ដែលបង្ហាញឲ្យឃើញថា តើ ្រ្តះ យេស៊ូ បានជំនុំជំរះពួកអ៊ីស្រាអែលយ៉ាងម៉េច ចំពោះអំពើបាប របស់គេ។ រាស្ត្រប្រជារបស់ព្រះមានអំពើបាបខ្លាំងណាស់។ តែ យ៉ាងណាក៏ដោយក៏ទ្រង់មិនបោះបង់គេ ឲ្យអស់សេចក្តីសង្ឃឹម បានដែរ។

រាស្ត្រប្រជារបស់ ្រ្តះត្រូវការពាក្យរបស់អេម៉ុស អំពីការកាត់វិនិច្ឆ័យទោសដើម្បីឲ្យគេភ្ញាក់ដឹងខ្លួន។ គេមានការ សប្បាយចិត្តជាមួយនឹងការរស់នៅរបស់គេ។ អេម៉ុសបានវាយ រាប់អំពីសេចក្តីជំនុំជំរះចំនួន៨ជំពូកកន្លះ ដើម្បីឲ្យពួកគេស្តាប់។ អេម៉ុសបានបង្ហាញថា ប្រជាជនជាតិអ៊ីស្រាអែលបានឃ្លាតឆ្ងាយ ចេញពី ្រ្តះយេស៊ូ ឆ្ងាយណាស់។ អេម៉ុសបានបង្ហាញគេថាគេ ត្រូវតែវិបត្រឡប់មកឯ ្រ្តះ វិញដោយបោះបង់អំពើបាបរបស់ គេ ទើបគេអាចសុំឲ្យ ្រ្តះ ទ្រង់អត់អានទោសគេបាន។ រួច ហើយគេអាចមានការអបអរសប្បាយនឹង ្រ្តះពររបស់ទ្រង់ ទាំងអស់។ ពេញទាំង ្រ្តះគម្ពីរ ្រ្តះអង្គទ្រង់ប្រុងប្រៀបនឹងអត់ ទោសដល់អ្នកណាដែលលះបង់អំពើបាបរបស់គេ។ កាលណា យើងលះបង់អំពើបាប យើងនឹងបែរចេញពីអំពើអាក្រក់របស់ យើង។

ណែនាំសិក្សា

មេរៀនទី៥: ការកាត់ទោសជាក់ស្តែង និងសេចក្តីសង្ឃឹម

ភាគទី១: អេម៉ុសៈ ព្រះដែលនឹងត្រូវបានឮ

ការកាត់ទោសនិងសេចក្តីសង្ឃឹម

វេយ្យាករណ៍ ៩:១-៧

នៅក្នុងស្ថិតិទាំងនេះ អេម៉ុសៈឃើញ ព្រះយេស៊ូយេស៊ូ ក្បែរអាសនាម ប្រហែលជាអាសនាដែលនៅទីក្រុងបេតែលនេះ ឯង។ ព្រះទ្រង់មិនព្រមទទួលជំនួយពីគេទេ ផ្ទុយទៅវិញ ទ្រង់ធ្វើឲ្យមានជ័យជំនះ ហើយអាសនានេះនឹងត្រូវបាក់បែក ខូចខាតអស់។ មនុស្សទាំងឡាយនឹងត្រូវរងទុក្ខវេទនា មិនតែ ប៉ុណ្ណោះមានប្រទេសមួយទៀតនឹងចូលមកច្បាំងយកប្រទេសនេះ ធ្វើជាវណប។ មនុស្សណាដែលដែលបានរត់រួចខ្លួននឹងត្រូវ ស្លាប់។

ទំនុកដំកើង១៣០ ចែងថា គ្មានកន្លែងណាដែលមនុស្ស ណាអាចរត់ជៀសផុតពីព្រះយេស៊ូ ទេ អេម៉ុសៈប្រាប់ថា ព្រះ យេស៊ូមានឥទ្ធិពលខ្លាំងក្រៃ គ្មានអ្នកណាអាចជៀសសេចក្តី ជំនុំជំរះរបស់ព្រះអង្គបានឡើយ។ មានខ្លះនិយាយថា “ អ្នកអាច រត់តែអ្នកមិនអាចពួនបានទេ ”

គេមិនអាចដឹករណ្តៅឲ្យបានជ្រៅ ឬហោះឲ្យបានខ្ពស់ ដើម្បីរត់គេចជៀសពីទ្រង់បានឡើយ។ អានអ្វីដែលប៉ូលបាន សរសេរក្នុងគម្ពីររ៉ូម ៨:៣៨ និង៣៩ អំពីសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ ទ្រង់។ គាត់សរសេរថា គ្មានអ្វីដែលអាចបំបែកយើងចេញ ឆ្ងាយពីព្រះយេស៊ូ ទេ “ ដ្បិតខ្ញុំជឿជាក់ថា ទោះស្លាប់ឬរស់ ពួកទេវតា ឬអំណាចអ្វី ការអ្វីនៅជាន់នេះ ឬទៅមុខ ឬឥទ្ធិពល អ្វី ទីមានកំពស់ទីដំរៅ ឬរបស់អ្វីដែលកើតមកឯទៀតក្តី នោះ ពុំអាចនឹងពង្រាត់យើង ចេញពីសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះ ដែលនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូជាព្រះឆ្នោត នៃយើងរាល់គ្នាទៅ បានឡើយ (១ ៣៨-៣៩) ។ អ្នកដែលមានជំនឿលើព្រះ យេស៊ូ ក៏មិនអាចបំបែកសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះ បានដែរ។ អ្នក ដែលនឹងត្រូវជាប់ព្រះជំនុំជំរះក៏ដោយក៏ដូចយ៉ាងនេះដែរ

គេមិនអាចលាក់ខ្លួនពីសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះ យេស៊ូបានដែរទេ អេម៉ុសៈចង់ឲ្យជាតិអ៊ីស្រាអែលយល់ពី ព្រះ យេស៊ូយ៉ាងច្បាស់ប្រាកដ។ គាត់ចង់ឲ្យគេដឹងថា ព្រះជា ព្រះ ធំដ៏អស្ចារ្យនឹងមានឥទ្ធិពលអស្ចារ្យ។ អេម៉ុសៈ ៥:៥-៦ បានចងក្រងឡើងដូចជាចំរើងមួយ។ អេម៉ុសៈសរសេរពី អំណាចរបស់ទ្រង់។ អេម៉ុសៈសរសេរថាព្រះអាចត្រួតត្រា ភ្លើង។ ហើយបើព្រះពាល់ទៅលើដីនេះ ដីនឹងរះរលាយ។ ព្រះ យេស៊ូមានអំណាចលើស្ថានលើ នឹងលោកីយទាំងអស់។ នៅ អ៊ីស្រាអែលមានមនុស្សដែលគោរពរូបសំណាក មានខ្លះ

និយាយថាព្រះក្រុងក្លាយឈ្មោះបាលនេះបានសាបព្រោះគ្រាប់ ពូជឲ្យដុះហើយ។ អេម៉ុសៈថា គេខុសបានធ្វើខុសហើយ’ “ ទ្រង់ព្រះនាមជា « ព្រះយេស៊ូ » ” (១ ៦) ។

ព្រះនាមរបស់ព្រះមានសារៈសំខាន់ណាស់ សំរាប់ ប្រជាជននៅពេលបច្ចុប្បន្ននេះ។ មានគេច្រើននិយាយថា គេមិន អាចស្គាល់ឈ្មោះព្រះដ៏ទៃណាមួយទេ។ គេស្មានថា បើគេ ស្គាល់ឈ្មោះណាមួយនោះ គេនឹងមានប្រៀបលើព្រះដ៏ទៃនោះ ហើយ។ ឈ្មោះទ្រង់មានភាពដូចជាគូអង្គទ្រង់ដែរ។ ព្រះយេស៊ូ ប្រាប់ឈ្មោះទ្រង់ដល់ម៉ូសេនៅក្នុង គម្ពីរទី៣ ៣:១៣-១៦។ នេះជាអ្វីមួយពិសេសណាស់ ទ្រង់មានបន្ទូលថា គេអាចហៅ ទ្រង់ថា “ ព្រះដ៏ជាព្រះ ” (ទី៣ ៣:១៤) ។ ដើម្បីទុកថាព្រះ នាមព្រះពិសេសនោះ ត្រូវដំកើងព្រះឲ្យពិសេសដែរ។ អេម៉ុសៈ ប្រាប់ថា ព្រះដ៏ជាព្រះនេះនឹងចុះ ហើយយកសេចក្តីជំនុំជំរះមក ជាមួយផង។

គ្មានការប្រយោជន៍ពីសេចក្តីសង្ឃឹម

វេយ្យាករណ៍ ៩:៧-១០

ព្រះយេស៊ូជាព្រះនៃប្រទេសជាតិទាំងអស់។ នេះគឺពិត ណាស់ ទោះជាគេមិនគោរពទ្រង់ក៏ដោយ។ ទ្រង់បាននាំជាតិ អ៊ីស្រាអែលចេញទៅកាន់ស្រុកកាណាន ព្រមទាំងបាននាំពួក ក៏លីស៊ីននិងពួកស៊ីរីដែរ។ ប្រជារាស្ត្រអ៊ីស្រាអែលបានត្រូវជ្រើស រើសដោយទ្រង់ក្នុងលក្ខណៈពិសេស តែគេមិនអាចជៀសផុត ពីសេចក្តីជំនុំជំរះទ្រង់ទេ បើគេមិនគោរពទ្រង់។ មិនតែប៉ុណ្ណោះគេ ត្រូវទទួលការខុសត្រូវយ៉ាងធ្ងន់ទៅទៀត។ ព្រះនេត្រទ្រង់គន់ មើលទៅប្រជារាស្ត្រណាដែលធ្វើអំពើបាប។ មានតែសេចក្តី សង្ឃឹមតែមួយទេ ដែលផ្អែកអាចជួយសង្រ្គោះប្រទេស អ៊ីស្រាអែលបាន។

អ្នកណាដែលគិតថាគ្មានអារក្សណាមកបៀបបៀនគេ បាននោះ គឺខុសពិត។ តែនៅតែមានមនុស្សដែលគិតបែបនេះ ទៀត គឺគេគិតដូចកាលគេនៅប្រទេសអេស៊ីរីដែរ គឺថា ពេល មួយកាលគេនៅប្រទេសអេស៊ីរី ព្រះទ្រង់ក៏បានលោះដោះលែង គេឲ្យរួចពីទោសភាព។

គេមានសេចក្តីសប្បាយរីករាយនឹងកោតទ្រព្យរបស់គេ ណាស់។ គេស្មានថាគេបានទទួលវាសនាទាំងអស់។ ព្រះទ្រង់ មានអំណត់ណាស់។ គេស្មានថាគេអាចបន្តធ្វើអំពើបាបទៅ ទៀត។ ហ្នឹងហើយគំនិតខុសរបស់គេ។ សេចក្តីជំនុំជំរះរបស់ ព្រះគឺពិតជាក់ស្តែងប្រាកដណាស់ គេមិនអាចរត់រួចខ្លួនទេ។

ណែនាំសិក្សា

មេរៀនទី៥: ការកាត់ទោសជាក់ស្តែង និងសេចក្តីសង្ឃឹម

ភាគទី១: អេម៉ុសៈ ព្រះដែលនឹងត្រូវបានឮ

មានសេចក្តីសង្ឃឹមក្រោយពេលមានទុក្ខ

វេយ្យាករណ៍: ១១-១៥

មិនមែនមុនស្រឡាតាំងអស់ស្លាប់នោះទេ មានមនុស្សមួយភាគដែលនៅរស់ អ្នកក្រ និងអ្នកគ្មានភារកិច្ចសំណាងមិនបានត្រូវទទួលទោសដូចអ្នកមាននឹងអ្នកមានអំណាចទេ អ្នកស្រែចម្ការគេចាប់កណ្តាប់ស្រូវវាយបោកយកគ្រាប់ហើយយកចំបើងបោះចោល ដូចគ្នានោះ ព្រះក៏ចាប់អង្រួនស្រូវទ្រង់ដូចគ្នាដែរ ទ្រង់នឹងសង្រ្គោះអ្នកដែលគោរពទ្រង់។

ព្រះទ្រង់នឹងនាំអ្នកនៅសល់បន្តិចបន្តួចនោះទៅឯស្ថានដ៏សុខសាន្តមួយ គឺផ្ទះដែលហ្នឹងជាវិទ្យុសាស្ត្រនោះ មិនតូចដូចកាលមុននោះទេ គឺដំរីជាងមុនហើយនៅអស់កល្បផងទៀត។

កាលពីមុនអេម៉ុសបានហាមស្រ្តីប្រដាម គាត់និយាយថាគេនឹងសង់ផ្ទះដែលគេមិនបំរុងនឹងជ្រកកោនក្នុង គាត់និយាយថាគេនឹងដាំដើមទំពាំងបាយជូរតែគេមិនបរិភោគផលផ្លែទេ ឥឡូវព្រះយេស៊ូ បានសន្យាថានឹងសង់ទីក្រុងជាថ្មីឡើងវិញ ហើយគេនឹងរស់នៅក្នុងផ្ទះនោះ គេនឹងដាំដើមទំពាំងបាយជូរហើយធ្វើសួនច្បារ គេនឹងបរិភោគផលផ្លែពីសួនច្បារគេ ក្រោយដើមអស់ផ្លែផ្កាគេនឹងចាប់ជាថ្មីច្រើនទៀត ហើយព្រះសន្យាឲ្យមានផលផ្លែបរិបូណ៌។

តើយើងអាចស្រឡាតាំងបានខ្លះ

តើយើងអាចយល់ពីកំហឹងរបស់ព្រះយេស៊ូបានទេ? តើយើងអាចយល់ពីសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះបានទេ? ព្រះយេស៊ូមិនអាចទ្រាំមើលអំពើបាបបានទេ យើងបានឃើញថា នៅលើឈើឆ្កាងដែលព្រះបិតាបណ្តោយឲ្យព្រះរាជបុត្រទ្រង់សុគត ព្រះរាជបុត្រាទ្រង់សុគតដើម្បីសង្រ្គោះអំពើបាបរបស់យើង ព្រះបិតាទ្រង់មិនអាចទ្រាំមើលអំពើបាបទាំងនោះបានទេ ហើយយ៉ាងណាក៏ដោយក៏ទ្រង់នៅតែស្រឡាញ់យើងដ៏រាប ព្រះបិតាទ្រង់បណ្តោយឲ្យកូនទ្រង់ទទួលយកអំពើបាបរបស់យើងទាំងអស់។

សូមយើងទុកចិត្តទៅលើព្រះអង្គចុះ ទ្រង់នឹងធ្វើអ្វីដែលត្រូវឲ្យយើងជាប្រាកដ បើយើងប្រឹងខិតស្តាប់អេម៉ុសនោះយើងនឹងអាចរៀនគោរពស្តាប់បង្គាប់ដល់ព្រះយេស៊ូ ជាស្រេច ហើយយើងស្រឡាញ់នឹងបរិទ្រង់ នោះយើងនឹងមានការពិសោធន៍ជាមួយនឹងព្រះពរទ្រង់ ជាមួយនឹងអ្វីដែលទ្រង់ចង់ឲ្យយើងមានបាន។

ណែនាំសិក្សា

មេរៀនទី៥: ការកាត់ទោសជាក់ស្តែង និងសេចក្តីសង្ឃឹម

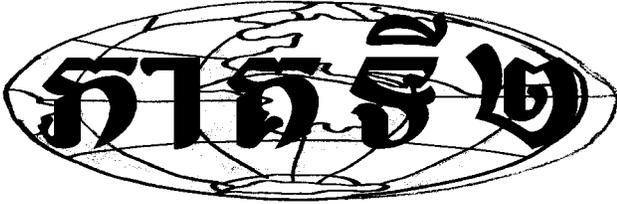
ភាគទី១: អេម៉ូស: ព្រះដែលនឹងត្រូវបានឮ

វេយ្យាករណ៍: ១-១៥

- ១. ខ្ញុំក៏ឃើញព្រះឆ្មេង ទ្រង់ឈរក្បែរអាសនា ហើយទ្រង់បង្ហាញថា ចូរវាយក្បាលសរសរឲ្យជើងត្រូវញ័រ ហើយបំបែកនៅលើក្បាលរបស់មនុស្សទាំងអស់ រួចពួកអ្នកដែលសល់ អញនឹងប្រហារដោយដាវ ឥតមានអ្នកណា១ ដែលរត់ទៅបាន ឬអ្នកណាដែលនឹងរួច ឡើយ
- ២. ទោះបីគេដឹកទំលុះទៅដល់ស្ថានយុំព្រលឹងមនុស្សស្លាប់ក៏ដោយ គង់តែដៃអញនឹងចាប់គេមកពីទីនោះដែរហើយទោះបីគេប្រឹងឡើងទៅដល់ស្ថានសួគ៌ គង់តែអញនឹងនាំគេចុះពីនោះមកវិញ
- ៣. ទោះបីគេពូនខ្លួននៅលើកំពូលភ្នំក៏មែលក៏ដោយគង់តែអញនឹងរកគេ ហើយចាប់ នាំចេញពីទីនោះមក ទោះបីបានលាក់កំបាំងពីភ្នែក អញនៅទីបាតាលនៃសមុទ្រក៏ដោយ គង់តែអញនឹងបង្ហាប់ដល់នាគ ហើយវានឹងចឹកគេនៅទីនោះ
- ៤. ទោះបីគេត្រូវចាប់ទៅជាឈឺយនៅពីមុខខ្លាំងស្រូវ គង់តែអញនឹងបង្ហាប់ដល់ដាវហើយដាវនឹងសម្លាប់គេនៅទីនោះដែរ អើអញនឹងផ្តោតភ្នែកទៅឯគេ សំរាប់ការអាក្រក់មិនមែនជាការល្អទេ
- ៥. ដ្បិតព្រះអម្ចាស់នឹងជាព្រះឆ្មេង ទ្រង់ពាលបរិវារទ្រង់ជាព្រះដែលគ្រាន់តែ ពាល ផែនដី នោះផែនដីក៏រលាយទៅហើយអស់ អ្នកដែលអាស្រ័យនៅ ក៏នឹងសោកសៅឯស្រុក គេទាំងមូលនឹងឡើងដូចជាទន្លេជ្រួតស្រុកទៅវិញដូចជាទន្លេនៃស្រុកអេស៊ីពូ
- ៦. ឯព្រះ ដែលបានសាងអស់ទាំងស្ថានដ៏ខ្ពស់របស់ទ្រង់នៅលើស្ថានសួគ៌ហើយតាំង ជីវិតទាំងឡាយ ឲ្យនៅផែនដី ក៏តែងបង្ហាប់ទឹកសមុទ្រឲ្យឡើងទៅលើ រួចចាក់មកលើផែនដីវិញ ទ្រង់ព្រះនាមជា "ព្រះឆ្មេង " "
- ៧. ព្រះឆ្មេង ទ្រង់មានបន្ទូលថា ឧត្តកូនចៅអ៊ីស្រាអែល អើយ តើឯងរាល់គ្នាមិនមែនដូចជាពួកកូនចៅរបស់សាសន៍អេធីយ៉ូពីដល់អញទេ តើមិនមែនអញដែលនាំពួកអ៊ីស្រាអែលឡើងចេញពីស្រុកអេស៊ីពូ នឹងពួកក៏លីស្ទីនពីស្រុកកាប់ថាវ ហើយពួកស៊ីរីពីស្រុកគារទេឬអី
- ៨. មើលព្រះនេត្រនៃព្រះឆ្មេង ក៏ទតឃើញនគរនេះ ដែលមានបាបហើយអញនឹងបំផ្លាញឲ្យស្ងួតទុំទុំដីផែនដី

- ចេញ តែព្រះឆ្មេង ទ្រង់មានបន្ទូលថាអញនឹងមិនបំផ្លាញពួក វង្សយ៉ាកុបអស់រលីងទេ
- ៩. ដ្បិតមើល អញនឹងបង្ហាប់ហើយនឹងរែងពួកវង្សអ៊ីស្រាអែលទៅនៅកណ្តាល អស់ ទាំងសាសន៍ ដូចជាគេរែងអង្គនៅក្នុងកម្រៃព្រៃ ឥតមានគ្រាប់ណា១ធ្លាក់ដល់ដីឡើយ
- ១០. អស់អ្នកមានបាបក្នុងរាស្ត្រអញ ដែលពោលថា ការអាក្រក់នឹងតាមយើងមិនទាន់ឬ ប្រទះនឹងយើងឡើយ គេនឹងត្រូវស្លាប់ដោយដាវ
- ១១. នៅថ្ងៃនោះ អញនឹងលើកទីលំនៅរបស់ជាវិឌឡើងវិញ គឺជាទីដែលត្រូវរលំហើយនឹងបិទចន្លោះបាក់បែកឲ្យជិត អញនឹងលើកទីខួបបង្ហាប់ឡើង ហើយសាងឡើងឲ្យដូចកាលពីដើម
- ១២. ដើម្បីឲ្យគេបានធ្វើជាម្ចាស់លើសំ ណាល់ នៃសាសន៍អេធីមនី អស់ទាំងសាសន៍ផ្សេងៗ ដែលបានហៅតាមឈ្មោះអញ នេះជាព្រះបន្ទូលនៃព្រះឆ្មេង ដែលទ្រង់ធ្វើការទាំងនេះ
- ១៣. ព្រះឆ្មេង ទ្រង់មានបន្ទូលថា មើលមានថ្ងៃមក ដែលអ្នកក្បាលសនឹងធ្វើការ ដរាបដល់ជួបនឹងអ្នកច្រូតកាត់ ហើយអ្នកដែលជាន់ផ្លូវទំពាំងបាយជូរ នឹងធ្វើការដរាបដល់ជួបនឹងអ្នកដែលសាបព្រោះ នោះភ្នំទាំងប៉ុន្មាននឹងស្រក់ជាទឹកទំពាំងបាយជូរ ហើយអស់ទាំងភ្នំតូចនឹងហូរដែរ
- ១៤. អញនឹងនាំពួកអ៊ីស្រាអែល ជារាស្ត្រអញ ដែលជាប់ជាឈឺយឲ្យមកវិញ គេនឹងសង់អស់ទាំងទីក្រុងខួបបង្ហាប់ឡើង ព្រមទាំង អាស្រ័យនៅផងគេនឹងដាច់ការទំពាំងបាយជូរ ក៏នឹងដឹកស្រាទំពាំងបាយជូរ ជាផលពីចំការ នោះគេនឹងដាំច្បារ ហើយស៊ីផលនោះដែរ
- ១៥. អញនឹងដាំគេចុះ នៅក្នុងស្រុករបស់គេ ហើយគេមិនត្រូវរលីងចេញពីស្រុករបស់ខ្លួន ដែលអញឲ្យដល់គេនោះ ទៀតឡើយ នេះជាព្រះបន្ទូលនៃព្រះយេហូវ៉ា ជាព្រះនៃឯង

អេស៊ូស, ហូសេ, មីកា

សិក្សាព្រះគម្ពីរ សំរាប់មនុស្សចេញវ័យ

ភាគទី២

ហូសេ:

ព្រះដែលជំនុំជំរះហើយនាំមកឯទ្រង់វិញ

មេរៀនទី៦

បញ្ហាក្នុងគ្រួសារ

ហូសេ ១:១-៩

មេរៀនទី៧

ការធ្វើឲ្យមានទំនាក់ទំនងឡើងវិញ

ហូសេ ១:១០ ហូសេ ២:៥

ហូសេ ២:១៤-១២ ហូសេ ៣:១-៥

មេរៀនទី៨

ការបោចប្រកាន់របស់ព្រះអម្ចាស់

ហូសេ ៨:១-២៣

ហូសេ ៨:១-១០ និង ១៨

មេរៀនទី៩

ព្រះហឫទ័យអាណិតមេត្តា

ហូសេ ១១:១-១១

មេរៀនទី១០:

គ្រឡប់មកឯព្រះវិញ

ហូសេ: ១៤:១-៩

ភាគទី២

ហូសេ: ព្រះដែលជំនុំជំរះហើយនាំមកឯទ្រង់វិញ

៧០ គម្ពីរហូសេនិយាយអំពីសេចក្តីជំនុំជំរះនឹង សេចក្តីមេត្តាករុណារបស់ព្រះ។ ព្រះបានបង្រៀនហូសេអំពីអ្វីៗដែលកើតមានក្នុងគ្រួសារគាត់។ អ៊ីស្រា-

អែលមិនយល់ពីសេចក្តីជំនុំជំរះរបស់ព្រះទេ។ គេជឿថាគេជាមនុស្សល្អដូចមនុស្សដទៃទៀតដែរ។ ហូសេនិយាយថា ព្រះឃើញថាមិនបានអនុញ្ញាតអ្វីដែលអ៊ីស្រាអែលធ្វើទេ។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា គេមិនស្មោះត្រង់នឹងទ្រង់ គេមិនគោរពក្រិត្យវិន័យ។ គេជាមនុស្សអាក្រក់ហើយជិះជាន់អ្នកក្រីក្រទៀត។ គេថ្វាយបង្គំរូបចំលាក់ គេជាមនុស្សលោភ។

គេស្មានថាគេខ្លាំងល្មមនឹងដោះស្រាយបញ្ហារបស់គេ។ ព្រះគម្ពីរនេះនិយាយអំពីកិច្ចសន្យារបស់ទ្រង់ ក្នុងការកែដួលផុលផ្សះផ្សាកហុសេរបស់ស្រ្តីរបស់ទ្រង់។

- មេរៀនទី៦: ហូសេមានការពិបាកក្នុងគ្រួសារគាត់
- មេរៀនទី៧: ព្រះឃើញសេដ្ឋីមិនចង់នាំស្រ្តីទ្រង់មកឯទ្រង់វិញទោះជាគេមិនគោរពទ្រង់ក៏ដោយ
- មេរៀនទី៨: នេះជាការរៀនឡើងវិញនូវអំពើអាក្រក់របស់អ៊ីស្រាអែល
- មេរៀនទី៩: ទ្រង់បានបង្ហាញនូវសេចក្តីស្រឡាញ់ចំពោះអ៊ីស្រាអែលនឹងសន្យានាំគេមកឯទ្រង់វិញ
- មេរៀនទី១០: ទ្រង់ប្រាប់អ៊ីស្រាអែលឲ្យបះបង់អំពើបាបរបស់គេ

ណែនាំសិក្សា

មេរៀនទី៦: បញ្ហាផ្ទះគ្រួសារ

ភាគទី២: ហូសេ : រូតះ ដែលជំនុំជំរះហើយនិងប្រមូលមកឯទ្រង់

ឆត្របទរូតះគម្ពីរ

ហូសេ ១: ១-៧

បទគម្ពីរចុងចាំ

“ តែអញនឹងអាណិតមេត្តាដល់ពួកវាអ្វីយូរជាហើយនឹងជួយ សង្គ្រោះគេ មិនមែនដោយផ្លូវការតស៊ូ សេះ ឬពលសេះទេ គឺនឹងជួយ សង្គ្រោះគេ ដោយសារ រូតះ យេហូវ៉ា ជា រូតះ នៃ គេ វិញ ” ហូសេ ១: ៧

តារាងពាក្យ

ដែលមានពុត (crooked) ដែលមិនស្មោះត្រង់ឬគ្មានចិត្តត្រង់ក្នុង ការចរចាកិច្ចការអ្វីមួយ
អំពើហិង្សា (violence) ពេលដែលមនុស្សធ្វើឲ្យមានការឈឺ ចាប់លើគ្នាទៅវិញទៅមក ការវាយតប់គ្នាទៅវិញទៅមក
ថ្វាយបង្គំព្រះបាល (baal wor-ship) ការថ្វាយបង្គំព្រះក្លែងក្លាយ នេះមានច្រើនកន្លែងណាស់ក្នុងប្រទេសអ៊ីស្រាអែលប្រជា ជនគេចង់ដាំដំណាំច្រើនមុខ ដើម្បីធ្វើយ៉ាងនេះពួក ប្រុសៗត្រូវរួមកាមគុណជាមួយនឹងពួកស្រីៗ

រឿងដ៏ស្មុគស្មាញ

- ១. តើអ្នកជឿថា រូតះ យេហូវ៉ា ទ្រង់ដាក់ទោសដល់អ្នកមាន៣បទទេ?
២. តើអ្នកស្មានថា មានអ្នកណាម្នាក់មិនស្មោះត្រង់នឹងអ្នកទេ? បើដូច្នោះ រឿងនេះជួយអ្នកឲ្យយល់ថា តើ រូតះ យេហូវ៉ា មាន រូតះ ហឫទ័យ យ៉ាងណាចំពោះរាស្ត្រមិនស្មោះត្រង់របស់ទ្រង់
៣. តើអ្នកមើលឃើញតើការបង្រៀនរបស់អេម៉ុសខុសគ្នានឹងការបង្រៀន របស់ហូសេយ៉ាងម៉េច? តើអ្វីយណាទៅដែលអាចជួយអ្នកឲ្យឆាប់ យល់អំពី រូតះ បន្ទូល?
៤. តើបែយ៉ាងណាទៅ ដែលយើងសាកល្បងធ្វើការថ្វាយបង្គំ រូតះ ពិតៗ នឹងព្រះឯទៀតផងយ៉ាងម៉េចទៅ? តើអ្វីទៅដែលខាង អ្នកមិនឲ្យអ្នកស្មោះត្រង់នឹង រូតះ ?

បញ្ហាផ្ទះគ្រួសារ

ហូសេ រស់នៅក្នុងស្រុកអ៊ីស្រាអែល នៅប្រហែលពាក់ កណ្តាលសតវត្សទី៨២ អ៊ីស្រាអែលជាស្រុកមួយ នៅផ្នែកខាងជើងនៃប្រទេសហេត្រឹមហូសេប្រហែល ជាចាប់ផ្តើមការផ្សាយដំណឹងល្អនៅពេលដែលស្តេច យេរូបាមទី២នៅរស់នៅឡើយ។ គាត់ប្រហែលនៅរស់នៅតទៅ ទៀត ក្រោយពីស្តេចយេរូបាមសុគតបាត់ទៅនៅក្នុងឆ្នាំ៧៤៨ (មុនកំណើតគ្រិស្ត) អេសាយនឹងហូសេជាគ្រូគង្វាលនៅ ពេលនោះ។ ហូសេប្រហែលបានបញ្ចប់កិច្ចការរបស់គាត់នៅ ផ្នែកខាងត្បូងនៃរាជធានីយេរូសាឡេម ហូសេប្រហែលអាច ពន្យល់គេអំពីសេចក្តីជំនុំជំរះរបស់រូតះនៅក្នុងផ្នែកខាងជើងនៃ រាជធានីយេរូសាឡេម គាត់បានផ្សាយដំណឹងពី រូតះ យេហូវ៉ា អស់ រយៈពេល៤០ឆ្នាំ។

ផ្នែកនេះក្នុងរូតះគម្ពីរមានឈ្មោះថាហោរាផ្នែកតូចៗ គម្ពីរហូសេ ជាគម្ពីរមុនគេក្នុងផ្នែកនេះ។ គេឲ្យឈ្មោះថាហោរា តូចៗ ពីព្រោះសៀវភៅនេះមិនវែងដូចហោរាផ្នែកធំៗ អេសាយ ជាហោរាផ្នែកធំម្នាក់ក្នុងហោរាធំៗទាំងឡាយ។ ហូសេជារឿង មួយស្តីអំពីសេចក្តីស្រឡាញ់របស់បុរសម្នាក់ចំពោះប្រពន្ធគាត់ៗ ស្ត្រីនេះមិនស្មោះចំពោះប្តីគាត់ទេ នេះជារឿងមួយសំខាន់ជាង រឿងបុរសនឹងស្ត្រីទៅទៀត។ វាជារឿងស្តីអំពីសេចក្តីស្រឡាញ់ របស់ព្រះយេហូវ៉ាចំពោះរាស្ត្រទ្រង់ ហើយរាស្ត្រទ្រង់មិនស្មោះ ត្រង់នឹងទ្រង់វិញ។ យើងនឹងឃើញ តើសេចក្តីស្រឡាញ់ របស់រូតះយ៉ាងណាទៅចំពោះរាស្ត្ររបស់ទ្រង់ ហើយយើង ឃើញថា តើរាស្ត្ររបស់ទ្រង់នឹងប្រព្រឹត្តិអំពើបាបដល់កិត្តិយស ទៅដែរ។

ហូសេបាននិយាយរឿងគាត់ប្រាប់គេ។ គាត់បាននិយាយ រឿងរូតះដែរ។ គឺជារឿងមួយអំពីសេចក្តីទុក្ខសោកយ៉ាងធំក្រៃ នឹងសេចក្តីស្រឡាញ់យ៉ាងធំក្រៃ។ ហូសេបាននិយាយរឿងនេះ ដោយក្តីករុណានឹងក្តីស្រឡាញ់។ នៅក្នុងភាគទីមួយនៃការសិក្សា នេះ យើងរៀនអំពីរូតះគម្ពីរអេម៉ុស។ អេម៉ុសបានប្រាប់គេអំពី អំពើបាបដែលអាចមើលឃើញ។ ហូសេបានប្រាប់គេអំពីអំពើ បាបនៅក្នុងបេះដូង។ ហូសេចង់ឲ្យរាស្ត្ររូតះមានចិត្តស្មោះនឹង រូតះ។ គាត់ប្រាប់គេថានឹងមានអ្វីមួយកើតមានដល់គេ បើគេ មិនមានចិត្តស្មោះត្រង់នឹងរូតះ។ ប្រជាជនអ៊ីស្រាអែលបានធ្វើ អ្វីមួយមិនល្អ គ្រួសារគេមិនល្អ អ្នកដឹកនាំខាងផ្លូវសាសនា គេមិនខ្ជល់ខ្ជាយ គុណការមានពុត មិនត្រង់។ មានអំពើហោ

ណែនាំសិក្សា

មេរៀនទី៦: បញ្ហាផ្ទះគ្រួសារ

ភាគទី២: ហូសេ : ព្រះដែលជំនុំជំរះហើយនិងប្រមូលមកឯទ្រង់

ហៅជាច្រើននៅក្នុងដែនដីគេ

ព្រះបន្ទូល

(ប្រទេស ១:១)

តួអង្គសំខាន់ជាងគេក្នុងព្រះគម្ពីរនេះគឺ ហូសេ ហើយយើងប្រទះឈ្មោះ ហូសេតែ៤ដងទេ ឈ្មោះគាត់មានសរសេរនៅក្នុងចំពូកទីមួយទេ ហើយឈ្មោះមានន័យថាការសង្រ្គោះសេចក្តីសុខសាន្ត មានន័យដូចឈ្មោះយ៉ូស្វែដដែលមានន័យថា "ព្រះសង្រ្គោះ" ដូចគ្នានឹងឈ្មោះគ្រីស្ទដែរ ស្រុករបស់ហូសេត្រូវការការសង្រ្គោះ ព្រះគ្រីស្ទនឹងហូសេមានឈ្មោះស្រដៀងគ្នាទាំងពីរនាក់ត្រូវទទួលរងគ្រោះព្រោះតែទំព្រើងផ្សាយព្រះបន្ទូលនឹងសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះទៅឯរាស្ត្រទ្រង់

ហូសេមិនបានខំបង្ហាញឲ្យគេឃើញថាខ្លួនគាត់ជាមនុស្សសំខាន់នោះទេ គាត់តែងតែនិយាយអំពីព្រះ គ្រប់ពេលវេលា ព្រះគម្ពីរនេះចាប់ផ្តើមឡើងថា: "នេះជាព្រះបន្ទូល..." (១ ១) ហូសេមិនដែលប្រើពាក្យរបស់ខ្លួនគាត់ទេ តែគាត់នាំព្រះបន្ទូលព្រះមកឲ្យរាស្ត្ររបស់ទ្រង់ យើងឥតដឹងទេថា ហូសេជាគ្រូគង្វាលមែនឬមិនមែន ឬអ្នកចំការ ឬអ្នកដុតន តែយើងដឹងថាគាត់ច្រើនតែនិយាយអំពីមុខងារទាំងនោះ

យើងដឹងថាហូសេគាត់គោរពកោតខ្លាចព្រះណាស់ ហូសេដឹងថា រាស្ត្រយ៉ូដាស្រុកគាត់មិនគោរពព្រះទេ ដូច្នេះហូសេបានយករឿងគ្រួសារកំសត់របស់គាត់មកនិយាយប្រាប់គេដើម្បីនឹងផ្សាយព្រះបន្ទូលពីព្រះ ឲ្យឮឡើយ

គោរពព្រះឲ្យឮឡើយ

ប្រទេស ១:២

ហូសេគោរពព្រះ ឲ្យឮឡើយ" ហើយបានរៀបការជាមួយនឹងកូម៉ែរ កូម៉ែរជាស្រ្តីម្នាក់ដែលមិនស្មោះត្រង់ក្នុងភាពជាប្តីប្រពន្ធ ហើយនាងបានផិតប្តី ជាច្រើនដងទៅទៀត ជីវិតគាត់បានប្រែទៅជារឿងគេពូកែសពេញតែក្នុងស្រុកអ៊ីស្រាអែល អ៊ីស្រាអែលបានលះបង់មិនគោរពព្រះជាច្រើនដងណាស់ ព្រោះតែប្រពន្ធគាត់ ទើបគាត់ហូសេបានយល់ថា តើព្រះ ទ្រង់មានព្រះហឫទ័យឈឺចាប់យ៉ាងម៉េច បេះដូងរបស់ហូសេបានធ្លាក់បាក់បែកដោយសារតែប្រពន្ធគាត់ តែគាត់នៅតែស្រឡាញ់ប្រពន្ធគាត់នៅឡើយ បេះដូងព្រះក៏ធ្លាក់បាក់បែកដោយតែរាស្ត្ររបស់ទ្រង់ដែរ ហើយទ្រង់នៅតែស្រឡាញ់គេដដែល ទ្រង់ស្រឡាញ់យើងសព្វថ្ងៃ អ៊ីស្រាអែលបាន

ប្រព្រឹត្តិអំពើបាបជាច្រើន តែព្រះនៅតែស្រឡាញ់គេដដែល

និយមន័យព្រះ

(ប្រទេស ១:៣-៩)

ហូសេនឹងកូម៉ែរមានកូនប្រុសមួយ ព្រះទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដល់ហូសេឲ្យដាក់ឈ្មោះ "យេសរាហ" ដល់កូនប្រុសគាត់ ឈ្មោះនេះមានសម្លេងដូចអ៊ីស្រាអែល យេសរាហក៏ជាឈ្មោះស្រុកមួយដែលរាស្ត្រទ្រង់មិនគោរពស្តាប់ទ្រង់ មានមនុស្សជាច្រើនបានបាត់បង់ជីវិតនៅកន្លែងនោះ ទីក្រុងនេះនៅចំពាក់កណ្តាលសមុទ្រកាលបើឡើងនឹងសាម៉ារី គឺនៅផ្នែកខាងជើងនៃប្រទេសអ៊ីស្រាអែល នេះជាទីក្រុងដែលស្តេចអេហាប នឹងប្រពន្ធ យេសិបបលបាបបង្កព្រះបាទ មានស្តេចមួយអង្គទៀតឈ្មោះយេហ្វីដែលបានសម្លាប់ជនជាតិរបស់ស្តេចអេហាបជាច្រើនគ្រួសារនៅទីក្រុងនេះ (ពង្សាវតារ-ក្សត្រីទី ២:១-១០) ទៅពេលគេឃើញកូនក្មេងឈ្មោះយេសរាហនេះ គេនឹកឃើញពីរឿងរបស់ទីក្រុងនេះ អ៊ីស្រាអែលបានត្រូវគេប្រាប់ហើយថា គេនឹងត្រូវទទួលទណ្ឌកម្ម ហូសេបាននិយាយថា ផ្នែកខាងជើងនៃអាណាចក្រនឹងត្រូវរលាយនៅថ្ងៃក្រោយ

កូម៉ែរមានកូនមួយទៀត កូនស្រីឈ្មោះ ឡូ-រូហាម៉ា រូហាម៉ាមានន័យថា "មេត្តាឬអាណិត" ហើយ ឡូ មានន័យថា "មិន" ដូច្នេះឈ្មោះកូនគាត់មានន័យថា "មិនអាណិត" ឈ្មោះនេះគឺជាសារដល់ពួកអ៊ីស្រាអែលដែលមិនស្មោះត្រង់ ព្រះ ឲ្យឮឡើយ មិនអាចបង្ហាញសេចក្តីស្រឡាញ់ដល់គេទៀតទេ យើងមិនអាចចង់បានទាមទា ឬរំពឹងចង់បានសេចក្តីមេត្តាករុណាទេ ពីព្រោះនេះជារឿងនៃព្រះ

ហូសេបាននិយាយថា មានពេលដែលផ្នែកខាងជើងនៃអាណាចក្រនឹងត្រូវវិនាសបាត់បង់ ព្រះ ឲ្យឮឡើយ មានបន្ទូលថា ទ្រង់នឹងនៅតែមានសេចក្តីស្រឡាញ់អាណិតដល់យូរជា ដែលជាផ្នែកខាងត្បូងនៃអាណាចក្រ ប្រជារាស្ត្រស្រុកយូដាបានឃ្លាតចេញពីព្រះ ឲ្យឮឡើយ មែន តែមិនឆ្ងាយដូចរាស្ត្រនៅអ៊ីស្រាអែលទេ

ហូសេនឹងកូម៉ែរមានកូនទីបី ជាកូនប្រុស ដែលកើតក្នុងកំឡុងពីរបីឬបីឆ្នាំក្រោយមក វាមានឈ្មោះ "ឡូអាំមី" អាំមីមានន័យថា " រាស្ត្រ " ឡូ "មានន័យថា" មិន " ព្រះមានបន្ទូលថា " អស់អ្នកឯងមិនមែនជារាស្ត្រអញទេ "

ណែនាំសិក្សា

មេរៀនទី៦: បញ្ហាផ្ទះគ្រួសារ

ភាគទី២: ហូសេ : ព្រះដែលជំនុំជំរះហើយនិងប្រមូលមកឯទ្រង់

ទោះជាហូសេបានអធិប្បាយព្រះបន្ទូលយ៉ាងម៉ឺងម៉ាត់ យ៉ាងណាក៏ដោយ ក៏គេនៅតែមិនព្រមស្តាប់ដីដែលរក គេមិន វិលត្រឡប់មកឯទ្រង់វិញទេ ឈ្មោះ នៃកូនទាំងបីនេះគឺជាសារ ទៅដល់រាស្ត្រអ៊ីស្រាអែល គេនៅតែមិនស្តាប់ មាននៅតែ មួយផ្លូវប៉ុណ្ណោះទេ ព្រះនឹងជំនុំជំរះហើយនឹងដាក់ទណ្ឌកម្មគេ។

ផ្លូវដែលយើងបានរៀន

ឈ្មោះនៃកូនទាំងបីជាមេរៀនដល់យើង រាស្ត្រអ៊ីស្រាអែលមិនព្រមមេរៀននេះ តែយូរជាបានស្តាប់ព្រះ ឈ្មោះ គេក៏មានចិត្តស្មោះត្រង់មកយូរច្រើនឆ្នាំកន្លង។

យើងអាចរៀនពីសេចក្តីជំនុំជំរះរបស់ព្រះដែរ ជួនកាល បញ្ហាក៏កើតឡើងមាននៅក្នុងគ្រួសារ ជួនកាលគ្រួសារព្រះក៏ មានបញ្ហាកើតមានឡើងដែរ រួចហើយយើងត្រូវបោះបង់អំពើ បាបចោលហើយប្រែចិត្តមករកព្រះវិញ។

រាស្ត្រអ៊ីស្រាអែលបានថ្វាយបង្គំព្រះក្នុងក្រាម ព្រះបាល យើងយើងបានធ្លាប់ថ្វាយបង្គំអ្វីៗជាច្រើនដែលជំនួសព្រះពិត។

នៅពេលយើងបានគិតរាប់ថាជាគ្រួសារពោរពេញដោយ សេចក្តីស្រឡាញ់ យើងនឹងយល់នូវសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ ព្រះ ឈ្មោះបន្តិច ព្រះទ្រង់ចង់ឲ្យយើងមានការទាក់ទងដោយ សេចក្តីស្រឡាញ់ជាមួយនឹងទ្រង់ ទ្រង់ដឹងថាអ្វីដែលល្អ ពិសេសសំរាប់ជីវិតយើង ព្រះទ្រង់ដាក់ទណ្ឌកម្មមកយើង ដើម្បីឲ្យយើងយល់ថា តើអំពើបាបអាក្រក់យ៉ាងណាខ្លះ អំពើបាបជាបងយ៉ាងយើងនឹងព្រះ ព្រះទ្រង់ជំនុំជំរះយើង ដើម្បីឲ្យយើងកសាងឡើងជាថ្មី។

ប្រសិទ្ធិៈ ១-៩

១. នេះជាព្រះបន្ទូល នៃព្រះ ឈ្មោះ ដែលមកដល់ហូសេ ជាកូនស្រីប្តីនៅក្នុងរាជ្យអូសៀស យ៉ូថាម អេហាស នឹងហេសេតា ជាស្តេចស្រុកយូដា ហើយក្នុងគ្រាដែល យេរូបាម ជាកូនយ៉ូអាស បានធ្វើជាស្តេចលើស្រុក អ៊ីស្រាអែល
២. កាលព្រះឈ្មោះ ទ្រង់ចាប់ផ្តើមមានបន្ទូលដោយសារ ហូសេជាមុនដំបូង នោះទ្រង់មានបន្ទូលប្រាប់គាត់ថាចូរ ឯងទៅយកស្រីដែលធ្លាប់ប្រព្រឹត្តជាសំផិន នាំមកនៅជា មួយគ្នាហើយបង្កើតកូន សហាយចុះដ្បិតស្រុកនេះតែង ប្រព្រឹត្តការកំផិតចេញពីព្រះ ឈ្មោះ យ៉ាងខ្លាំង
៣. ដូច្នេះលោកក៏ទៅយកនាងកូមី ជាកូនឪប្រម ហើយនាង មានទំនប់បង្កើតបានកូនប្រុស១ឲ្យលោក
៤. ព្រះ ឈ្មោះ ទ្រង់បង្គាប់លោកថា ចូរឲ្យឈ្មោះថា "យេសរាល" ទៅ ដ្បិតនៅតែបន្តិចទៀតអញនឹងសង សឹកដល់ពួកវង្សយេហ្ស៊ីដោយព្រោះឈាមយេសរាល នោះហើយ ក៏នឹងធ្វើឲ្យរាជ្យនៃពួកវង្សអ៊ីស្រាអែលផុត ទៅដែរ
៥. នៅគ្រានោះ អញនឹងបំបាក់ផ្លូវរបស់ពួកអ៊ីស្រាអែល នៅ ក្នុងច្រកភ្នំយេសរាល
៦. នាងមានទំនប់ម្តងទៀត ហើយបង្កើតបានកូនស្រី១ នោះ ព្រះទ្រង់បង្គាប់លោកថា ចូរឲ្យឈ្មោះថា " ឡូហាម៉ា " ចុះ ដ្បិតអញនឹងមិនអាណិតមេត្តាដល់ជំនួរវង្ស អ៊ីស្រាអែល ដើម្បីនឹងអត់ទោសដល់គេតទៅទៀតឡើយ
៧. តែអញនឹងអាណិតមេត្តាដល់ពួកវង្សយូដា ហើយនឹងជួយ សង្គ្រោះគេមិនមែនដោយ ឆ្នួ ដាវការតស៊ូ សេះ ឬពាល សេះទេ គឺនឹងជួយសង្គ្រោះដោយសារព្រះ ឈ្មោះ ជា ព្រះនៃគេវិញ
៨. រីកាលនាងបានផ្តាច់ដោ ឡូ-ហាម៉ាហើយ នាងក៏មាន ទំនប់បានកូនប្រុស១
៩. ព្រះទ្រង់បង្គាប់ថា ចូរឲ្យឈ្មោះថា " ឡូអាំមី " ចុះ ដ្បិតឯង រាល់គ្នាមិនមែនជារាស្ត្ររបស់អញទេ អញក៏មិនព្រម ធ្វើជាព្រះរបស់ឯងដែរ។

ណែនាំសិក្សា

មេរៀនទី៧: ការធ្វើឲ្យមានទំនាក់ទំនងឡើងវិញ

ភាគទី២: ហូសេ: រូតះ ដែលជំនុំជំរះហើយនិងប្រមូលមកឯទ្រង់

ឆត្របទព្រះគម្ពីរ

ហូសេ ១:១០-២:៥, ១៤-២៣

៣:១-៥

បទគម្ពីរចុងចាំ

“ អញនិងបំបាក់ជូនិងដាវ ហើយធ្វើឲ្យការសង្គ្រាមបាត់ ចេញពីស្រុកទៅ ឲ្យគេបានដេកទៅដោយសុខសាន្ត ”

ហូសេ ២:១៨

តារាងពាក្យ

ធ្វើឲ្យមានឡើងវិញ: នាំត្រឡប់មកវិញឲ្យបានដូចពីមុន

ទំនាក់ទំនង: ភ្ជាប់គ្នាទៅវិញទៅមក ជាប់ទាក់ទង។

តាំងសញ្ញា: ការយល់ព្រមអ្វីមួយ កិច្ចសន្យារវាងមនុស្ស ពីរនាក់។ ការធ្វើឲ្យមានទំនាក់ទំនងឡើងវិញ

ឆ្លៀតដៃស្រីត្រូវបានធានា

- ១- តើអ្នកមានសន្តានចិត្តស្រឡាញ់ដូច រូតះ ឆម្នាស់ ស្រឡាញ់ ឬទេ?
- ២- តើរូបភាពនៃសេចក្តីស្រឡាញ់របស់នាង កូមេរ ចំពោះ ហាកាអាចប្រៀបធៀបទៅនឹងសេចក្តីរបស់ព្រះចំពោះ រូបអ្នកឬទេ?
- ៣- តើជីវិតរស់នៅដែលបានឆ្លងកាត់នូវភាពដ៏លំបាកអាចធ្វើឲ្យ យើងឆាប់យកចិត្តទុកដាក់និងសេចក្តីត្រូវការរបស់អ្នកដទៃ ដែរឬទេ?
- ៤- តើអ្នកធ្លាប់បានឃើញ រូតះ ឆម្នាស់ ធ្វើការក្នុងជីវិតអ្នកដោយ ធ្វើការកែតម្រូវរឿងរ៉ាវផ្សេងៗ ហើយដឹកនាំអ្នកឲ្យត្រឡប់ មករកទ្រង់វិញឬទេ?

ការធ្វើឲ្យមានទំនាក់ទំនងឡើងវិញ

២៧ នគ្រូអធិប្បាយម្នាក់បានធ្វើដំណើររបរពេញ សត្វជាមួយ មិត្រសម្លាញ់របស់គាត់ ជួយជាចៃដន្យកាំភ្លើងរបស់ គាត់បានរាលកែ បាញ់ត្រូវមិត្រគាត់ ប្រាំថ្ងៃក្រោយមក មិត្រ សម្លាញ់នោះបានស្លាប់ទៅ គ្រូអធិប្បាយនេះគេនឹងមិនលក់ពេញ មួយអាទិត្យ គាត់បានប្រាប់កិរិយាគាត់ថា មើលទៅគាត់មិន អាចអធិប្បាយតទៅទៀតបានទេ ទីបញ្ចប់ គាត់ក៏បានដេកលក់ ទៅដោយយល់សប្តិឃើញរូតះ ឆេត្ត មានបន្ទូលកំសាន្តចិត្ត គាត់ ទៅថ្ងៃអាទិត្យបន្ទាប់មកគាត់បានឈរអធិប្បាយឡើង វិញ ទៅពេលនោះ គាត់ឈរទ្រឹងយ៉ាងយូរ ហើយចាប់ផ្តើម និយាយដោយសម្លេងយ៉ាងចម្លែកដែលហាក់ដូចជាពាំនូវភាព សោកសៅទុក្ខពេញទាំងពិភពលោក គ្រូអធិប្បាយនោះមាន ឈ្មោះថា George Truett ។ គាត់បានបំរើរូតះជាគ្រូកង្វាលនៅ ព្រះវិហារបាប៌ទិស្ត ក្រុងដាឡាស់អស់រយៈពេល ៤៥ឆ្នាំ បន្ទាប់ ពីគ្រោះថ្នាក់នោះមក គាត់តែងផ្តល់ក្តីសប្បុរសដល់អស់អ្នក ដែលមានបញ្ហាឈឺចាប់ និងបញ្ហាផ្លូវចិត្ត រូតះ ឆេត្តទ្រង់ ចង់ផ្សះផ្សាកាពេច្រះនោះជាមួយយើងឡើងវិញ ហើយនាំ យើងឲ្យមករកទ្រង់វិញផង ទ្រង់ចាប់ផ្តើមធ្វើការនេះដោយ ព្យាបាលភាពខ្ទេចខ្ទាំក្នុងជីវិតជួសជុលភាពត្រាំត្រាក្នុងបេះដូង យើងឡើងវិញ រូតះអង្គជួយថែរក្សាសំរាលការឈឺចាប់យើង តាមរកអ្នកដែលមានបញ្ហាមកវិញ ហើយទ្រង់ក៏សុំឲ្យយើង ម្នាក់ៗទៅជាកូនជាមួយទ្រង់ផងដែរ។

រូតះឆម្នាស់នាចង្អាតប្តីនិងជីវិតមនុស្សគ្រប់រូប

(ហូសេ ១:១០-២:១)

រូតះ ឆេត្ត បានដាក់ឈ្មោះកូនរបស់នាងកូមេរ ដើម្បីទុក ជាមេរៀនបង្រៀនដល់លោក ហូសេ និងកូនចៅអ៊ីស្រាអែល។ ឈ្មោះទាំងនោះបានបង្ហាញឲ្យដឹងថានាងកូមេរ ពុំមានចិត្តស្មោះ ត្រង់ជាមួយប្តីរបស់នាងឡើយ (ហូសេ ១:១-៧)។ ឈ្មោះ យេសរាវ មានន័យថា ជាការព្រមាន ដើម្បីឲ្យផ្លាស់ប្តូរគ្រឿង ទៅរករូតះ ឆេត្តវិញ។ ឈ្មោះ ឡូ-រូហាម៉ា មានន័យថា រូតះនិង ពុំមានរូតះទ័យសន្តោសឡើយ តាមរយៈឈ្មោះនេះទ្រង់មាន បន្ទូលថា “ ឯងពុំមែនជាកូនអញទេ ”។ ក្រោយមកទៀត រូតះ ឆេត្ត ទ្រង់បានប្តូរន័យឈ្មោះទាំង អស់នេះចេញ។ ឥឡូវនេះរូតះអង្គមានបន្ទូលថាឈ្មោះ

ណែនាំសិក្សា

មេរៀនទី៧: ការធ្វើឲ្យមានទំនាក់ទំនងឡើងវិញ

ភាគទី២: ហូសេ: ព្រះដែលជំនុំជំរះហើយនិងប្រមូលមកឯទ្រង់

យេសរាវល ថាជាថ្ងៃដ៏អស្ចារ្យ មិនមែនជាថ្ងៃនៃការជំនុំជំរះឡើយ ហើយក៏ជាថ្ងៃដែលមានដោយមេត្តាករុណាវិញ។ ចំណែកឈ្មោះដ៏ទៃទៀតក៏បានផ្លាស់ប្តូរដែរ។ កាលពីមុនឈ្មោះ ឡូហាម៉ា មានន័យថា “ មិនមែនជាកស្រែអញ តែឥឡូវនេះត្រូវបានហៅថាជា កូននៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរសវិញ ហើយឈ្មោះឯទៀតក៏មានន័យថា “ មេត្តាករុណានិង ជា រាស្ត្ររបស់អញ ” វិញដែរ។

ឈ្មោះអ្វីដែលពីមុនធ្លាប់តែអាក្រក់ ឥឡូវនេះក្លាយទៅជាល្អវិញទាំងអស់ នេះហើយគឺជាមធ្យោបាយដែលព្រះ ឆម្នាស់ ទ្រង់ធ្វើ។ ជួយកាលមនុស្សយើងឃ្នាតឆ្ងាយពីព្រះតែទ្រង់ចង់នាំគេឲ្យត្រឡប់មករកទ្រង់វិញ ប្រសិនបើគេចង់ត្រឡប់មកវិញ។ សព្វថ្ងៃមានមនុស្សច្រើនណាស់ដែលស្មោះស្ម័គ្រទៅនឹងរបស់ទ្រព្យដែលខ្លួនមាន ស្មោះស្ម័គ្រទៅនឹងអ្វីមួយដែលគេចង់បានក្លាយទៅជា ហើយនិងស្មោះស្ម័គ្រទៅនឹងអ្វីដែលគេស្រឡាញ់ពេញចិត្ត។ ចំណែកយើងវិញគួរតែមានចិត្តស្មោះស្ម័គ្រទៅព្រះដ៏ពិតតែមួយដែលមានព្រះជន្មរសវិញ។ គឺជាព្រះហើយដែលបង្កើតឲ្យមានទំនាក់ទំនងនេះឡើង ដែលពីដើមយើងធ្លាប់សោយសោក តែឥឡូវយើងមានអំណរឡើងវិញ។

សេចក្តីទុក្ខព្រួយនៃនំទើបបាប
(ប្រូសេ ២:២-៥)

ហោរាហូសេ បានផ្តល់នូវសេចក្តីសង្ឃឹមដល់កូនរបស់នាងកូម៉ារ។ តាមរបៀបដែលព្រះ ឃេតូរ៉ា ក៏បានប្រទានសេចក្តីសង្ឃឹមដល់រាស្ត្រអ៊ីស្រាអែលយ៉ាងនោះដែរ។ ហោរាហូសេបានប្រាប់កូនទាំងអស់ឲ្យទៅនិយាយជាមួយនិងម្តាយរបស់គេយ៉ាងណា ឯព្រះ ឆម្នាស់ក៏បានប្រាប់រាស្ត្រអ៊ីស្រាអែលឲ្យត្រឡប់មករកទ្រង់វិញយ៉ាងនោះដែរ ដោយទ្រង់មានបន្ទូលប្រាប់គេឲ្យឈប់ប្រព្រឹត្តការធិតក្បត់ជាមួយទ្រង់តទៅទៀត។

ដំបូង ជីវិតមួយដែលរស់ក្នុងអំពើបាប មើលទៅហាក់ដូចជាសប្បាយនិងស្រីបស្រាលណាស់។ បើមិនដូច្នោះទេ មនុស្សមិនមែនត្រូវធ្លាក់ទៅក្នុងសេចក្តីល្អឡើយទេ។ ការសប្បាយបែបនេះមិនទៅស្ថិតស្ថេរទេ គឺនឹងប្រក្រាយទៅជាជីវិតមួយដែលគ្មានទិសដៅពិតប្រាកដ។ ជាជីវិតដែលមានតែសំបក ទុក្ខព្រួយជាប់។ មនុស្សណាដែលពុំមានចិត្តស្មោះត្រង់ជាមួយព្រះ ត្រូវប្រញាប់លន់ត្តបាបគេហើយបែរចេញពីជីវិតដែលពេញដោយអំពើបាបនោះទើបព្រះ ឆម្នាស់ អាចនឹងផ្សះផ្សាទំនាក់ទំនងជាមួយទ្រង់ឡើងវិញបាន។

ព្រះឆម្នាស់នៅកំពុងធ្វើការ
(ប្រូសេ ២:១៤-២៣)

ព្រះ ឆម្នាស់ បានស្វែងរករាស្ត្ររបស់ទ្រង់ ក្នុងកាលដែលគេនៅធ្វើបាបនៅឡើយ។ ព្រះ ឆម្នាស់បានខ្សឹបប្រាប់គេដោយបន្ទូលផ្អែមហើយទន់ភ្លន់ ដើម្បីនាំរាស្ត្ររបស់ទ្រង់មកវិញ។ នៅពេលមួយដែលនឹងត្រូវមកដល់ ពេលដែលរាស្ត្ររបស់ព្រះឆម្នាស់ហៅទ្រង់ថា “ អ្នកប្តី ” (ខ ១៦) ពួកគេនឹងចាប់ផ្តើមតាំងសញ្ញាថ្មីមួយជាមួយទ្រង់។ ពេលនេះហើយ ដែលគេបានសន្យាថានឹងស្មោះជាមួយទ្រង់។ ពេលនោះនឹងមានសេចក្តីសុខសាន្ត សេចក្តីស្រឡាញ់និងមេត្តាករុណា (ខ ១៧-២៣) ព្រះឆម្នាស់នាំមកនូវពេលមួយដែលសម្បូរណាស់ហូរហៀរ។ អ្នកណាដែលពុំធ្លាប់ស្គាល់នូវការស្រឡាញ់នឹងត្រូវបានគេស្រឡាញ់ អ្នកណាដែលធ្លាប់បានហៅថា “ មិនមែនរាស្ត្ររបស់អញ ” នឹងត្រូវបានគេហៅថា “ រាស្ត្ររបស់អញ ” ឡើងវិញ។

សេចក្តីស្រឡាញ់មួយនៃសេចក្តីស្រឡាត់
(ប្រូសេ ៣:១-២)

នៅក្នុងជំពូកមួយនិងជំពូកពីរ យើងដឹងថា ព្រះ ឆម្នាស់ មានបន្ទូលទៅហោរា ហូសេ ពីពេលដែលកន្លងហួសមកហើយ ដោយប្រាប់លោកឲ្យទៅតែស្រឡាញ់នាងកូម៉ារ ជាដរាបទោះបីជាមានមិនស្មោះត្រង់និងលោកក៏ដោយ។

លោកហូសេត្រូវតែទិញ ប្រពន្ធរបស់លោកយកមកវិញ បន្ទាប់ពីនាងបានរត់ចេញពីផ្ទះទៅដោយសារស្រឡាញ់ប្រុសផ្សេងទៀត។ ក្រោយមកនាងត្រូវបានគេលក់ឲ្យធ្វើជាខ្ញុំបំរើគេ ដោយសារនាងគ្មានសម្រស់សម្រាប់បុរសនោះទៅទៀត។ មានសេចក្តីស្រឡាញ់មួយដែលមើលឃើញតែសម្រស់ខាងក្រៅរបស់មនុស្ស ហើយសេចក្តីស្រឡាញ់មួយទៀតដែលមកអំពីព្រះ ឆម្នាស់។ សេចក្តីស្រឡាញ់នោះមើលរំលងហួសពីអំពើបាបទៅទៀត។

រឿងរ៉ាវស្នេហារបស់លោក ហូសេ ជាមួយនាង កូម៉ារ គឺជារឿងមួយសម្រាប់យើងគ្រាប់គ្នាមកពីព្រះជាម្ចាស់។ រឿងនេះបង្ហាញយើងឲ្យដឹងថា គ្មានអ្វីដែលយើងធ្វើ ដើម្បីបញ្ឈប់ព្រះមិនឲ្យស្រឡាញ់យើងបានទេ។ នៅក្នុងគម្ពីរ ហូសេជំពូកបី ជារូបភាពមួយដែលបង្ហាញពីរបៀបដែលព្រះជួយសង្រ្គោះយើង។ លោកហូសេ បានបង្ហាញជាតម្លៃដើម្បីទិញយកប្រពន្ធខ្លួនមកវិញយ៉ាងណា ព្រះ ឆម្នាស់បានចេញជាតម្លៃ ពេលព្រះ ឃេតូរ៉ា

ណែនាំសិក្សា

មេរៀនទី៧: ការធ្វើឲ្យមានទំនាក់ទំនងឡើងវិញ

ភាគទី២: ហូសេ: រូតះដែលជំនុំជំរះហើយនិងប្រមូលមកឯទ្រង់

សុគតនៅលើឈើគ្នាដើម្បីសង្គ្រោះយើងចេញពីអំពើបាបយ៉ាងនោះដែរ។ សេចក្តីស្រឡាញ់នេះមានតម្លៃខ្ពស់ណាស់ បានជាសាវ័ក ប៉ូលមានប្រសាសន៍ថា “ តែឯរូតះទ្រង់សំដែងសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់ដល់យើងរាល់គ្នាឲ្យឃើញច្បាស់ ដោយរូតះ យើងបានសុគតជំនួសយើងរាល់គ្នា កាលដែលយើងនៅមានបាបនៅឡើយផង ” (រ៉ូម ៥:៨)។

នាងកូមើរត្រូវបានរស់នៅជាមួយលោក ហូសេ ដោយឈប់ប្រព្រឹត្តអំពើបាបទៅទៀត។ នាងត្រូវបង្ហាញឲ្យឃើញច្បាស់ថានាងនឹងមិនត្រឡប់ទៅរកផ្លូវរៀនពីការនេះដោយមិនត្រូវទៅថ្វាយបង្គំព្រះក្រុងម្តងទៀតឡើយ។ ពួកគេត្រូវចំណាយពេល៧០ឆ្នាំដោយរស់នៅប្រទេសក្រៅ ដើម្បីរៀនពីការទាំងអស់នេះ។

បានសង្គ្រោះរួចផុតពីបាប ដើម្បីមានទំនាក់ទំនងជាមួយរូតះ ហើយសម្រាប់បំរើរូតះ (ហូសេ ៣:១-៥)

អ្នកគ្រីស្ទានគ្រប់រូបត្រូវបានសង្គ្រោះរួចពីបាប។ ខ្លះពុំបានយល់ថា ការដែលគេបានសង្គ្រោះរួចពីបាប។ ខ្លះពុំបានយល់ថា ការដែលគេបានសង្គ្រោះនេះដើម្បីមានទំនាក់ទំនងជាមួយនិងរូតះ ទេហើយការសង្គ្រោះបានមកតាមរយៈរូតះរាជបុត្រាទ្រង់នាមរូតះយេស៊ូ។ នាងកូមើរ និងរាស្ត្រអ៊ីស្រាអែលត្រូវតែផ្លាស់ប្តូរនូវទម្លាប់នៃការរស់នៅរបស់គេចេញ។

អ្នកគ្រីស្ទានម្នាក់ៗមានគោលបំណងមួយច្បាស់លាស់គឺធ្វើរូតះរាជកិច្ចជាមួយរូតះ។ លោកអ្នកបានសង្គ្រោះរួចចេញពីបាបហើយ ដើម្បីឲ្យមានទំនាក់ទំនងជាមួយរូតះ ឆ្លងតាមរយៈរូតះ គ្រីស្ទដើម្បីបំរើទ្រង់។

យើងអាចស្រ្តីឡើងវិញ

យើងរួមធ្វើការងារជាមួយព្រះអស់ ដើម្បីបង្ហាញសេចក្តីមេត្តាករុណារបស់ទ្រង់ដល់អ្នកឯទៀត។ យើងអាចក្លាយទៅជារាស្ត្ររបស់ទ្រង់ជួយប្រាប់គេឲ្យមានទំនាក់ទំនងជាមួយរូតះឡើងវិញ។

រូតះ ឆ្លងតាម មិនចង់ឲ្យរាស្ត្រទ្រង់ថ្វាយបង្គំរូបទេ ហើយក៏មិនឲ្យយើងដាក់តាំងអ្វីនៅក្នុងតំណាក់ទ្រង់ផង។ រូតះអង្គក៏បានបង្រៀនយើងឲ្យចេះអត់ទោសដូចលោកហូសេបានអត់ទោសឲ្យ

ករិយាលោកដែរ។ រូតះអង្គបានលើកលែងទោសឲ្យយើងហើយដូច្នោះយើងត្រូវរៀនអត់ទោសដែរ។ ដំណើររឿងលោក ហូសេប្រាប់យើងពីសេចក្តីជំនុំជំរះនិងសេចក្តីសង្ឃឹមសម្រាប់យើងគ្រប់គ្នាផ្សេងៗគ្នា។

ប្រសិន ១:១០-១១

១០ ប៉ុន្តែ ពួកកូនចៅអ៊ីស្រាអែលនឹងមានចំនួនដូចជាខ្សាច់នៅសមុទ្រ ដែលនឹងវាស់ បូកបំបិទបានឡើយ រួចក្រោយមក នឹងកើតមានដូច្នោះ គឺពាក្យដែលបានពោលទុកថា ឯងរាល់គ្នាមិនមែនជារាស្ត្រអញទេ នោះនឹងផ្លាស់ទៅជាថា ឯងរាល់គ្នាជាកូននៃរូតះដ៏មានរូតះជន្មរស់នៅវិញ

១១ គ្រានោះ ពួកកូនចៅយូដា នឹងពួកកូនចៅអ៊ីស្រាអែលនឹងបានរួបរួមគ្នា ក៏នឹងតាំងឲ្យមានអ្នកជាប្រមុខតែមួយ លើពួកខ្លួនហើយនឹងឡើងចេញពីស្រុកទៅ ដ្បិតថ្ងៃនៃយេសរាហនឹងបានជាថ្ងៃយ៉ាងសំបើម។

ប្រសិន ២:១-៥

១ ចូរប្រាប់ដល់ពួកបងប្អូនប្រុសរបស់ឯងថា «អាំមី» ហើយដល់ប្អូនស្រីឯងថា «រូហាម៉ា» ចុះ។

២ ចូរស្តីប្រដៅដល់ម្តាយឯង ចូរស្តីប្រដៅចុះ ដ្បិតនាងមិនមែនជាប្រពន្ធអញទេ អញក៏មិនមែនជាប្តីនាងដែរ ត្រូវឲ្យនាងលះចោលការកំផិតពីមុខនាងចេញ ហើយការកន្លងបរេណីពីកណ្តាលទ្រូងនាងទៅ

៣ ក្រែងអញសំអាតឲ្យនាងនៅខ្លួនទេ ហើយធ្វើឲ្យត្រឡប់ដូចជានៅថ្ងៃដែលកើតមកវិញ ឲ្យនាងបានដូចជាទីរហោស្ថាន គឺដូចជាដីហ្គតហែល ព្រមទាំងសំឡាប់នាងដោយខ្លះស្រែកផង

៤ អើអញនឹងអាណិតមេត្តាដល់ទាំងកូននាងដែរ ពីព្រោះវាសុទ្ធតែជាកូនសាហាយ

៥ ដ្បិតម្តាយវាបានប្រព្រឹត្តការកំផិត គឺអ្នកដែលបានឲ្យវាកើតឡើង

ណែនាំសិក្សា

មេរៀនទី៧: ការធ្វើឲ្យមានទំនាក់ទំនងឡើងវិញ

ភាគទី២: ហូសេ: ព្រះដែលជំនុំជំរះហើយនិងប្រមូលមកឯទ្រង់

ប្រូផេស ២: ១៤-២៣

- ១៤ ដោយហេតុនោះ មើល អញនឹងប្រលោមនាំនាងទៅឯទីរហោស្ថាន ហើយនិយាយសំរាប់ចិត្តនាង
- ១៥ នៅទីនោះ អញនឹងប្រគល់ចំការទំពាំងបាយជូររបស់នាងដល់នាងវិញ ព្រមទាំងប្រកបដោយការ ទុកជាទ្វារនៃទីសង្ឃឹម ហើយនៅទីនោះនាងនឹងឆ្លើយតបដល់អញ ដូចកាលនៅវ័យក្មេង នឹងដូចនៅថ្ងៃដែលឡើងចេញពីស្រុកអេស៊ីរូមក
- ១៦ ព្រះ យេស៊ូ ទ្រង់មានបន្ទូលថា នៅថ្ងៃនោះនាងនឹងហៅអញថា «អ្នកប្តី» អើយ មិនមែនហៅថា «លោកម្ចាស់» ទៀតឡើយ
- ១៧ ដ្បិតអញនឹងដកអស់ទាំងឈ្មោះនៃព្រះបាទបាបលោកពិមាត់នាង នោះអញនឹងលែងនឹកដើមពីឈ្មោះព្រះទាំងនោះទៀត
- ១៨ នៅថ្ងៃនោះ អញក៏នឹងតាំងសញ្ញាឲ្យគេ ជាមួយនឹងសត្វនៅផែនដី នឹងសត្វហើរលើអាកាស ហើយសត្វលូនវាវនៅលើដីផង អញនឹងបំបាក់ផ្លូវនាងដាវ ហើយធ្វើឲ្យការសង្គ្រាមបាត់ចេញពីស្រុកទៅ ឲ្យគេបានដេកទៅដោយសុខសាន្ត
- ១៩ នោះអញនឹងដណ្តឹងនាងសំរាប់អញ ទុកជាដរាបតទៅអើ អញនឹងដណ្តឹងនាងសំរាប់អញ ដោយសុចរិត សេចក្តីយុត្តិធម៌ សេចក្តីសប្បុរស និងសេចក្តីមេត្តាករុណា
- ២០ ក៏នឹងដណ្តឹងនាងសំរាប់អញ ដោយសេចក្តីស្មោះត្រង់ផង នោះនាងនឹងបានស្គាល់ព្រះ យេស៊ូ
- ២១ ព្រះយេស៊ូ ទ្រង់មានបន្ទូលថា នៅថ្ងៃនោះ អញនឹងឆ្លើយតប គឺអញនឹងតបនឹងផ្ទៃមេឃ ហើយផ្ទៃមេឃនឹងដល់ផែនដី
- ២២ ដីនឹងតបដល់ស្រូវ ទឹកទំពាំងបាយជូរ ហើយនឹងប្រេងរបស់ទាំងនោះក៏នឹងតបដល់យេសរាលដែរ
- ២៣ អញនឹងសាបព្រោះពូជនាងនៅលើផែនដីសំរាប់អញ រួចអញនឹងអាណិតមេត្តាដល់ពួកឡូ-រូហាម៉ា ហើយនឹងនិយាយដល់ពួកឡូ-អាមីថាឯងជាកស្រែរបស់អញ នោះគេនឹងឆ្លើយតបថា ទ្រង់ជាព្រះនៃយើងខ្ញុំ។

ប្រូផេស ៣: ១-៥

- ១ រួចព្រះ យេស៊ូ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំថា ចូរឲ្យឯងទៅស្រឡាញ់ស្រីមួយទៀតចុះ គឺជាស្រីដែលមានអ្នកដីទៃ ស្រឡាញ់ហើយ ក៏ជាស្រីសំផឹងផង ដូចជាព្រះ យេស៊ូ ទ្រង់ក៏ស្រឡាញ់ដល់ពួកកូនចៅអ៊ីស្រាអែលដែរ ទោះបីគេបែរទៅប្រព្រឹត្តតាមព្រះដីទៃ ហើយគេចូលចិត្តនឹងផែនដីទំពាំងបាយជូរក៏ដោយ
- ២ ដូច្នោះ ខ្ញុំក៏ទិញនាងមកសំរាប់ខ្លួន ដោយប្រាក់១៥ដួងនឹងស្រូវទឹក១ថាំងកន្លះ
- ៣ រួចខ្ញុំនិយាយនឹងនាងថា ត្រូវឲ្យនាងនៅសំរាប់អញ ជាយូរលង់មិនត្រូវឲ្យក្បត់អញឬទៅជាប្រពន្ធរបស់អ្នកដីទៃណាឡើយ អញក៏ប្រព្រឹត្តនឹងចំពោះឯងដូច្នោះដែរ
- ៤ នេះពីព្រោះកូនចៅអ៊ីស្រាអែលនឹងនៅឥតមានស្តេច ឬចៅហ្វាយ ឥតការថ្វាយយញ្ញាឬជា ឬបង្គោលគោរព ឥតអដ្ឋត ឬរូបព្រះនៃគេជាយូរអង្វែង
- ៥ ក្រោយនោះពួកចៅអ៊ីស្រាអែលនឹងវិលមកវិញ ហើយនឹងស្វែងរកព្រះ យេស៊ូ ជាព្រះនៃគេ នៅជាន់ក្រោយបង្អស់ គេនឹងមកពីដីជ្រកនឹងព្រះ យេស៊ូ ហើយនឹងសេចក្តីសប្បុរសនៃទ្រង់ដោយញាប់ញ័រ

ណែនាំសិក្សា

មេរៀនទី៨: ការចោទប្រកាន់របស់ព្រះអម្ចាស់

ភាគទី២: ហូសេ : ព្រះ ដែលជំនុំជំរះហើយនិងប្រមូលមកឯទ្រង់

ឆត្របទព្រះគម្ពីរ

ហូសេ ៤:១-១២; ៨:១-១០,១៤

បទគម្ពីរចុងចាំ

“ រាស្ត្រអញ គេត្រូវបំផ្លាញទៅ
ដោយគេមិនព្រមទទួលតិរិះ ”

ហូសេ ៤:៦

តារាងពាក្យ

ការចោទប្រកាន់= បញ្ជីមួយដែលរៀបរាប់ពីការប្រព្រឹត្តខុស
ពាក្យបណ្តឹង= និយាយពីអ្វីដែលខុស
ពាក្យសន្យា= និយាយប្រាប់នរណាថា នឹងធ្វើអ្វីមួយដល់គេ

ន្ទៀងន្ទៀវគំនិតវិចារណា

- ១- បើអ្នកដឹងថាខ្លួនមានកំហុសតាមការចោទប្រកាន់របស់ព្រះ
អម្ចាស់ មែន លោក អ្នកត្រូវ៖
 - សារភាពនូវកំហុសលោកអ្នក
 - ជឿជាក់ថា ព្រះមានព្រះហឫទ័យករុណាសន្តោសត្រង់
ហើយកុំលាក់លៀម
 - សម្រេចចិត្ត ធ្វើខ្លួនឲ្យទៅជាមនុស្សដ៏ប្រសើរម្នាក់ដើរតាម
ហើយបំរើព្រះ។
 - ត្រូវមានជំនឿលើខ្លួនឯងក្នុងការធ្វើតាមបំណងព្រះ បូទ័យ
ព្រះអម្ចាស់។
 - ដើរតាមគន្លងព្រះអម្ចាស់ ដែលចេញមកឲ្យឃើញតាមរយៈ
ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

- ២- តើអ្នកធ្វើយ៉ាងណាដើម្បីឲ្យគេដឹងជាប្រាកដថា អ្នកបានយក
ព្រះ បន្ទូលនៅក្នុងគម្ពីរមកប្រើ ដើម្បីផ្លាស់ប្តូរនូវអំពើទុច្ចរិត
របស់អ្នកបាន?
- ៣- តើមានផ្នែកណាមួយនៃពាក្យបណ្តឹងរបស់ព្រះ អម្ចាស់ នៅ
ក្នុងមេរៀននេះត្រូវនៅក្នុងជីវិតអ្នកទេ?

ការចោទប្រកាន់របស់ព្រះអម្ចាស់

នៅ នៅក្នុងជំពូកទាំងបី នៃព្រះគម្ពីរហូសេ សុទ្ធសឹងតែ
និយាយពីគ្រួសាររបស់លោកហូសេទាំងអស់។ ដំណើរ
រឿងគ្រួសារលោកគឺជារឿងមួយបង្ហាញពីការស្រ្តីរបស់ព្រះអង្គ
ក្នុងជំពូក៤ នៃគម្ពីរហូសេ នាំមកនូវព្រះបន្ទូលផ្ទាល់ពីព្រះជា
ម្ចាស់ដល់រាស្ត្រអ៊ីស្រាអែលនិង សាសន៍យូដា។

លោកហូសេបានឮព្រះអម្ចាស់ មានបន្ទូលឲ្យនាំដំណឹង
ទៅប្រាប់រាស្ត្ររបស់ព្រះអង្គពី កំហុសដែលគេកំពុងប្រព្រឹត្ត
ពួកគេមិនត្រឹមតែរំលោភបំពានលើក្រិតិរិយរបស់ព្រះប៉ុណ្ណោះ
ទេ គឺគេបានធ្វើឲ្យទ្រង់ខូចព្រះទ័យ និងប្រព្រឹត្តបំពានកិច្ចសន្យា
ជាមួយព្រះទៀតផង។ រឿងរ៉ាវដែលលោកហូសេនិយាយពីរាស្ត្រ
អ៊ីស្រាអែលគឺជារឿងដូចគ្នាដែលយើងកំពុងមានសព្វថ្ងៃនេះ។

ព្រះអម្ចាស់បានប្រាប់គេពីរបៀបដែលធ្វើឲ្យបានត្រឹមត្រូវ
ជាមួយព្រះអង្គ។ ចូរប្រើអារម្មណ៍គិតមើលពីបន្ទប់កាត់ក្តីមួយ
(មិនមែនដូចបែបមើលក្នុងទូរទស្សន៍ឬក្នុងកុនទេ) ដែលជា
បន្ទប់កាត់ក្តីពិតប្រាកដ។ ដោយមើលក្នុងជំពូក៤ ដែលនិយាយ
ពីបន្ទប់កាត់ក្តីនោះ ដែលមានព្រះអម្ចាស់ បានចោទប្រកាន់ទាស់
ជាមួយរាស្ត្រព្រះអង្គ។ ព្រះអង្គពុំមានព្រះទ័យរីករាយជាមួយ
និងអ្នកដឹកនាំសាសនាទាំងនោះឡើយ ព្រោះគេពុំបានប្រាប់រាស្ត្រ
អ៊ីស្រាអែលពីព្រះដ៏តែមួយ ដែលជាការក្បត់ពាក្យសន្យារបស់
គេក្នុងការគោរពដល់ព្រះអង្គ។

គ្មានសេចក្តីស្រឡាញ់ស្នេហានិងមានបទឧក្រិដ្ឋស្រឡាត់

(ហូសេ ៤:១-៣)

បញ្ជីពាក្យបណ្តឹងចំពោះបទល្មើសមានច្រើនណាស់៖
-ពាក្យបណ្តឹងទី១= ឯងរាល់គ្នាមិនស្គាល់អញទេ គឺពុំមាន
សេចក្តីពិតឬការយល់ដឹងពីព្រះនៅក្នុងស្រុកនេះទាល់តែសោះ។
ពួកគេមានតែក្បួនតម្រាសាសនាសរសេរពេញទៅលើ

ណែនាំសិក្សា

មេរៀនទី៨: ការចោទប្រកាន់របស់ព្រះអម្ចាស់

ភាគទី២: ហូសេ : ព្រះដែលជំនុំជំរះហើយនិងប្រមូលមកឯទ្រង់

ប្រក្រតីទិនគេ គេចែកពេលវេលាសម្រាប់ថ្វាយយញ្ញូបូជាជាមែនពិត តែគេគ្មានស្រឡាញ់ដល់ព្រះសោះ ហើយក៏ពុំមានព្រះនៅក្នុងចិត្តគេដែរ។

-ពាក្យបណ្តឹង ទី២= ទឹកដីរបស់និមានពេញដោយឧក្រិដ្ឋកម្មមានការកូតកុហក កាប់សំឡាប់ លួចប្លន់ហើយផិតក្បត់គ្នា។ ឯងរាល់គ្នាមិនគោរពតាមបញ្ញត្តិ និងការប្រៀនប្រដៅរបស់អញឡើយ មានន័យថាពួកគេបានដឹងហើយនិយាយគ្នាពីក្រិក្យវិន័យទ្រង់ តែមិនបានគោរពតាមទាល់តែសោះ។ គេកុហក កាប់សំឡាប់គ្នាមួយហើយមួយទៀត លួចប្លន់គ្នាទៅវិញទៅមក ប្តីប្រពន្ធមិនស្មោះត្រង់និងគ្នាឥតឈប់ឈរ។ គឺរាស្ត្ររបស់ទ្រង់បានរំលោភបំពាននឹងក្រិក្យវិន័យទាំង១០ប្រការនោះ។

-ពាក្យបណ្តឹងទី៣ = ឯងរាល់គ្នាធ្វើទឹកដីនេះសោយសោកសម្លាប់សត្វនៅលើដី នៅលើអាកាស ត្រីនៅក្នុងទឹកដែលអញបានបង្កើតមក។ ទឹកដីនេះពេញទៅដោយទុក្ខសោក ដោយព្រោះអំពើបាបរបស់មនុស្ស។ សព្វថ្ងៃនេះគេទាល់ទទឹងនិងព្រះហើយគិតតែពីប្រយោជន៍ផ្ទាល់ខ្លួន។ ពេលដែលយើងធ្វើដូច្នោះនោះយើងធ្វើឲ្យទឹកដីមានការឈឺចាប់ ហេតុនេះយើងត្រូវមើលការខុសត្រូវ ថែរក្សាចំពោះផែនដីដែលព្រះបានប្រទានមកឲ្យយើងនេះ។

មានសង្ឃឹមស្មើនឹងមាននំទៅបាបច្រើន
(ហូសេ ៤:៤-១២)

-ពាក្យបណ្តឹង ទី៤ = ឯងរាល់គ្នាលេងល្បែងសាសនាជាមួយសេចក្តីពិតរបស់អញ។ ព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូលថា អ្នកដឹកនាំសាសនាពុំមានចិត្តស្មោះត្រង់ទេ ដូច្នេះអ្នកណាដែលដើរតាមពួកគេក៏ពុំមានចិត្តស្មោះត្រង់ដែរ។ ពួកគេគ្រាន់តែតាំងខ្លួនជាមនុស្សត្រឹមត្រូវតែម្នាក់ៗមានពេញដោយកំហុស។ សេចក្តីពិតនៃព្រះពុំគង់នៅជាមួយគេឡើយ។ ដូច្នេះគេត្រូវជំពប់ទាំងយប់ទាំងថ្ងៃដោយពុំបានដើរតាមពន្លឺនៃព្រះឆ្នោត។

អ្នកដឹកនាំសាសនាមានការរំលោភដែលត្រូវធ្វើ គឺបង្រៀនអ្នកដទៃឲ្យបានស្គាល់ព្រះ បានជាគម្ពីរហូសេ ៤:៦-៧ ប្រាប់ថា រាស្ត្ររបស់អញខ្វះតិរិះ ហើយមិនព្រមទទួលតិរិះ។ មានគ្រូខ្ញុំម្នាក់ធ្លាប់និយាយថា "គ្រាន់តែនិយាយប្រាប់មិនមែនមានន័យថាបង្រៀនទេ ហើយការគ្រាន់តែស្តាប់ក៏មិនមែនមានន័យថា រៀនដែរ។ មេដឹកនាំសាសន៍ទាំងនោះប្រហែលជាបានស្តាប់ដែរ ប៉ុន្តែគេមិនព្រមទទួលចំណេះទាំងនោះឡើយ។ មានន័យថា អ្នកដឹកនាំសាសនាទាំងនោះមិនបានធ្វើត្រឹមត្រូវទេ

គឺគ្រាន់តែនិយាយហើយអ្នកស្តាប់ក៏ដូច្នោះដែរ។

ដោយសារ ហេតុទាំងអស់នោះហើយបានជាព្រះឆ្នោតលែងត្រូវការគេ ព្រោះគេសុទ្ធតែជាមនុស្សអាក្រក់។ ពេលពួកគេចំរើនគ្នាឡើងប៉ុនណា អំពើទុច្ចរិតក៏កើតឡើងពេញស្រុកគេយ៉ាងនោះដែរ។ ហេតុនេះព្រះឆ្នោតមិនអនុញ្ញាតឲ្យគេមានកូនចៅទៅទៀតឡើយ។

ពេលណាអ្នកដឹកនាំប្រព្រឹត្តអំពើទុច្ចរិត ប្រជារាស្ត្រក៏មានបញ្ហាកើតឡើងដែរ។ ពួកគេថ្វាយបង្គំរូប ផឹកស្រាហើយប្រព្រឹត្តអំពើផិតក្បត់ ដូច្នេះទាំងមេដឹកនាំ ទាំងប្រជារាស្ត្រត្រូវជាប់មានទោស។

ថ្វាយបង្គំរូបស្មើនឹងក្បត់ពាក្យសន្យាចំពោះព្រះ
(ហូសេ ៨:១-៦)

លោកហូសេបានឲ្យអ្នកដ្ឋិត្រៃ បន្លឺសម្លេងជាសញ្ញាប្រាប់ពីមហន្តរាយដែលនឹងត្រូវមកដល់។ ពួកសាសន៍អាសាស៊ីរនឹងមកចាប់យកស្រុករបស់គេ។ ការនេះបានកើតឡើងនៅឆ្នាំ ៧២២ មុនគ្រឹស្តសករាជ។

បានជាពួកសាសន៍អាសាស៊ីរមកចាប់យកស្រុកអ៊ីស្រាអែលដូច្នោះ ពីព្រោះតែអំពើបាបរបស់គេ ដោយក្បត់ពាក្យសន្យាចំពោះព្រះ។ រាស្ត្រទ្រង់មួយផ្នែកត្រូវវិនាសអន្តរាយដោយព្រោះអំពើបាបនោះ។

ពួកគេនិយាយថា គេស្គាល់ព្រះតែគេមិនបានស្គាល់ទ្រង់ទេដោយគេបានលះបង់សេចក្តីដែលល្អគ្រប់យ៉ាង ទៅថ្វាយបង្គំរូបព្រះដែលទ្រង់មិនសព្វព្រះទ័យ។ ជារូបព្រះដែលបានធ្វើចេញពីដែរបស់គេ ហើយថ្ងៃណាមួយរូបទាំងអស់នោះនឹងត្រូវបំផ្លាញចោលចេញ។ ព្រះអង្គបានប្រាប់គេថាគេមិនមែនជារាស្ត្រទ្រង់ទៀតទេ។

ដំនើរទៅបាបនិងដុះចេញជានិរន្តរ៍ចក្តីដ៏ធំដ៏រំលោភ
(ហូសេ ៨:៧-១០, ១៤)

នៅក្នុង ខ ៧ ជាមួយដែលមានខ្លឹមសារបំផុតក្នុងគម្ពីរហូសេ គឺអ្វីដែលអ្នកដាំវានិងដុះចេញមកយ៉ាងនោះ។ លោកហូសេបាននិយាយថា សាសន៍អ៊ីស្រាអែលបានដាំការអាក្រក់គ្រប់យ៉ាង ហើយដែលនឹងដុះជាលសាយយ៉ាងសន្លឹកផង។ ពួកគេបាន

ណែនាំសិក្សា

មេរៀនទី៨: ការចោទប្រកាន់របស់ព្រះអម្ចាស់

ភាគទី២: ហូសេ : ព្រះដែលជំនុំជំរះហើយនិងប្រមូលមកឯទ្រង់

ដាំខ្យល់ ហើយខ្យល់នោះបានត្រឡប់ទៅជាខ្យល់ក្នុងយ៉ាងជំរះ ពួកគេបានធ្វើបាបដែលគេនឹកស្មានថាជាបាបក្នុងតាច ផ្ទុយទៅ វិញគឺជាអំពើបាបយ៉ាងជំរះ នៅក្នុងគម្ពីរ សញ្ញាថ្មី សាវ័ក ប៉ូល មានប្រសាសន៍ថា “ កុំឲ្យប្រឡំឡើយ នឹងបញ្ហាព្រះមិនបាន ទេគ្យតែពូជណាដែលមនុស្សព្រោះចុះនោះនឹងច្រូតបានពូជនោះ ឯងវិញ ” (កាឡាទី៦:៧)

លោកហូសេ មានប្រសាសន៍ថា រាស្ត្រអ៊ីស្រាអែលពុំមាន តម្លៃអ្វីទៀតទេ គឺដូចជាទុក្ខជាតិដែលមិនអាចច្រូតកាត់យកផល ផ្ទៃបានហើយត្រូវរសាត់ទៅតាមខ្យល់ដូចជាផ្ទៃស្រូវដែលស្ងួត។

រាស្ត្រអ៊ីស្រាអែលបានឲ្យសំណូកដល់សាសន៍អាស៊ីរី (Assyrian) រាប់ឆ្នាំដោយសង្ឃឹមថាសាសន៍អាស៊ីរីនឹងជួយ ការពារមិនឲ្យសាសន៍ដទៃទៀតយកប្រទេសខ្លួន ពួកគេបាន ជឿលើស្តេចប្រទេសក្រៅជាជាន់ជឿលើព្រះឆ្មេង ឲ្យជួយគេ ហេតុនេះបានជាព្រះឆ្មេងមានបន្ទូលថា “ ពួកគេដូចជាលាព្រៃ ដែលនៅតែឯង ” ។ ទីបញ្ចប់គេនឹងត្រឡប់ទៅប្រទេសអេស៊ីរី វិញ ហើយគ្មានអ្នកណាជួយគេឡើយដោយព្រោះគេបានភ្លេច ព្រះដែលបានបង្កើតគេមក (១ ១៤) ។ ពួកគេខំសង្ឃឹមមាន បន្ទាយកាន់តែច្រើនឡើង ព្រោះគេទុកចិត្តលើខ្លួនគេ តែលោក ហូសេបានព្រមានជនជាតិយូដានៅអាណាចក្រកាកខាន់ត្យង់ថា ពួកគេត្រូវតែជឿទុកចិត្តលើព្រះឆ្មេងឡើងវិញ។

ន្ទីរដល់លើងនាចស្បែក

ការចោទប្រកាន់របស់ព្រះទាស់នឹងពួកអ៊ីស្រាអែលខ្លាំង ក្លាណាស់ដោយពួកគេបានឃ្នាតយ៉ាងឆ្ងាយពីទ្រង់ ដូច្នេះសំនួរ សម្រាប់យើងគឺ: តើយើងបានឃ្នាតឆ្ងាយពីព្រះអង្គដែលឬទេ? ហើយយើងមានកំហុសដូចសាសន៍អ៊ីស្រាអែលឬទេ? តើព្រះ អង្គចង់ទាញអារម្មណ៍យើងឲ្យបែរទៅកទ្រង់ដោយរបៀបណា សព្វថ្ងៃនេះ? លោកហូសេមានប្រសាសន៍ថា បើយើងផ្លាស់ប្តូរ ចិត្តនោះយើងអាចផ្លាស់ប្តូរខ្លួនយើងនិងប្រទេសយើងបាន។

ណែនាំសិក្សា

មេរៀនទី៨: ការចោទប្រកាន់របស់ព្រះអម្ចាស់

ភាគទី២: ហូសេ : ព្រះ ដែលជំនុំជំរះហើយនិងប្រមូលមកឯទ្រង់

គំនូរ ប្រសិទ្ធិ ៤:១-១២, ៨:១-១០:១៤

- ១- នេះជាព្រះបន្ទូល នៃព្រះយេហូវ៉ា ដែលមកដល់ហូសេ ជា កូនប្រុស នៅក្នុងអូសៀស យ៉ូថាម អេហាសនិងហេសេតា ជាស្តេចស្រុកយូដា ហើយក្នុងគ្រាដែល យេរូបាម ជាកូន យ៉ូអាស បានធ្វើជាស្តេចលើស្រុកអ៊ីស្រាអែល
- ២- កាលព្រះ យេហូវ៉ា ទ្រង់ចាប់ផ្តើមមានបន្ទូលដោយសារ ហូសេជាមុនដំបូង នោះទ្រង់មានបន្ទូលប្រាប់គាត់ថា ចូរឯង ទៅយកស្រីដែលធ្លាប់ប្រព្រឹត្តជាសំដីនឹង នាំមកនៅជាមួយ គ្នា ហើយបង្កើតកូនសហាយចុះ ដ្បិតស្រុកនេះតែងប្រព្រឹត្ត ការកំផិត ចេញពីព្រះយេហូវ៉ាយ៉ាងខ្លាំង
- ៣- ដូច្នោះ លោកក៏ទៅយកនាងកូមីរ ជាកូនឪពុកហើយនាង មានទំនប់បង្កើតបានកូនប្រុស១ឲ្យលោក
- ៤- ព្រះយេហូវ៉ាទ្រង់បង្គាប់លោកថា ចូរឲ្យឈ្មោះថា "យេសរាល" ទៅ ដ្បិតនៅបង្កើតទៀត អញនឹងសងសឹក ដល់ពួកវាឱ្យយេហូវ៉ា ដោយព្រោះឈាមយេសរាលនោះ ហើយ ក៏នឹងធ្វើឲ្យរាជ្យ នៃពួកវាឱ្យអ៊ីស្រាអែលផុតទៅដែរ
- ៥- នៅគ្រានោះ អញនឹងបំបាក់ផ្នូរបស់ពួកអ៊ីស្រាអែល នៅក្នុង ច្រកភ្នំយេសរាល
- ៦- នាងមានទំនប់ម្តងទៀត ហើយបង្កើតបានកូនស្រី១ នោះ ព្រះទ្រង់បង្គាប់លោកថា ចូរឲ្យឈ្មោះថា " ឡូ-រូហាមា " ចុះ ដ្បិតអញនឹងមិនអាណិតមេត្តា ដល់ជំនួរវាឱ្យ អ៊ីស្រាអែល ដើម្បីនឹងអត់ទោសដល់គេទៅទៀតឡើយ
- ៧- តែអញនឹងអាណិតមេត្តាដល់ពួកវាឱ្យយេហូវ៉ា ហើយនឹងជួយ សង្រ្គោះគេមិនមែនដោយឆ្មុះ ដាវ ការតស៊ូ សេះ ឬពាល សេះទេ គឺនឹងជួយសង្រ្គោះគេ ដោយសារព្រះយេហូវ៉ា ជា ព្រះនៃគេវិញ
- ៨- រីឯកាលនាងបានផ្តាច់ដោះឡូ-រូហាយ៉ាហើយ នាងក៏មាន ទំនប់ទៀតបង្កើតបានកូនប្រុស១
- ៩- ព្រះទ្រង់បង្គាប់ថា ចូរឲ្យឈ្មោះថា " ឡូ-អាមី " ចុះ ដ្បិតឯង រាល់គ្នាមិនមែនជាស្រ្តីរបស់អញទេ អញក៏មិនព្រមធ្វើជា ព្រះរបស់ឯងដែរ
- ១០- ប៉ុន្តែ ពួកកូនចៅអ៊ីស្រាអែលនឹងមានចំនួន ដូចជាខ្យងនៅ សមុទ្រ ដែលនឹងវាល់បូកបំបិទបានឡើយ រួចក្រោយមក នឹងកើតមានដូច្នោះ គឺពាក្យដែលបានពោលទុកថា ឯងរាល់ គ្នាជាកូននៃព្រះដ៏មានព្រះជនរស់នៅវិញ
- ១១- គ្រានោះ ពួកកូនចៅយូដា នឹងពួកចៅអ៊ីស្រាអែលនឹងបាន

រូបរួមគ្នា ក៏នឹងតាំងឲ្យមានអ្នកជាប្រមុខតែ១លើពួកខ្លួន ហើយនឹងឡើងចេញពីស្រុកទៅដ្បិតថ្ងៃនៃយេសរាលនឹង បានជាថ្ងៃ នឹងបានជាថ្ងៃយ៉ាងសំបើម

ប្រសិទ្ធិ ៨:១-១០:១៤

- ១- ចូរផ្តើមប្រព្រឹត្តទៅមាត់ឯងចុះ គេមកទាស់នឹងលំនៅនៃព្រះ យេហូវ៉ា ដូចជាឥទ្ធិ ពីព្រោះពួកអ៊ីស្រាអែលបានក្បត់ សញ្ញារបស់អញ ហើយបានរំលងច្បាប់អញផង
- ២- គេនឹងអំពាវនាវមករកអញថា ឧព្រះនៃខ្ញុំអើយអ៊ីស្រាអែល យើងស្គាល់ទ្រង់ដែរ
- ៣- តែអ៊ីស្រាអែលបានលះបង់ចោលសេចក្តីដែលល្អហើយ ពួកខ្លាំងសត្រូវនឹងដេញតាមគេ
- ៤- គេបានតាំងស្តេចផ្សេងៗឡើង តែមិនមែនដោយសារអញ ទេ ក៏បានតាំងចៅហ្វាយឡើង តែអញមិនបានដឹងឡើយ គេបានយកប្រាក់និងមាសរបស់ខ្លួនធ្វើជារូបព្រះជាការ ដែលនាំឲ្យគេត្រូវកាត់ចេញ
- ៥- ឧសាមារីអើយ រូបកូនគោរបស់ឯងបានត្រូវបោលចោល ហើយ សេចក្តីកំហឹងរបស់អញបានចូលឡើងទាស់នឹងវា តើដល់កាលណាទើបគេជ្រះស្អាតវិញ
- ៦- ដ្បិតរូបកូនគោនោះកើតនៅស្រុកអ៊ីស្រាអែល គឺពួកជាង ដែលបង្កើតវាឡើង វាមិនមែនជាព្រះទេ អើ រូបកូនគោ របស់សាមារី នឹងត្រូវបំបែកខ្ទេចខ្ទីទៅ
- ៧- ដ្បិតគេបានសាបព្រោះជាខ្យល់ ហើយនឹងច្រកាត់បានជា ខ្យល់ក្នុងវិញ ឥតមានដើមស្រូវសោះក៏គ្មានគ្រាប់ឬមនឹង កិនធ្វើជាម្សៅបានផង ឬបើកើតមានផលដែរ នោះមនុស្ស ដទៃនឹងលេបបាត់ទៅ
- ៨- អ៊ីស្រាអែលត្រូវលេបបាត់ហើយ ឥឡូវនេះគេនៅកណ្តាល ពួកសាសន៍ទាំងប៉ុន្មានទុកដូចជាកាជនៈ ដែលឥតមានអ្នក ណាចូលចិត្តសោះ
- ៩- ដ្បិតគេបានឡើងទៅឯស្រុកអាសាស៊ីរ ដូចជាលាព្រៃដែលនៅតែ ឯង អេប្រាអិមបានជួលពួកសហាយ
- ១០- អើ ទោះបីគេជូនសំណូកដល់សាសន៍ដទៃក៏ដោយ គង់តែអញនឹង ប្រមូលពួកទាំងនោះមកដែរ ហើយគេនឹងត្រូវអន់ថយទៅ ដោយ ព្រោះបន្ទុករបស់ស្តេចនៃអស់ទាំងព្រះអម្ចាស់
- ១១- ពីព្រោះអ៊ីស្រាអែលបានក្រេចព្រះដែលបង្កើតខ្លួនទៅ ក៏ស្អាវវិហារ ផ្សេងៗឡើង ហើយពួកយូដាបានសងទីក្រុងមានបន្ទាយកាន់តែ ច្រើន តែអញនឹងចាត់ភ្លើងទៅលើទីក្រុងទាំងប៉ុន្មានរបស់គេ ភ្លើងនោះនឹងចេះបន្តស្រសាអស់ទាំងដំណាក់របស់គេ

ណែនាំសិក្សា

មេរៀនទី៩: ព្រះហឫទ័យអាណិតមេត្តា

ភាគទី២: ហូសេ : ្រពះ ដែលជំនុំជំរះហើយនិងប្រមូលមកឯទ្រង់

ឆត្របទព្រះគម្ពីរ

ហូសេ ១១: ១-១១

បទគម្ពីរចងចាំ

“ គេនឹងដើរជាប់តាម ្រពះ យេហូវ៉ា ទ្រង់នឹងបញ្ជេញ ្រពះ សូរសៀងដូចជាសិរីកាលណាទ្រង់បញ្ជេញ ្រពះសូរសៀង នោះកូននឹងរត់មកឯទិសខាងលិចទាំងញប់ញ័រ។ គេនឹង មកទាំងញប់ញ័រ ដូចជាសត្វហើរមកពីស្រុកអេស៊ីរី ហើយមកពីស្រុកអាសស៊ីរីដូចជាព្រាបនោះអញនឹងឱ្យគេ អាស្រ័យនៅក្នុងផ្ទះរបស់ខ្លួននេះជា ្រពះ បន្ទូលនៃ ្រពះ យេហូវ៉ា ”

ហូសេ ១១:១០-១១

តារាងពាក្យ

បំណងព្រះហឫទ័យ: ចិត្តចង់ធ្វើ

និរទេស: កៀសខ្លួនចេញទៅនៅប្រទេសដទៃ

ប្រឆាំងតទល់: ធ្វើអ្វីមួយដែលព្រះហឫទ័យមិនឱ្យធ្វើ

អេប្រាអ៊ឹម: ផ្នែកមួយនៃទឹកដីអ៊ីស្រាអែលជួនកាលពាក្យ អេប្រាអ៊ឹមនេះប្រើសំដៅទៅលើជនជាតិអ៊ីស្រាអែលទាំង អស់ ហើយយ៉ូសែបនឹងប្រពន្ធជាជនជាតិអេស៊ីរីមានកូន ឈ្មោះ អេប្រាអ៊ឹមដែរ។ អេប្រាអ៊ឹមហើយនឹងបងឈ្មោះ មេណាសេ (Manassett) បានទទួលមរតក ពីជីតាយ៉ាកូប ដូចជាយ៉ាកូបចែកដល់កូនខ្លួនដែរ។ ទឹកដីនៃអេប្រាអ៊ឹមនេះ មានព្រំប្រទល់ជាប់នឹងសមុទ្រ មេឌីទែរ៉ានេណៃប៉ែកខាង លិច (Mediterranean Sea West) ឯក្រុមកូនចៅនៃមេណា- សេនៅប៉ែកខាងជើង ទន្លេជនដាន់ប៉ែក ខាងកើតហើយ នឹងកូនចៅក្រុមបេនយ៉ាមីន (Benjamin) នៅប៉ែកខាងត្បូង។

អ្វីៗដែលត្រូវពិចារណា

- ១- តើអ្នកបានរៀនយ៉ាងណាខ្លះ អំពី ្រពះ ពេលអ្នកបានប្រឆាំង តទល់ នឹងទ្រង់? តើអ្នកបានរៀនយ៉ាងណាខ្លះ អំពី ្រពះ ពេលអ្នកឃើញអ្នក ដទៃបានប្រឆាំងតទល់នឹងទ្រង់?
- ២- ពេលណាអ្នកមិនស្មោះត្រង់ឬក្បត់ពី ្រពះ អ្នកយល់យ៉ាងណាដែរ?
- ៣- តើការទាក់ទងរវាងអ្នកនឹង ្រពះ ជាយ៉ាងណា បើសិនជា ្រពះ យេស៊ូ មិនបានបង្ហាញយើងពី ្រពះ?
- ៤- តើយើងអាចបង្ហាញពី ្រពះ ហឫទ័យអាណិតមេត្តាដល់អ្នកដែល ប្រឆាំងតទល់នឹង ្រពះ ជាយ៉ាងណា?

ព្រះហឫទ័យអាណិតមេត្តា

្រពះ បន្ទូលនៅក្នុងជំពូក ទី១១នេះជាទីដែលធ្វើឱ្យមាន សេចក្តីសង្ឃឹមនឹងកំឡាចិត្ត។ នៅក្នុងជំពូកទី៩ និង ១០ ថា ការកាត់ទោសនឹងធ្លាក់មកដល់ ជនជាតិអ៊ីស្រា- អែល។ រាល់ឆ្នាំជនជាតិអ៊ីស្រាអែលតែងតែធ្វើបុណ្យនៃការ ប្រមូលផលដ៏ធំៗ ឯដល់ផ្ទៃនៃដំណាំមិនបានចំរើន ដោយគេ គោរពព្រះបាទ (Baal) ។ គេត្រូវខូចខ្ចាត់ខ្ចីនឹងត្រូវចាប់ទៅជា ឈ្មើយនិរទេស។ គេមិនរស់នៅជាអ្នកមានជីវិតដ៏ពោរពេញ ទៀតទេ។ រដ្ឋាភិបាលដែលជាអ្នកដឹកនាំគេបានត្រូវបាត់បង់។ គេលែងមានការទុកចិត្តរវាងគ្នានឹងគ្នាទៀតហើយ។

ហូសេបានប្រាប់ឱ្យជនជាតិអ៊ីស្រាអែលឱ្យត្រឡប់មកឯ ព្រះវិញ្ញា។ គេត្រូវរៀបចំការរស់នៅឱ្យបានត្រឹមត្រូវដើម្បីឱ្យព្រះ ផ្តល់សេចក្តីស្រឡាញ់ដល់គេ។ ជនជាតិអ៊ីស្រាអែលគេមិនយក ត្រចៀកស្តាប់ទេ។ នៅពេលណាដែលមនុស្សប្រឆាំងតទល់ (Rebel) នឹង ្រពះគេអាចរកឃើញការសប្បាយខ្លះ តែក្រោយមក គេនឹងអស់ការសប្បាយនោះ ហើយទទួលបានអារម្មណ៍ថា អ្វីៗ មិន អាចទំពឹងបាន (Empty feeling)។ ពេលណាយើងប្រព្រឹត្តអំពើ អាក្រក់ ្រពះមិនអាច គង់ប្រថាប់នៅក្នុងហើយបានឡើយ។ ឯអំពើបាបមិនអាចឱ្យយើងសប្បាយនៅទីបញ្ចប់នោះទេ។

ណែនាំសិក្សា

មេរៀនទី៩: ព្រះហឫទ័យអាណិតមេត្តា

ភាគទី២: ហូសេ : ព្រះដែលជំនុំជំរះហើយនិងប្រមូលមកឯទ្រង់

ឪពុកម្តាយនិងកូន

(ប្រូសែ ១១:១-៤)

ជំពូក ទី១ នៃគម្ពីរ ហូសេបាននិយាយអំពីប្តីនិងប្រពន្ធយលោក ហូសេនិយាយពីរឿងពីការរៀបការជាមួយនាងកូមេរ (Gomer)។ នាងជាស្រីដែល ធ្លាប់ប្រព្រឹត្តជាសំផឹម។ នេះជានិមិត្តរូបនៃជនជាតិអ៊ីស្រាអែលដែលធ្វើឲ្យព្រះមានការចុកចាប់។ ព្រះទ្រង់ស្រឡាញ់មនុស្ស តែមនុស្សបានក្បត់បិត្តពីទ្រង់។ លោកហូសេចង់បង្ហាញមនុស្សឲ្យគិតថា ព្រះជាតួអង្គយ៉ាងនេះ។

នៅជំពូក ទី១១ បង្ហាញពីរូបភាពមួយថ្មីទៀត គឺជារូបភាពបង្ហាញពីឪពុកម្តាយនិងកូន។ ឪពុកដែលស្រឡាញ់កូន ខំស្វែងរកកូនដែលបានចាកចេញពីឪពុកដោយដើរខុសផ្លូវ។ ជនជាតិអ៊ីស្រាអែលមិនបានគិតថា ព្រះស្រឡាញ់គេយ៉ាងដូច្នោះទេ។ សព្វថ្ងៃនេះ អ្នកគ្រិស្តជនបានទទួលឧទាហរណ៍ថា ព្រះដូចជាឪពុក។ ព្រះយេស៊ូវបានបង្រៀនយើងឲ្យអធិស្ឋាន: "ឪពុកវរបិតា" (គម្ពីរលូកា ១៥:១១-២៣)។ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលពីលើឈើគ្នាន់ថា "ឪពុកវរបិតាអើយ សូមអត់ទោស ដល់អស់អ្នកទាំងនេះផង" (លូកា ២៣:៣៤) ហើយ និយមន័យ ឪពុកវរបិតាអើយ ទូលបង្គំសូមប្រគល់វិញ្ញាណដល់ព្រះហស្ថទ្រង់វិញ" (លូកា ២៣:៤៦) ។ ជនជាតិអ៊ីស្រាអែលមិនដែលពួកព្រះនេះពីមុនទេ តែលោក ហូសេប្រាប់គេគិតពីបារណា។

គម្ពីរហូសេ ១១:១ ជារូបភាពបង្ហាញពីឪពុកដែលស្រឡាញ់ហើយថ្នាក់ជួមកូន។ ឪពុកដែលស្វិតស្វិនអ្វីៗសំរាប់កូន។ កូននេះមិនមែននៅតូចទៀតទេ តែនេះជាកូនមានវ័យចំណាស់ហើយ តែ បូកពារជាកូនក្មេង។

គម្ពីរ ហូសេ ១១:២ បញ្ជាក់ថា ឪពុក" បានហៅ " ដូចជាឪពុកបានហៅកូនឲ្យមកជុំ។ ប្រៀបដូចជាកូនកំពុងលេងជាមួយមិត្តភក្តិ។ ជួនកាលកូនមិនចង់ស្តាប់ឬមិនយកចិត្តទុកដាក់ការហៅរបស់ឪពុក គិតតែពីលេងសើច។ អ៊ីស្រាអែលឃ្លាតឆ្ងាយពីព្រះ ហើយឃ្លានេះប្រាប់ថា ព្រះទ្រង់ មិនឃ្លាតឆ្ងាយទេ តែឯរាស្ត្ររបស់ទ្រង់ទេដែលគេបានឃ្លាតឆ្ងាយ។ គេបែរទៅរកព្រះដទៃដែល ព្រះហៅគេជាច្រើនដងគេកាន់តែឃ្លាតកាន់តែឆ្ងាយ។ ជនជាតិអ៊ីស្រាអែលគេសំរេចចិត្តធ្វើអ្វីដែល គេចង់ធ្វើដើម្បីឲ្យគេសប្បាយចិត្ត គេដើរតាមផ្លូវណាដែលស្រួលតែគេតវារអ៊ីរទាំ ពេលណាគេ ជួបបញ្ហា។

នៅក្នុងគម្ពីរ ហូសេ ១១:៣ បង្ហាញពីឪពុកម្តាយជួយកូន

ពេលគេ រៀនក្រោកឈរ។ ឪពុក ម្តាយជួយបង្ហាត់កូនឲ្យរៀនបោះដំហានទីមួយ។ ព្រះទ្រង់គង់ជាមួយគេ ជួយគេឲ្យរៀនដើររួចមក គេធ្វើអ្វីៗដូចជាយុវជនយុវនារីដែលចង់តែធ្វើអ្វី តាមតែគេចង់ធ្វើ ប្រៀបដូចជាជនជាតិអ៊ីស្រាអែល បានធ្វើអ្វីតាមតែចិត្តគេដែរ។ គេសប្បាយដែលបានមានសេរីភាពចេញពីប្រទេសអេស៊ីរី តែគេទៅជាប់បំរើ ឬអស់សេរីភាពពេលគេថ្វាយបង្គំព្រះបាទ ដែលជាព្រះក្រុងក្លាយ ហើយមិនអាចធ្វើអ្វីសោះចំពោះគេ។

ហូសេ ១១:៤ បញ្ជាក់ថាជនជាតិអ៊ីស្រាអែលប្រៀបដូចជាកូនក្មេងដែលត្រូវការសេចក្តីស្រឡាញ់ក៏ដូចជាសត្វនៅក្នុងស្រែចំការដែលត្រូវការបង្ហាត់បង្រៀន។ ព្រះទ្រង់រៀបចំនឹងថែរក្សាការពារគេ។

ព្រះទ្រង់ជាព្រះនៃសេចក្តីស្រឡាញ់និងមេត្តាអាណិត។

ឪពុកម្តាយធ្វើការពាត់ទោស

(ប្រូសែ ១១:៥-៧)

ឪពុកម្តាយល្អ ដាក់ទោសដល់កូនណាដែលមិនស្តាប់បង្គាប់។ ព្រះទ្រង់នឹងដាក់ទោសដល់ជនជាតិអ៊ីស្រាអែលដោយគេមិនឈប់ថ្វាយបង្គំព្រះដែលធ្វើពីដៃមនុស្ស។ គេនឹងត្រូវទទួលការលំបាកដូចជាពេលដែលគេនៅប្រទេសអេស៊ីរី ទៅប្រទេសអេស៊ីរីគេជាប់បំរើ គេមិនអាចមានសិទ្ធិសេរីភាព ឬមានដីរបស់ផ្ទាល់ខ្លួនទេ។

ព្រះទ្រង់មានបន្ទូលថា ជនជាតិអ៊ីស្រាអែលត្រូវពួកអាសស៊ីរី (Assyrians) ចាប់ទៅជាឈ្មើយ។ ជនជាតិអ៊ីស្រាអែលត្រូវចំណាយប្រាក់ជាច្រើនដើម្បីការនេះកុំឲ្យកើតឡើងបានគេត្រូវទៅពីនិពាក្យប្រទេសអេស៊ីរីតែជាឥតប្រយោជន៍។ នៅឆ្នាំ៧៣៣ មុនព្រះគ្រិស្តយានីមកយកកំណើត ជនជាតិអាសស៊ីរីបានចាប់យកទឹកដីមួយភាគធំនៃប្រទេសអ៊ីស្រាអែល។ ការអស់ទាំងនេះកើត ឡើងដោយគេបដិសេធការសោកស្តាយនៃអំពើបាបរបស់គេ។

ជនជាតិអ៊ីស្រាអែលមិនត្រូវបំបែកជឿលើព្រះដ៏ពិតទេ គេសូមឲ្យព្រះបាទជាព្រះក្រុងក្លាយមកជួយ ហើយជនជាតិអាសស៊ីរីបានចាប់យកផ្នែកខ្លះនៃទឹកដីគេទៅហើយ។

ណែនាំសិក្សា

មេរៀនទី៩: ព្រះហឫទ័យអាណិតមេត្តា

ភាគទី២: ហូសេ : ព្រះដែលជំនុំជំរះហើយនិងប្រមូលមកឯទ្រង់

ព្រះហឫទ័យស្រឡាញ់

(ប្លូសែ ១១:៧-៩)

ព្រះទ្រង់មិនបោះបង់ចោលរាស្ត្ររបស់ទ្រង់ឡើយ សេចក្តីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់គ្មានទីបញ្ចប់ទេ អស់ពួកអ្នកជ្រុយ ដំណឹងពីព្រះបានហៅមនុស្សឲ្យមានចិត្តស្មោះត្រង់ជាមួយព្រះ ពិតៗ គេបានប្រាប់ដល់ជនជាតិអ៊ីស្រាអែលឲ្យបែរចេញពីអំពើ បាបតែចិត្តរបស់មនុស្សបានរឹងចរេស តែគេមិនព្រមស្តាប់ព្រះ ទ្រង់ជ្រាបអ្វីៗដែលគេត្រូវទទួល ទ្រង់បានកំទេចទីក្រុងដែល ពោរពេញដោយអំពើអាក្រក់ម្តងមកហើយ គឺទីក្រុង អាត់ ម៉ា (Admah) និងទីក្រុងសេបោ (Zebaiim) តែព្រះទ័យទ្រង់នៅតែ ស្រឡាញ់ដល់ជនជាតិអ៊ីស្រាអែលជាកូន។

ឪពុកម្តាយស្រឡាញ់កូន ពេលណាកូនធ្វើអ្វីខុស គាត់ មានចិត្តក្រៀមក្រំ តែនៅតែមានចិត្ត សង្ឃឹមនឹងមានជំនឿថា កូន នឹងប្រែចិត្ត ដោយជនជាតិអ៊ីស្រាអែលប្រព្រឹត្តអាក្រក់ហួស ប្រមាណ ជាការពិបាកនឹង បន្តការស្រឡាញ់ និងសង្ឃឹមតែ សេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះ ខុសពីសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ មនុស្សហើយសេចក្តីស្រឡាញ់នេះធំហួសនៃការយល់ដឹងរបស់ យើង។

ហូសេ ១១:៧ ជាឃ្លាដែលធ្វើឲ្យយើងមានសេចក្តីសង្ឃឹម ជាខ្លាំង។ ឪពុកម្តាយជួនកាលមាន ចិត្តក្រៀមក្រំពីអំពើបាប របស់កូន ហើយក៏បោះបង់កូនចោល តែព្រះទ្រង់នៅតែរាប់កូន ដែលមានបាប ថាជាកូនរបស់ទ្រង់។ ព្រះមិនដូចជាមនុស្សទេ សេចក្តីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់ធំធេងណាស់ ព្រះជាតួនៃសេចក្តី ស្រឡាញ់។

មកឆ្លុះរំលែង

(ប្លូសែ ១១:១០-១១)

នៅឃ្លាខាងដើម ហូសេ បង្ហាញថា ជនជាតិអ៊ីស្រាអែល ប្រៀបដូចជាកូនដែលចេះដឹង ហើយបានចាកចេញពីព្រះ។ ព្រះ ទ្រង់មានបន្ទូលថា មានថ្ងៃមួយរាស្ត្ររបស់ទ្រង់នឹងដើរតាម ទ្រង់។ នេះបង្ហាញពីចេស្តានៃព្រះ ទ្រង់ប្រៀបដូចជាសិស្សដែល បញ្ចេញព្រះសូរសៀងខ្ញុំរ។ ឯជនជាតិអ៊ីស្រាអែលប្រៀបដូច ជាសត្វហើរដែលពួសឡើងហើយក៏ញាប់ញ័រ។ មនុស្សទាំង អស់ត្រូវដឹងថា ព្រះពិតជាព្រះមានគ្រប់ព្រះចេស្តា នឹងសេចក្តី ស្រឡាញ់។

អ៊ីស្រាអែលបានជ្រើសរើសយកការរត់ចេញពីព្រះ តែ

ក្រោយមកគេបានយល់សេចក្តីស្រឡាញ់ នឹងចេស្តានៃព្រះពិតៗ មានពេលដែលត្រូវទទួលការពិន័យទោស រួចគេ ឮព្រះសូរ សៀងនៃព្រះឆ្នែង គេបានដើរចេញ តែបន្ទាប់មកគេប្រៀបដូច ជាសត្វហើរត្រឡប់មករកសំបុកវិញ។ ព្រះបាន នាំគេមកឯផ្ទះ វិញ។

ផ្លូវដល់យើងនាចន្ត្រ

ព្រះទ្រង់ស្តាប់អំពើបាប តែទ្រង់មិនស្តាប់អ្នកមានបាបទេ ព្រះស្រឡាញ់យើងគ្រប់ពេលវេលា។ សូមអានជំពូកនេះសារ ជាថ្មី នៅពេលណាអ្នកឃើញពាក្យអ៊ីស្រាអែល សូមយក ឈ្មោះដាក់ជាអ្នកជាជំនួសវិញ។ ត្រូវនឹងចាំថា សេចក្តីស្រឡាញ់ របស់ព្រះមិនដែលបាត់បង់ឡើយ។

- ព្រះទ្រង់ពិន័យទោសដល់អំពើបាប រីឯការដាក់ទោសនេះ ដើម្បីបន្តចិត្តកូនរបស់ទ្រង់។ ព្រះទ្រង់ស្រឡាញ់អ្នកទោះជា អ្នកបានធ្វើខុសយ៉ាងណាក៏ដោយ ទោះជាយើងបានចេញឆ្ងាយ ពីព្រះយ៉ាងណាក៏ដោយ អ្នកមិនអាចធ្វើអ្វីខុសធ្ងន់បំផុត រហូត ដល់ទ្រង់ឈប់ស្រឡាញ់អ្នកឡើយ។ សូមអានគម្ពីរ លូកា ១៥:១១-២៤ ដើម្បីឲ្យដឹងបន្ថែមពីសេចក្តីស្រឡាញ់នៃព្រះ។
- មេរៀននេះជាមេរៀននៃសេចក្តីសង្ឃឹម ព្រះទ្រង់រត់ចាំយើង ឲ្យត្រឡប់មកវិញ ទ្រង់ស្វាគមន៍ យើងឲ្យត្រឡប់មកព្រះវិញ ទ្រង់អត់ទោសឲ្យយើង។
- តើយើងប្រុងប្រៀបនឹងធ្វើយ៉ាងនេះដល់អ្នកដទៃដែរឬទេ?
- យើងមិនត្រូវបោះបង់ចោលអ្នកណាដែលបានធ្វើខុសដល់ យើងទេ។
- សេចក្តីស្រឡាញ់រត់ចាំនឹងស្វាគមន៍ អស់អ្នកដែលធ្វើខុសឲ្យ ត្រឡប់មកវិញដែរ។
- យើងអាចនិយាយប្រាប់អ្នកដទៃពីសេចក្តីស្រឡាញ់នៃព្រះ ដល់គេ។

ណែនាំសិក្សា

មេរៀនទី៩: ព្រះហឫទ័យអាណិតមេត្តា

ភាគទី២: ហូសេ : ព្រះដែលជំនុំជំរះហើយនិងប្រមូលមកឯទ្រង់

ប្រសើរ ១១:១-១១

- ១- ក្នុងគ្រាដែលអ៊ីស្រាអែលនៅក្នុងទ្រង់ទ្រាយនោះអញបានស្រឡាញ់វា ក៏បានហៅកូនអញចេញ ពីស្រុកអេស៊ីរីម
- ២- ពួកហោរាបានហៅគេជាច្រើនដងប៉ុណ្ណោះនោះគេបានឃ្នាតឆ្ងាយទៅប៉ុណ្ណោះ ឯង គេបានថ្វាយយញ្ញបូជាដល់អស់ទាំងព្រះបាល ព្រមទាំងដុតកំញ៉ានថ្វាយដល់រូបឆ្នាក់ផង
- ៣- ប៉ុន្តែអញដែលបង្ហាត់ឲ្យអេប្រាអ៊ីមចេះដើរក៏បានបីគេតែគេមិនបានដឹងថា គឺអញដែលមើល គេឲ្យជាទេ
- ៤- អញបានទាញនាំគេដោយខ្សែជាសេចក្តីទទួលរបស់មនុស្ស គឺដោយចំណងនៃសេចក្តីស្រឡាញ់ អញបានធ្វើដល់គេដូចជាអ្នកដែលលើកបង្ហើបនីមនៅកកោ ហើយដាក់ស្មៅនៅមុខវា។
- ៥- គេនឹងមិនរិលទៅឯស្រុកអេស៊ីរីមវិញឡើយ គឺអ្នកស្រុកអាសាស៊ីរីនឹងធ្វើជាស្តេចលើគេ ពីព្រោះគេមិនព្រមត្រឡប់មកឯអញទេ
- ៦- ដូច្នោះ ជាវិនិច្ឆ័យកម្រើកលើទីក្រុងរបស់គេ ព្រមទាំងបំផ្លាញអ្នក ដ៏ជាក់ពូលអស់ទៅ ហើយលេបពួកគេបាត់ផង ដោយព្រោះការប្រឹក្សារបស់ខ្លួនគេ
- ៧- រាស្ត្ររបស់អញ គេតែងតែរាថយចេញពីអញ ទោះបីមានអ្នកណាហៅគេមកឯ ព្រះដ៏ខ្ពស់បំផុតក៏ដោយ គង់តែឥតមានអ្នកណាមួយព្រមដ៏ដ៏កើងឡើយ។
- ៨- ឱអេប្រាអ៊ីមអើយ ធ្វើដូចម្តេចឲ្យអញចោលឯងបាន ឱអ៊ីស្រាអែលអើយ ធ្វើដូចម្តេចឲ្យអញលះបង់ឯងបាន អញនឹងធ្វើដល់ឯង ដូចជាបានធ្វើដល់ក្រុងអាតម៉ាន៉ាណាបាន ឬប្រព្រឹត្តនឹងឯង ដូចជាបានប្រព្រឹត្ត នឹងសេបាដូចម្តេចបាន ចិត្តរបស់អញបានប្រែប្រួលនៅក្នុងខ្លួន សេចក្តីអាណិតអាសូររបស់អញបានរំដួល ឡើងជាមួយគ្នា
- ៩- អញនឹងមិនសំរេចតាមសេចក្តីកំហឹងដ៏សហំសរបស់អញទេ ក៏មិនរិលមកបំផ្លាញ អេប្រាអ៊ីមដែរ ដ្បិតអញនេះជាព្រះ មិនមែនជាមនុស្សទេ គឺជាព្រះដ៏បរិសុទ្ធនៅកណ្តាលឯងរាល់គ្នា អញនឹងមិនមិដោយសេចក្តីក្រោធឡើយ
- ១០- គេនឹងដើរជាប់តាមព្រះ ឃ្មេង ទ្រង់នឹងបញ្ចេញព្រះ សូរសៀងដូចជាសិរី កាលណាទ្រង់បញ្ចេញព្រះសូរសៀងនោះពួកកូននឹងរត់មកពីទិសខាងលិចទាំង ញាប់ញ័រ

១១- គេនឹងមកទាំងញាប់ញ័រដូចជាសត្វហើរមកពីស្រុកអេស៊ីរី ហើយមកពីស្រុកអាសាស៊ីរីដូចជាព្រាបនោះអញនឹងឲ្យគេអាស្រ័យនៅក្នុងផ្ទះរបស់ខ្លួន នេះជាព្រះបង្កូលនៃព្រះ ឃ្មេង

ណែនាំសិក្សា មេរៀនទី១០: ត្រឡប់មកឯព្រះវិញ

ភាគទី២: ហូសេ : ព្រះដែលជំនុំជំរះហើយនិងប្រមូលមកឯព្រះ

ឆត្របទព្រះគម្ពីរ

ហូសេ ១៤: ១-៧

បទគម្ពីរចុងចាំ

“ តើមានអ្នកណា ដែលមានគំនិតវាងវៃ ឲ្យមានស្គាល់សេចក្តី ទាំងនេះផង ត្បិតអស់ទាំងផ្លូវរបស់ ព្រះយេស៊ូវ លុះតែទៀង ត្រង់ ពួកអ្នកសុចរិត នឹងដើរក្នុងផ្លូវទាំងនោះ តែមនុស្សទុច្ចរិត នឹងជំពប់ជួលក្នុងផ្លូវនោះវិញ ”

ហូសេ ១៤:៩

តារាងពាក្យ

ការប្រែចិត្ត (Repentance): និយាយថា ស្តាយនូវកំហុសដែល បានធ្វើ ហើយនឹងលែងប្រព្រឹត្តកំហុសនោះទៀត

ប្រាជ្ញា (wise): ដឹងថា អ្វីទៅដែលត្រឹមត្រូវពិតប្រាកដ ហើយ ស្ថិតស្ថេរនៅ

អ្វីៗដែលត្រូវពិចារណា

- ១. តើយើងមានបានឃើញសញ្ញាណាមួយដែលមាននៅក្នុង សម័យកាលលោក ហូសេ កើតមានឡើងនៅក្នុងយើង រាល់គ្នា នាសព្វថ្ងៃនេះ ?
- ២. តើអ្នកអាចពន្យល់បានដែរឬទេថាប្រែចិត្ត មានន័យយ៉ាង ដូចម្តេចខ្លះ ?
- ៣. តើអ្វីទៅដែលធ្វើឲ្យគ្រីស្ទជនមានការលំបាកក្នុងការប្រែ ចិត្ត ?
- ៤. តើអ្វីទៅដែល សង្គមដ៏សែនរវល់របស់យើងជាមួយ ទូរទស្សន៍ សារតាមរយៈកុំព្យូទ័រ កិច្ចការ បានបង្វែរ យើងឲ្យចេញឆ្ងាយពីការមានជំនឿជ្រៅទៅលើព្រះ ?

- តើយើងអាចប្រែចិត្តពីការរវល់ដោយបែបណា ?
- ៥. តើជីវិតរបស់អ្នកមានការប្លែកយ៉ាងណាខ្លះ ក្រោយពីការ ប្រែចិត្ត ?
- ៦. តើបែបយ៉ាងណាទៅ ដែលមនុស្សម្នាក់បានធ្វើអ្វីៗខុស គ្រប់បែបយ៉ាងអាចប្រែចិត្ត ហើយនិង មានសុខភាពល្អ ទទួលព្រះគុណ និងជីវិតថ្មីមួយ ?

ត្រឡប់មកឯព្រះវិញ

នៅ ក្នុងជំពូកនៃមេរៀនមុនមេរៀននេះ លោកហូសេបាន រៀបរាប់ពីអំពើបាបនៃជនជាតិ អ៊ីស្រាអែល។ អំពើ នេះជាសញ្ញាបង្ហាញជាមុនថា គេដើរតាមផ្លូវដែលឆ្ងាយចេញពី ព្រះ។ លោកហូសេបានរំពៃកគេពីលោក យ៉ាកុប យ៉ាកុបបាន ទទួលពរពីឥព្រកឈ្មោះ អ៊ីសាក់ យ៉ាកុបបានក្លែងខ្លួនជាបង របស់ខ្លួនដែលជាកូនក្លោះ ដើម្បីទទួលពរ។

លោក ហូសេបានប្រាប់ថា ជនជាតិអ៊ីស្រាអែលបាន ប្រព្រឹត្តអំពើបាបដូចជានៅផ្សាររបស់គេ។ គេបានក្សត្រនឹងព្រះគេ បានធ្វើការបោកបញ្ឆោត គេធ្វើការស្លូតបំបែកជនជាតិ អេស៊ីរីយ៉ា និង អាសាស៊ី (Assyria) ដើម្បីយកគេធ្វើជាមិត្តភក្តិយេនឌ័រយដល់ ព្រះក្រុងក្លាយ។ គម្ពីរហូសេ ១១:១២-១៣:១៦ ជាការប្រមាទ អំពើបាបដែលជនជាតិអ៊ីស្រាអែលធ្វើព្រងើយកន្តើយ គេបាន ដើរខុសផ្លូវ គេបាននាំក្រុមចេញពីព្រះ គេពោលពាក្យកូតករ ធ្វើអំពើហោរាយ អួតអាង គិតតែប្រយោជន៍ផ្ទាល់ខ្លួនខ្ជិល ប្រមូលគោរពព្រះដែលធ្វើពីដៃមនុស្ស។

ព្រះបានប្រើមធ្យោបាយជាច្រើនផ្លូវ ដើម្បីនាំគេឲ្យស្តាប់ បង្គាប់តាមតែជនជាតិអ៊ីស្រាអែល គេមិនប្រែចិត្តនឹងមិនស្តាប់ បង្គាប់សោះ។ គេរវល់តែរកបន្ថែមពីលុយកាក់។ គេស្វែងរកមិត្ត ក៏ក្រដាមួយប្រទេសដទៃ គេមិនពឹងពាក់លើព្រះទៀតទេ។

លោកហូសេប្រាប់ការប្តឹងក្នុងគម្ពីរ ហូសេ ១២:៦ ដែលយើងត្រូវធ្វើ យើងត្រូវត្រឡប់មករកឯព្រះវិញ យើងត្រូវ រក្សាសេចក្តីស្រឡាញ់នឹង យុត្តិធម៌ យើងត្រូវរង់ចាំព្រះជាទិព្វ ផង។

វិសមភាពវិញ

(ហូសេ ១៤:១)

ពាក្យចុងក្រោយរបស់ លោកហូសេទៅកាន់អស់ទាំង មនុស្សគឺឲ្យវិលមកវិញ។ លោកហូសេប្រាប់គេដែល

ណែនាំសិក្សា

មេរៀនទី១០: ត្រឡប់មកឯ ព្រះវិញ

ភាគទី២: ហូសេ : ព្រះដែលជំនុំជំរះហើយនិងប្រមូលមកឯទ្រង់

កំពុងដើរតាមផ្លូវគេនោះ ឲ្យត្រឡប់មកឯព្រះវិញ។ គ្រប់ទាំងមនុស្សបានធ្លាប់ចុះដួលដោយអំពើបាបរបស់គេក៏ដូចជានៅក្នុងជំពូក ១១ ដែលបង្រៀនកូនខ្លួនឲ្យរៀនដើរ ព្រះទ្រង់បង្រៀនយើងឲ្យដើរ ព្រះទ្រង់នឹងលើកយើងឡើងពេលណាយើងជំពប់ដួល។

ពាក្យដែលថា ប្រែចិត្ត (ហូសេ ១៤:២-៣)

ប្រែចិត្ត មានន័យថា: ថយចេញពីអំពើបាបយើងនិយាយទៅព្រះថា យើងសោកស្តាយចំពោះអំពើដែលយើងបានប្រព្រឹត្ត យើងត្រូវយល់ស្របជាមួយព្រះថា យើងបានប្រព្រឹត្តអំពើខុសមែន នោះទើបយើងនឹង អាចប្រព្រឹត្តការប្រព្រឹត្តនោះបាន។ ជាច្រើនដងណាស់ ដែលយើងធ្វើអំពើបាបនោះម្តងហើយម្តងទៀត យើងរស់នៅដូចជាមិនដឹងជាធ្វើការប្រែចិត្តជាវិញ្ញាណ។

ជនជាតិ អ៊ីស្រាអែលបានថ្វាយដង្ហាយដល់ព្រះបាទដែលមិនមែនជាព្រះពិតៗ គេថ្វាយដង្ហាយជាច្រើន ឈ្មោះកូនច្រើន ដើម្បីលោះអំពើបាបរបស់គេ។ ហូសេប្រាប់ឲ្យជនជាតិអ៊ីស្រាអែលឲ្យត្រឡប់មកឯព្រះវិញ។ ព្រះទ្រង់ទ្រង់មិនសព្វព្រះទ័យនឹងដង្ហាយជាសត្វនោះទេ។ ទ្រង់សព្វព្រះទ័យនឹងពាក្យថាប្រែចិត្តវិញ ហើយពាក្យនោះជាពាក្យពិតៗ ទ្រង់ក៏សព្វព្រះទ័យឲ្យគេសុំលើកលែងទោស។ គេត្រូវសូមឲ្យព្រះដកអំពើបាបឲ្យឆ្ងាយចេញពីគេ។

អ្នកមិនចាំបាច់ទៅជាមនុស្សដែលអាត្រក់ ជាមនុស្សទោស ដើម្បីឲ្យដឹងថាអ្នកត្រូវការប្រែចិត្តនោះ។ អ្នកប្រហែលជាកំពុងរស់នៅធ្វើការអ្វីដែលល្អ តែបើប្រសិនណាជាដួងចិត្តរបស់អ្នកមិនទាន់សុចរិតជាមួយព្រះទេ នោះអ្នកត្រូវការជំនួយពីព្រះហើយ។ ព្រះចង់បានពាក្យនៃការប្រែចិត្តពីអ្នក។

ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធជួយយើងឲ្យដឹងខ្លួន នៅពេលណាយើងធ្វើអ្វីមួយខុសអ្វីមួយ ដូច្នេះយើងសារភាពទូលទ្រង់នូវកំហុសដែលយើងបានធ្វើ ហើយប្រែចិត្ត ពាក្យដែលយើងទូលប្រាប់ដល់ព្រះនោះបានន័យថា យើងឈប់ប្រព្រឹត្តអ្វីដែលខុសនោះទៀតហើយ។ កាលណាយើងប្រែចិត្ត យើងទទួលសេចក្តីស្រឡាញ់ សប្បុរសព្រះគុណ និងមេត្តាករុណាពីព្រះ។ អ្នកមិនចាំបាច់ទៅជាមនុស្សដែលអាត្រក់ ជាមនុស្សទោស ដើម្បីឲ្យដឹងថាអ្នកត្រូវការប្រែចិត្តនោះ។ អ្នកប្រហែលជាកំពុងរស់នៅធ្វើការអ្វីដែលល្អ តែបើប្រសិនណាជាដួងចិត្តរបស់អ្នកមិនទាន់

សុចរិតជាមួយព្រះទេ នោះអ្នកត្រូវការជំនួយពីព្រះហើយ។ ព្រះចង់បានពាក្យនៃការប្រែចិត្តពីអ្នក។

ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធជួយយើងឲ្យដឹងខ្លួន នៅពេលណាយើងធ្វើអ្វីមួយខុសអ្វីមួយ ដូច្នេះយើងសារភាពទូលទ្រង់នូវកំហុសដែលយើងបានធ្វើ ហើយប្រែចិត្ត ពាក្យដែលយើងទូលប្រាប់ដល់ព្រះនោះបានន័យថា យើងឈប់ប្រព្រឹត្តអ្វីដែលខុសនោះទៀតហើយ។ កាលណាយើងប្រែចិត្ត យើងទទួលសេចក្តីស្រឡាញ់ សប្បុរសព្រះគុណ និងមេត្តាករុណាពីព្រះ។

បន្តសង្ស័យព្រះ (ហូសេ ១៤:៤-៧)

១ នៅក្នុងគម្ពីរនេះ បង្ហាញរូបភាពបីយ៉ាងនៃព្រះ ហើយជនជាតិអ៊ីស្រាអែល យល់ច្បាស់ពីរូបភាពនោះ។ យើងអាចរៀនពីគេនៅពេលនេះ។

គម្ពីរហូសេ ១៤:៤ ជារូបភាពនៃព្រះដែលជាព្យាបាលឲ្យបានជា (Healer)។ អំពើបាបយើងមិនទៅណាឆ្ងាយពីយើងទេ ទោះជាយើងនិយាយថា យើងឈប់ប្រព្រឹត្តអំពើបាបជាថ្មីក៏ដោយ។ យើងត្រូវការព្រះជួយឲ្យយើងបានរាប់ជាសុចរិតជាថ្មី ហើយការនេះមិនអាចកើតឡើងភ្លាមៗទេ ត្រូវចំណាយពេលជាច្រើន។ ពេលយើងប្រែចិត្តព្រះទ្រង់លើកលែងទោសឲ្យយើង។

គម្ពីរហូសេ ១៤:៥ ក៏បង្ហាញពីរូបភាពព្រះដែលស្រឡាញ់មនុស្សស្រ្តីចិត្ត ជនជាតិ អ៊ីស្រាអែលបានថ្វាយបង្គំព្រះមិនពិតជាព្រះដែលធ្វើពីដៃមនុស្ស។ គេបានធ្វើការជាច្រើនថ្វាយព្រះមិនពិតនេះ ឯព្រះអង្គជាព្រះពិតវិញទ្រង់ប្រទានការប្រែចិត្ត និងសេចក្តីស្រឡាញ់ដល់គេ។ លោកហូសេបានបង្ហាញពីរូបភាពមួយប្រហាក់ប្រហែលគ្នានឹងមួយអង្គមាននៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាថ្មី គឺ "ព្រះជាតួនៃសេចក្តីស្រឡាញ់" (គម្ពីរ ១-យ៉ូហាន ៤:១៦)។

ហូសេ ១៤:៥ ជារូបភាពបង្ហាញពីព្រះជាអង្គដែលប្រទានជីវិត (Life-giver)។ មនុស្សនៅសម័យលោកហូសេមិនអាចមកបើកយកទឹកពីក្បាលទឹកនៅក្នុងផ្ទះដូចសម័យយើងនេះទេ គេអាចទៅដងទឹកនៅឯអណ្តូងទឹកបាន ប្រហែលជាមានការរាំងស្ងួតអស់ពេលមួយរយៈពេលព្រឹកព្រហាម ដី នឹងដំណាំបានទទួលទឹកសន្លឹមគឺជាការបង្ហាញពីការប្តូរឲ្យមានអារម្មណ៍ថ្មីនៃជីវិត។ នៅពេលដែលយើងមានការប្រែចិត្តពីអំពើបាប ព្រះទ្រង់ស្វាគមន៍យើងរាល់ព្រឹកទ្រង់ប្រទានជីវិតថ្មីដល់យើង។

ដោយសារពររបស់ព្រះប្រទាន រាស្ត្រទ្រង់ទទួលផលហើយរីកចំរើន ដូចជាបុរសឈឺចាក់ទៅក្នុងដីជ្រៅ ហើយអាច

ណែនាំសិក្សា មេរៀនទី១០: ក្រឡប់មករាជ្រោះវិញ

ភាគទី២: ហូសេ : រូតៈដែលជំនុំជំរះហើយនិងប្រមូលមករាជ្រោះ

ទ្រាំទ្រពេលមានការលំបាក

សន្ទនាស្តីពីការប្រែចិត្ត

(ហូសេ ១៤:៥-៧)

នៅក្នុងយូបទេកម្ពីរខាងលើនេះ បាននិយាយពីល្បាណូន (Lebanon) បីដង គឺជាស្រុកដែលគេទទួលស្គាល់ថាមានព្រៃឈើដ៏ល្អអស្ចារ្យ ហើយទឹកដីមានជីជាតិ ដើមឈើមានក្លិនល្អ ប្រសើរ ការច្រូតកាត់បានផលដ៏ល្អជាស្រុក ដែលបង្ហាញពីរូបភាពនៃការប្រទានពរនឹងសំបូរសប្បាយ ផលដ៏ល្អបានដាំដុះនៅទីនោះ រូតៈទ្រង់មានបន្ទូលថា ទ្រង់នឹងប្រទានពរជាច្រើនមុខ ដល់អស់អ្នកណាដែលមានការប្រែចិត្តដ៏ពិតប្រាកដ ទ្រង់ប្តូរការរស់នៅរបស់គេ ទ្រង់នឹងឲ្យគេមានសំរែសំរួល ជាអ្នកអាចធ្វើការបានល្អ ហើយទន់ស្រន់

ព្រះបាលដែលជា រូតៈក្នុងក្លាយ គួរតែនាំឲ្យបានទទួលការច្រូតកាត់ផលល្អ តែមិនអាចធ្វើការនោះកើតទេ តែឯរូតៈពិតទ្រង់អាចធ្វើការនេះ រូតៈទ្រង់មានបន្ទូលថា ទ្រង់ប្រៀបដូចជាដើមឈើដែលនៅតែមានពណ៌បៃតងគ្រប់រដូវកាល

បណ្តាចុងក្រោយ

(ហូសេ ១៤:៩)

រូតៈទ្រង់មានបន្ទូលថា ទ្រង់មិនសព្វរូតៈទ្រង់ទៀត អំពើបាបនៃរាស្ត្ររបស់ទ្រង់ទេ ទ្រង់រង់ចាំអស់អ្នកដែលត្រឡប់មកទ្រង់វិញដោយរូតៈទ្រង់ស្រឡាញ់ នៅពេលណាជនជាតិអ៊ីស្រាអែលយល់ការនេះ គេនឹងមានប្រាជ្ញា ផ្លូវរបស់រូតៈ ឲ្យឃើញ សុទ្ធតែឲ្យឃើញ ហើយគ្មានផ្លាស់ប្តូរទេ បើសិនជាយើងដើរតាមផ្លូវរបស់ទ្រង់យើងមិនជំពប់ដួលឡើយ

យើងបានស្រឡាញ់ខ្លះ

រូតៈទ្រង់សព្វព្រះទ័យឲ្យយើងប្រែចិត្តអំពើបាបដោយប្តូរទិសដៅដែលយើងប្រព្រឹត្ត មិនគ្រាន់តែពាក្យសំដីទេ តែថែមទាំងការប្រព្រឹត្ត មានផ្នែកណានៅក្នុងជីវិតអ្នកដែលត្រូវកែប្រែឬទេ?

ព្រះទ្រង់សព្វព្រះទ័យឲ្យយើង សារភាពអំពើបាបចេញពីមាត់យើង អ្នកខ្លះគិតថា ការសារភាពទោសជាការមិនចាំបាច់ គេបាននិយាយថា " រូតៈទ្រង់ឈ្នុងយល់គ្រប់អ្វីទាំងអស់ " ការសារភាពទោសមិនមែនជាការនិយាយទៅរូតៈនៅអ្វីៗដែល

ទ្រង់មិនដឹងទេ តែជាការយល់ស្របជាមួយរូតៈ អំពើអំពើបាបយើង គឺជាការនិយាយប្រាប់ដល់ទ្រង់ចំពោះអ្វីៗដែលយើងបានដឹងហើយធ្វើឲ្យទ្រង់មិនសព្វរូតៈទ្រង់ទៀត តើមានអំពើបាបនៅក្នុងជីវិតដែលអ្នកមិនបាននិយាយទៅរូតៈឬទេ? តើនេះជាពេលដែលត្រូវប្រាប់ដល់ទ្រង់ ហើយឬទេ?

ព្រះទ្រង់សព្វព្រះទ័យឲ្យយើងទីពឹងទៅលើទ្រង់តែប៉ុណ្ណោះ យើងយកអ្វីៗជាច្រើនជាទីពឹង ដូចជាប្រាក់កាស អំណាច ឥតុកម្ម មនុស្ស និងអ្វីៗដែលយើងអាចធ្វើកើត របស់អស់ទាំងនោះនឹងមនុស្សអាចធ្វើឲ្យយើងធ្លាក់ចុះតែឯរូតៈទ្រង់មិនដែលទុកយើងឲ្យដួលចុះនោះទេ តើយើងយកអ្វីជាទីពឹង? តើអ្វីដែលអ្នកយកជាទីពឹងនោះ យកកន្លែងរបស់រូតៈទ្រង់ទេដឹង?

រូតៈសព្វព្រះទ័យប្រទានពរដល់យើង ទ្រង់ជាឥតុកដែលជាទីស្រឡាញ់នៃយើង មានរូតៈទ័យឲ្យយើងបានល្អប្រសើរ ហើយនេះមិនមែននិយាយអំពីយើងនឹងទៅជាអ្នកមានទ្រព្យសម្បត្តិ ឬមានសុខភាពល្អនោះទេ ដែលមានការអ្វីៗកើតឡើងនោះ ជាការដែលបង្រៀនយើងអំពីរូតៈ ដែលទ្រង់មានរូតៈទ័យឲ្យយើងចំរើនឡើងដូចជាទ្រង់ដែរ តើអ្នកបានទទួលរូតៈពរដែលទ្រង់ប្រទានដល់អ្នកឬទេ?

ព្រះទ្រង់សព្វព្រះទ័យឲ្យយើងត្រង់ត្រាប់ស្តាប់រូតៈបន្ទូលទ្រង់ ទ្រង់ប្រទានព្រះបន្ទូលទ្រង់ឲ្យយើងមើលរៀននឹងគោរពតាម ជួនកាលយើងមានការលំបាកនឹងធ្វើតាម ព្រះទ្រង់ប្រទានបន្ទូល ដើម្បីផ្លាស់ប្រែជីវិតយើង រូតៈបន្ទូលនេះបណ្តាលឲ្យយើងចង់ប្រែចិត្ត ហើយសារភាពទោសកំហុសខ្លួន ហើយបង្រៀនយើងឲ្យពិនិត្យពាក់តែលើទ្រង់ នឹងទទួលអស់ទាំងរូតៈពរ អ្នកបាន រៀនអ្វីខ្លះ ដែលត្រូវការនៅក្នុងជីវិតអ្នកពីរូតៈគម្ពីរលោកហូសេ?

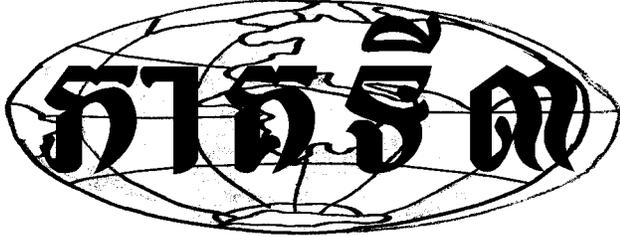
ណែនាំសិក្សា មេរៀនទី១០: ត្រឡប់មកឯ ព្រះវិញ

ភាគទី២: ហូសេ : ព្រះដែលជំនុំជំរះហើយនិងប្រមូលមកឯទ្រង់

គំនូរ ប្រទេស ១៤:១-៩

- ១- ឱអីស្រាអែលអើយ ចូរវិលមកឯព្រះយេស៊ូ ជាព្រះនៃ ឯងវិញចុះ ដ្បិតឯងបានក្លាត់ដួលទៅ ដោយអំពើទុច្ចរិត របស់ឯង
- ២- ចូរប្រុងប្រៀបពាក្យសំដី ហើយវិលមកឯព្រះយេស៊ូ ចុះ ត្រូវឲ្យទូលដល់ទ្រង់ថា សូមលើកអស់ទាំងអំពើទុច្ចរិត ចោលចេញ ហើយទទួលយើងខ្ញុំដោយព្រះគុណ យ៉ាង នោះ យើងខ្ញុំនឹងថ្វាយដង្ហាយនៃបច្ចុប្បន្នយើងខ្ញុំជំនួស គោល្មោលដែលសំរាប់យញ្ញូជា
- ៣- ស្រុកអាសាស៊ីននឹងជួយសង្គ្រោះយើងខ្ញុំមិនបានយើងខ្ញុំ មិនព្រមជិះសេះទេ ក៏មិនពោលដល់ស្នាដៃរបស់យើងខ្ញុំ ទៀតថា លោកជាព្រះនៃខ្ញុំដែរ ដ្បិតនៅក្នុងទ្រង់ទើបពួក កូនកំព្រារកបានសេចក្តីមេត្តាករុណាវិញ។
- ៤- អញនឹងកែការរាជយរបស់គេឲ្យជា ហើយអញនឹង ស្រឡាញ់គេស្ម័គ្រពីចិត្ត ដ្បិតសេចក្តីកំហឹងរបស់អញបាន បែរចេញពីគេហើយ
- ៥- អញនឹងបានដូចជាទឹកសន្សើមដល់អីស្រាអែល គេនឹងផ្កា ឡើងដូចជាផ្កាចំនូលហើយបាក់បូសទៅ ដូចជាព្រៃល្បាណូន
- ៦- មែកគេនឹងត្រសាយចេញទៅ ឯលំអរបស់គេ នឹងបាន ដូចជាដើមអូលីវ ហើយនឹងមានក្លិន ដូចជាព្រៃល្បាណូន
- ៧- ពួកអ្នកដែលធ្លាប់នៅក្រោមម្លប់ គេនឹងវិលមកវិញ ហើយ នឹងសាស៊ីឡើងថ្មី ដូចជាសំទួង ព្រមទាំងចេញផ្កា ដូចជា ដើមទំពាំងបាយជូរដែលមានក្លិន ដូចជាស្រាទំពាំង បាយជូរមកពីភ្នំល្បាណូន
- ៨- អេប្រាអ៊ីមនឹងពោលថា តើខ្ញុំត្រូវការអ្វីចំពោះរូបព្រះទៀត នោះអញបានតបឆ្លើយហើយនឹងត្រួតត្រាមើលគេអញ ប្រៀបដូចជាដើមកោះខៀវខ្ចី ឯងនឹងរកបានផលរបស់ ឯងពីអញ។
- ៩- តើមានអ្នកណា ដែលមានប្រាជ្ញា ឲ្យយល់សេចក្តីទាំងនេះ បាន ឬមានគំនិតវាងវៃឲ្យបានស្គាល់សេចក្តីទាំងនេះផង ដ្បិតអស់ទាំងផ្លូវរបស់ព្រះយេស៊ូ សុទ្ធតែទៀងត្រង់ ពួក អ្នកសុចរិតនឹងដើរក្នុងផ្លូវទាំងនោះ តែមនុស្សទុច្ចរិតនឹង ចំពប់ដួលក្នុងផ្លូវនោះវិញ

ទេសប៊ុស, ហូសេ, មីកា

សិក្សាព្រះគម្ពីរ សំរាប់ មនុស្សពេញវ័យ

មីកា:

តើព្រះមានសំណូមពរអ្វីខ្លះដល់

មេរៀនទី១១:

តើមានអ្វីកើតឡើងកាលណាយើងលោក

ច្រណែនទ្រព្យរបស់គេ

មីកា: ១:១-៧; ២:១-៧

មេរៀនទី១២:

អ្នកគ្រប់គ្រងមិនល្អ

មីកា: ៣:១-១២

មេរៀនទី១៣:

សន្តិភាពបានមកដល់ហើយ

មីកា: ៤:១-៨; ៥:២-៥

មេរៀនទី១៤:

ការបោទទាស់របស់ព្រះទៅលើរាស្ត្រទ្រង់

មីកា: ៦:១-៨

ភាគទី ៣

មីកា : តើព្រះមានសំណូមពរអ្វីខ្លះដល់អ្នក

តើ ព្រះសួរមកអ្នកដូចម្តេចខ្លះ? ចម្លើយនៃសំណួរនេះបានប្រាប់នៅក្នុងគម្ពីរមីកា។ សៀវភៅនេះក៏បានប្រាប់ឡើងផងដែរនូវអ្វីៗដែលរាស្ត្ររបស់ព្រះបានធ្វើខុស។ លោក មីកា, អេម៉ុស និងហូសេបាននិយាយប្រាប់អំពីរាស្ត្ររបស់ព្រះបានធ្វើអ្វីខ្លះ នៅពេលដែលគេទាំងនោះឈប់គោរពតាមព្រះ។ លោក មីកា បាននិយាយថាប្រជាជននៅពេលនោះគេចង់អ្វីៗដែលមិនមែនជាទ្រព្យសម្បត្តិរបស់គេ ដោយការបោកប្រាស់គ្នា។ មេដឹកនាំសាសនា អ្នកដឹកនាំច្បាប់ និងអ្នកកាត់ក្តីដើរមិនសុចរិត។ អ្នកទាំងនោះនឹងត្រូវជំនុំជំរះជាមិនខាន។ លោក មីកា បានផ្តល់នូវមេរៀននៃសេចក្តីសង្ឃឹមដ៏ធំមួយនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ។ “ អស់ទាំងនគរនឹងមិនដាច់ច្បាំងគ្នាទៀត ក៏មិនរៀនវិជ្ជាចំណេះដឹងទៅទៀត ” (មីកា ៤:៣)។ មីកា ៥:៥ ផ្តល់នូវសេចក្តីសន្យាថាមិនប្រទានព្រះយេស៊ូមក “ អ្នកនោះនឹងដោះឲ្យយើងរួចពីពួកសាសន៍អាសាស៊ី ”។ នៅកាតចុងក្រោយនេះយើងនឹងរៀនដូចខាងក្រោមនេះ ៖

- មេរៀនទី១១: ការកេងប្រវ័ញ្ចទ្រព្យរបស់គេនឹងត្រូវវិនាស
- មេរៀនទី១២: អ្នកដឹកនាំច្បាប់និងអ្នកដឹកនាំសាសនាសុទ្ធតែជាអ្នកលោក
- មេរៀនទី១៣: ព្រះលោកបានផ្តល់សន្តិភាពដល់អស់អ្នកណាស្មោះត្រង់នឹងទ្រង់
- មេរៀនទី១៤: តើព្រះមានសំណូមពរអ្វីដល់អ្នក

លោក ហ្គាក់ មែរីត ដែលជាអ្នកនិពន្ធមេរៀន អេម៉ុស , មីកា , ហូសេ ជាសាសនទូតនៅក្នុងស្រុក ទីតាំងនា សាកលវិទ្យាល័យ បេលរ វ៉ា Balor University ធ្វើការជាមួយនិស្សិតអន្តរជាតិ និងបុត្ររបស់សាសនៈទូតនានា។ លោកនិងលោកស្រី កីលីសជាករិយា បានបំរើជាសាសនទូតក្នុងស្រុកអស់រយៈពេល ៣២ឆ្នាំ។ ជាដំបូង នៅទីក្រុង ញ៉ូវយ៉ក ហើយក្រោយបន្ទាប់មកនៅ ញ៉ូវមិកស៊ិកកូ ។ លោកមានកូនប្រុស ២ គឺ ក្រេក និង ត្រាវីស ។

ណែនាំសិក្សា

មេរៀនទី១១: តើមានអ្វីកើតឡើងកាលណាយើងលោភច្រណែនទ្រព្យរបស់គេ

ភាគទី៣: មីកា: តើព្រះមានសំណូមពរអ្វីខ្លះដល់អ្នក

ឆត្របទព្រះគម្ពីរ

មីកា ១:១-៧; ២:១-៩

បទព្រះគម្ពីរចងចាំ

“ វេទនាដល់ពួកអ្នកណាដែលគិតគូរអំពើទុច្ចរិត. . . ”

មីកា ២:១

ឆ្លៀតដៃស្រឡាត្រូវពិចារណា

- ១- កាលណាយើងលោភលើទ្រព្យគេតើមានអ្វីកើតឡើង?
តើអ្នកខាតបង់?
- ២- តើការលោភទ្រព្យតែងតែបណ្តាលឲ្យទៅយកអ្វី ?
- ៣- តើសង្គមយើងសព្វថ្ងៃនេះកម្លាំងចិត្ត ឲ្យលោភច្រណែនទ្រព្យ
របស់គេយ៉ាងដូចម្តេច? សូមរាយឈ្មោះអ្វីៗដែលអ្នកចង
បាននៅពេលដែលមើលទូរទស្សន៍។
- ៤- តើព្រះវិហារអាចជួយបែបណាបានក្នុងការឲ្យយើងចៀស
ចេញពីការរំលោភ ។
- ៥- លោក និយាយថា “ ខ្ញុំចង់បានរបស់ ” លោកច្រណែនទ្រព្យ
របស់គេនិយាយថា “ ខ្ញុំចង់បានរបស់អ្នកឯង ”។
តើអ្នកយល់ព្រម ឬមិនយល់ព្រមតាមគំនិតនេះ ?

តើមានអ្វីកើតឡើងកាលណាយើងចង់បានទ្រព្យរបស់គេ

លោក មីកា បានចាប់ផ្តើមបង្រៀនមិនពេលដែលព្រះរាជា-
ណាចក្រប្រែក្លាយជើងត្រូវធ្លាក់ចុះ ឆ្នាំ ៧២២ មុនគ្រឹះស្នូល
គ្រឹះស្នូល លោក បន្តការបង្រៀនរហូតដល់ក្រុងយេរូសាឡឹមបាន
ត្រូវគេរឹបអូសយក ក្នុងកំណើតរបស់លោកឈ្មោះ ម៉ូរ៉ាស៊ីត
គឺក្រុងតូចមួយនៅជិត ក្រុងយេរូសាឡឹម កាត់ចូលចិត្តរស់នៅ
ក្នុងជីវិតស្រួកស្រែនិងទីក្រុងតូចតាច ព្រះលោកប្រើហោរាជា
ច្រើនទៀតក្នុងជំនាន់នោះ អ្នកទាំងនោះបានប្រកាសប្រាប់ដល់
ប្រជាជន អ្វីទៅដែលជាការត្រឹមត្រូវដែលត្រូវប្រព្រឹត្តនោះ
លោក អេសាយ រស់នៅក្នុងទីក្រុងធំ ហើយគាត់បាននិយាយ
ប្រាប់ប្រជាជនអំពីការមកដល់នៃសេចក្តីជំនុំជំរះរបស់ព្រះ
អម្ចាស់ លោក អេម៉ុស ហើយនិង ហូសេ អំពីថាមានអ្វី
មួយកើតមានឡើងដល់សាសន៍អ៊ីស្រាអែលនៅពេលខាងមុខ
នេះ លោក មីកា បានបង្រៀននៅ សាម៉ារី បានន័យថាទៅ
រាជធានីប្រែក្លាយជើង ហើយគាត់ក៏បានបង្រៀនទៅដល់
ក្រុងយេរូសាឡឹម បានន័យថារាជធានីប្រែក្លាយជើងត្រូវ
ប្តូរយូរវែង នៅសម័យកាលនោះ រាជធានីប្រែក្លាយជើងនោះហៅថា
អ៊ីស្រាអែល-រាជធានីប្រែក្លាយជើង

ជំនុំជំរះដល់ក្រុងយេរូសាឡឹមនិងសាម៉ារី (មីកា ១:២-៧)

សូមគិតថាជាកន្លែងកាត់ក្តី ព្រះអម្ចាស់កោះហៅមនុស្ស
ទាំងអស់នៅលើផែនដីគ្រប់ទីកន្លែងមកជាសាក្សីរបស់ទ្រង់
គេទាំងអស់គ្នាមកជាសាក្សីនៅក្នុងការចោទប្រកាន់ទៅលើ ក្រុង
យេរូសាឡឹម និងក្រុងសាម៉ារី ព្រះលោកនឹងជំនុំជំរះទៅលើ
រាស្ត្ររបស់ទ្រង់ ទ្រង់នឹងជំនុំជំរះមនុស្សគ្រប់ជាតិសាសន៍នៅ
ផែនដី
ការដាក់ទោសគឺជារូបភាពមួយដូចជា ព្រះយោធិស្ឋានស្មុគី
ចុះមកផែនដី គឺដូចជាក្តីភ្លើងផ្ទុះ កក្រើកផែនដី ហើយនិងទឹក
ជំនន់ជារាស្ត្រ ហើយទាំងបីនេះមកព្រមគ្នាតែម្តង ក្តីនិង
ជ្រលងរលាយដូចជាក្រមួនទៀន ហើយគ្មានអ្នកណាមួយអាច
ទប់ទល់ឈរនៅចំពោះព្រះភ្នែកបានទេ ដែលឈរនៅចំពោះ
ព្រះភ្នែកទ្រង់បានលុះត្រាតែទ្រង់ប្រទានសេចក្តីមេត្តា ករុណា
និងអភ័យបាប អ៊ីស្រាអែលនិងសាម៉ារីមិនប្រចិត្តឡើយ

ណែនាំសិក្សា

មេរៀនទី១១: តើមានអ្វីកើតឡើងកាលណាយើងលោភប្រណែនទ្រព្យរបស់គេ

ភាគទី៣: មីកា: តើ រូបៈ មានសំណូមពរអ្វីខ្លះដល់អ្នក

ដូច្នោះ គេនឹងត្រូវប្រឈមមុខនឹងសេចក្តីជំនុំជំរះរបស់រូបៈជាអម្ចាស់។

លោកមីកាបានមានប្រសាសន៍ថា វាជាណាចក្រខាងជើងនឹងត្រូវដួលចុះ។ អ្នកដែលត្រូវស្តាប់តែបែបមិនបានយកចិត្តស្តាប់ គេមិនស្មោះត្រង់នឹងរូបៈដ៏តិចមួយ។ លោកបានមានប្រសាសន៍ថា មេរៀនចារបស់ដែលគេគោរពនឹងត្រូវបំផ្លាញចោលជាមិនខាន។ សាម៉ារីក៏ត្រូវដួលចុះដែរ។ ទឹកនៃនឹងត្រូវឲ្យទៅជាវាលទំនេរដែលដុះដោយវល្លិទំពាំងបាយជូរទៅវិញ។ ដុំថ្មរបស់អាគារទាំងឡាយចាក់ចុះទៅក្នុងជ្រលងភ្នំ។

**យូដាត្រូវទទួលបានជំនុំជំរះ
(មីកា ១:៧-១៦)**

បន្ទាប់ពីសាម៉ារីបានដួលធ្លាក់ចុះ លោកមីកាបាននិយាយប្រាប់យូដាអស់រយៈពេល២០ឆ្នាំ។ ពាក្យរបស់លោកមីកាពង្រឹងជាសំឡេងចម្រើនមរណៈ។ ប្រជាជាតិទាំងមូលដួចស្លាប់ទៅហើយ ពីព្រោះគេមិនស្តាប់បង្គាប់រូបៈ។

**សូមកុំឲ្យរំលោភទ្រព្យសម្បត្តិគេ
(មីកា ២:១-៤)**

នេះគឺជារឿងសំរាប់អ្នកដែលមានអំណាច ធ្វើឲ្យអ្នកគ្មានអំណាចឈឺចាប់។ យូដារំលងវិន័យ១ក្នុងវិន័យ១០ប្រការ។ លោក មីកា ថាគេធ្វើនេះក្នុងគោលបំណងរបស់គេ ដើម្បីរំលោភលើទ្រព្យអ្នកដទៃ។ មួយយប់ៗគេមិនទទួលបានដំណេកទេ គេរំលងគិតស្វែងរកផ្លូវអាក្រក់ណាមួយទៅវិញ ហើយមិនខ្លាចនឹងមានអ្នកណាមួយចាប់បានកំហុសគេឡើយ។ គេធ្វើទាំងថ្ងៃក្តីថៃស គេរឹបអូសយកដីធ្លីអំពីអ្នកក្រីក្រ។

រូបៈលោកមានរូបៈបន្ទូលថា “ កុំឲ្យលោកចង់បានផ្ទះអ្នកជិតខាងខ្លួនឲ្យសោះ ក៏កុំលោកចង់បានប្រពន្ធគេ ឬប្រពន្ធប្រសប្រាស្រីគេក្តី ឬគោលា ឬរបស់អ្វីផងអ្នកជិតខាងខ្លួនឲ្យសោះ ” (និកូមន៍ ២០:១)។ ក្រិក្សវិន័យនេះត្រូវតែធ្វើឡើងនៅក្នុងសតិ នៅក្នុងចំណងចិត្តរបស់ផ្ទាល់ខ្លួនម្នាក់ៗ។ គំនិតនៅខាងក្នុងរបស់យើង ការពិចារណារបស់យើងត្រូវតែឲ្យបានត្រឹមត្រូវចំពោះរូបៈ។ នោះយើងច្បាស់តែធ្វើទៅហើយបានល្អត្រឹមត្រូវ។

ការរំលោភយកដីធ្លីរបស់គេ ជាបញ្ហាមួយធំណាស់ ។ ទាំងលោក អេម៉ុស ទាំងលោក អេសាយ ក៏បានព្រមានពីការនេះដែរ។ ដីធ្លីជារបស់សំខាន់នៅក្នុងលោកនេះ ជាពិសេស

ចំពោះមនុស្សទាំងឡាយដែលរស់នៅស្រុកយូដា ចាប់តាំងពីសម័យកាលលោកអាប្រាហាំម រាស្ត្ររបស់រូបៈតែដើរពីទឹកនៃនឹងមួយទៅទឹកនៃនឹងមួយ តែលុះគេបានមកដល់ទឹកដីដែលព្រះបានសន្យា គេបានរកឃើញទឹកនៃនឹងដាំដុះសប្តែងផលសំរាប់ជាម្ហូបអាហារ។ គេអាចរស់នៅលើទឹកដីតែមួយកន្លែងពីមួយឆ្នាំទៅមួយឆ្នាំ ហើយនេះជាការមួយធំណាស់របស់គេ។

ច្បាប់ដែលរូបៈបានប្រទានទៅគេ បានបង្ហាញនូវអ្វីដែលជាការសំខាន់របស់ទឹកដី ដែលគេត្រូវតែរក្សាឲ្យបានជាប់លាប់នៅគ្រប់រៀងរាល់ឆ្នាំទី៧ គេត្រូវសំរាកផ្អាកការដាំដុះនៅលើទឹកដី ដើម្បីឲ្យដីមានកម្លាំងបង្កើនផលសារជាថ្មីឡើង។ គ្រួសារនីមួយៗត្រូវបានផ្តល់ដីធ្លីឲ្យ សូម្បីតែបើប្រសិនណាជាគេត្រូវលក់ដី អ្នកដែលទិញដីនោះត្រូវតែប្រគល់ឲ្យម្ចាស់ដើមវិញក្នុងរយៈពេល៤០ឆ្នាំ។ នេះជាកិច្ចសំរាប់ឲ្យមនុស្សគ្រប់រូបមានឱកាសស្មើគ្នា។ នៅសម័យនោះ មានអ្នកខ្លះមានចិត្តលោភគេបានសាកល្បងប្រមូលយកលើសអំពីចំណែករបស់គេ។

លោក មីកា ខិតខំធ្វើរាស្ត្រយូដាយល់អំពីការដែលគេមានសេចក្តីលោភ ហើយលោកនោះនឹងធ្វើឲ្យគេទទួលការឈឺចាប់។ គេបានមានអំណាចយកទឹកដីរបស់អ្នកជិតខាង។ លោក អេសាយបានបង្ហាញជារូបភាពអំពីមនុស្សម្នាក់ដែលបានយកដីមួយកន្លែងហើយមួយកន្លែងទៀត។ ផ្ទះមួយហើយផ្ទះមួយទៀតនៅទីបញ្ចប់ អ្នកនោះរស់នៅតែម្នាក់ឯងនៅកណ្តាលទឹកដីនោះ។

លោក មីកា មានប្រសាសន៍ថា រស់ដើម្បីយកអំណាចកាន់តែធំឡើងៗ ដីធ្លីកាន់តែច្រើនឡើងជាការគ្រោះថ្នាក់ណាស់។ គ្មានសល់កន្លែងណាមួយសំរាប់ស្តាប់រូបៈបន្ទូលទេ។ ហើយមិនដែលបានគិតថានឹងមានអ្វីមកបៀតបៀនគេទេ។

រូបៈបានប្រាប់អំពីគំរោងរបស់រូបៈ ដែលនឹងធ្វើឲ្យគេឈប់ដំកើងបូកគេទៅទៀត។ អស់អ្នកណាដែលបានធ្វើឲ្យគេមានការឈឺចាប់ដោយប្រមូលយកទ្រព្យគេ អ្នកនោះនឹងត្រូវបានឃើញការឈឺចាប់នៅលើខ្លួនគេវិញ។ អ្នកដែលលោភយកដីគេទាំងនេះបានបញ្ជូនម្ចាស់ដីទៅឆ្ងាយ។ នៅពេលដែលពួកសាសន៍ស៊ីរីបានមកដល់យកទឹកដីពីគេ អ្នកលោភទាំងនោះច្បាស់ជាតែនៅម្នាក់ឯង គ្មានអ្នកណាជួយទេ។

ពួកយូដាគេមិនបានគិតថាអ្វីៗទាំងឡាយនោះនឹងកើតមានឡើងដល់គេទេ ហើយថែមទាំងបាននិយាយប្រាប់លោកមីកាឲ្យឈប់និយាយទៀត។ គេបាននិយាយថា ការនិយាយអំពីការយកដីធ្លីនោះមិនមែនជាកិច្ចការរបស់លោកទេ គេមិនចង់ដឹងចង់ឮពីការអ្វីដែលអាក្រក់ទេ។

ណែនាំសិក្សា

មេរៀនទី១១: តើមានអ្វីកើតឡើងកាលណាយើងលោភច្រណែនទ្រព្យរបស់គេ

ភាគទី៣: មីកា: តើ ព្រះ មានសំណូមពរអ្វីខ្លះដល់អ្នក

ម៉ឺកា ១:១-១៧

- ១ នេះជាព្រះបន្ទូលនៃព្រះ យេស៊ូ ដែលមកដល់មីកាជាពួក ម៉ូរ៉ាស៊ីត នៅក្នុងរាជ្យនៃយ៉ូថាម អេហាស និង ហេសេកា ជាស្តេចយូដា ជាសេចក្តីដែលលោកបានឃើញពីដំណើរ ក្រុងសាម៉ារី ហើយនឹងក្រុងយេរូសាឡឹម។
- ២ ម្ចាស់ជនជាតិទាំងឡាយអើយ ចូរស្តាប់ទាំងអស់គ្នាចុះ ហើយបើកទុកសូត្រព្រះធម្មតា យេស៊ូ ធ្វើបន្ទាល់ទាស់ នឹងឯងរាល់គ្នាគឺឲ្យព្រះធម្មតាធ្វើបន្ទាល់ពីព្រះវិហារ បរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់
- ៣ ដ្បិតមើល ព្រះ យេស៊ូ ទ្រង់កំពុងយាងចេញពីទីកន្លែង របស់ទ្រង់ ក៏នឹងយាងចុះមកជាន់លើទីខ្ពស់ទាំងប៉ុន្មាននៃ ដែនដីដែរ
- ៤ អស់ទាំងភ្នំនិងរលាយពីក្រោមទ្រង់ទៅ ឯច្រកភ្នំទាំងប៉ុន្មាន នឹងសរសេរចេញ ដូចជាក្រមួនដែលត្រូវភ្លើង ហើយដូច ជាទឹកដែលចាក់ចុះតាមទីចោត
- ៥ នេះគឺដោយព្រះអំពើរំលងរបស់ពួកយ៉ាកុប និងអំពើ បាបរបស់ពួកវង្សស្រាវអល អំពើរំលងរបស់ពួក យ៉ាកុបនោះជាអ្វី តើមិនមែនជាក្រុងសាម៉ារីទេឬអី ហើយ អស់ទាំងទីខ្ពស់របស់ពួកយូដាជាអ្វី តើមិនមែនជាក្រុង យេរូសាឡឹមទេឬអី
- ៦ ដូច្នោះ អញនឹងធ្វើឲ្យក្រុងសាម៉ារីបានដូចជាគំនរនៅទីវាល ជាកន្លែងសំរាប់ធ្វើចំការទំពាំងបាយជូរ អញនឹងចាក់ថ្មទាំង ប៉ុន្មាននៃទីក្រុងទៅក្នុងច្រកភ្នំ ហើយនឹងបើកឲ្យឃើញបុស ជញ្ជាំង
- ៧ នោះអស់ទាំងរូបត្រាករបស់គេ នឹងត្រូវវាយបំបែកខ្ទេចខ្ទី ទៅ ឯអស់ទាំងរង្វាន់ល្អរបស់វានឹងត្រូវដុតដោយភ្លើង អញនឹងបំផ្លាញអស់ទាំងរូបព្រះរបស់គេបង្ក ពីព្រោះគេ បានសន្យាអស់ទាំងរូបនោះ ដោយសារល្អរបស់ស្រី សំដីនឹង ហើយវានឹងត្រូវត្រឡប់ជារង្វាន់ល្អរបស់ស្រី សំដីនឹងវិញទៀត

ម៉ឺកា ២:១-៩

- ១ វេទនាដល់ពួកអ្នកដែលគិតគូរអំពើទុច្ចរិត ហើយបង្កើត ការអាក្រក់ នៅលើដំណេករបស់ខ្លួន លុះត្រឹមត្រូវឡើង នោះគេធ្វើការនោះទៅទៀត ពីព្រោះគេមានកំឡាំងដៃនិង ធ្វើបាន
- ២ គេលោភចង់បានស្រែចំការ ក៏ដណ្តើមយកបាន ព្រមទាំង ផ្ទះផង ហើយបែបយកទៅ គេសន្តត់សន្តិនទាំងមនុស្សនិង ផ្ទះរបស់គេ គឺជាមនុស្សនិងមតិរបស់គេដែរ
- ៣ ហេតុនោះ ព្រះ យេស៊ូ ទ្រង់មានបន្ទូលដូច្នោះថា មើល អញក៏គិតគូរបង្កើតការអាក្រក់ទាំងនិងគ្រួសារនេះដែរ ជា ការដែលឯងរាល់គ្នានឹងមិនដែលដកចេញបានឡើយ ឯង រាល់គ្នាក៏នឹងដើរ ដោយវាយបូកទៀតដែរ ដ្បិតត្រានោះ នឹងបានជាក្រាអាក្រក់
- ៤ នៅថ្ងៃនោះ គេនឹងចាប់តាំងប្រើពាក្យប្រៀបធៀបចាក់ដោត ឯង ហើយនឹងទុញទំនួញយ៉ាងអាក្រក់ដោយពាក្យថា យើងរាល់គ្នាត្រូវបំផ្លាញអស់រលីងហើយ ព្រះទ្រង់បាន ផ្លាស់មតិរបស់សាសន៍ខ្ញុំ អើទ្រង់បានដកវើចេញពីខ្ញុំ យ៉ាងណាហ្ន៎ ទ្រង់បានចែកស្រែចំការរបស់យើង ឲ្យដល់ ពួកបះបោរវិញ
- ៥ ដូច្នោះ ឯងនឹងមិនមានអ្នកណាសំរាប់កាន់ខ្សែវាស់តាម ឆ្នោត នៅក្នុងពួកជំនុំនៃព្រះ យេស៊ូឡើយ។
- ៦ គេថា កុំឲ្យទាយឲ្យសោះ អើពួកហោរានិងលែងទាយ ដល់ពួកយ៉ាងនេះហើយ តែសេចក្តីដ៏ទៀលនិងមិនផុត ឡើយ
- ៧ ឧត្តកវង្សយ៉ាកុបអើយ តើហ៊ាននិយាយយ៉ាងនោះឬ ឯ ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះយេហូវ៉ា តើទ្រង់ត្រូវទុញទាល់ឬ តើ ទ្រង់ឬអីដែលធ្វើការទាំងនោះ តើពាក្យអញមិនធ្វើល្អ ដល់អ្នកណាដែលប្រព្រឹត្តដោយទៀតត្រង់ទេឬអី
- ៨ ពីមុនមក រាស្ត្រអញបានលើកគ្នា ដូចជាខ្នងសត្រូវវិញ ឯពួកអ្នកដែលដើរតាមផ្លូវដោយសុខសាន្ត នោះឯងរាល់ គ្នាតែងតែកន្ត្រាក់យកអារវែងចេញ ទុកនៅតែអារវ្នី គឺ ប្រព្រឹត្តដូចជាមនុស្សដែលត្រឡប់មកពីចំបាំងវិញ
- ៩ ឯងរាល់គ្នាបណ្តើរពួកស្រីក្នុងរាស្ត្រអញចេញពីពួក កូនតូចៗរបស់គេនៅជានិច្ច

ណែនាំសិក្សា មេរៀនទី១២: អ្នកគ្រប់គ្រងមិនល្អ
ភាគទី៣: មីកា: តើ ្រះមានសំណូមពរអ្វីខ្លះដល់អ្នក

ឆត្របទ្រព្យៈគម្ពីរ
មីកា ៣:១-១២

បទគម្ពីរចងចាំ

“ តែចំណែកខ្ញុំ ខ្ញុំមានពេញជាព្រះចេស្តា ដោយសារ ្រះវិញ្ញាណនៃ ្រះយេស៊ូវ ព្រមទាំងសេចក្តីយុត្តិធម៌ នឹងអំណាច ដើម្បីនឹងថ្លែងប្រាប់ឲ្យពួកយ៉ាកុបស្គាល់អំពើរំលង ហើយឲ្យអ៊ីស្រាអែលស្គាល់អំពើបាបរបស់ខ្លួន ”

មីកា ៣:៨

តារាងពាក្យ

- អំពើល្អ:** តាមនយោបាយស្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់ គឺជាអ្វីដែលគាប់ ្រះហឫទ័យស្រះ គឺជាអ្វីដែលស្ថិតនៅក្នុងគោលបំណងស្រះ
- អំពើបាប:** គឺជាអ្វីដែលមិនគាប់ព្រះហឫទ័យស្រះ គឺជាអ្វីដែលស្ថិតនៅក្រៅគោលបំណងស្រះ
- ហោរាក្នុងក្លាយ:** ហោរាដែលមិនស្មោះត្រង់ទៅនឹងស្រះ គឺជាអ្នកមិននិយាយបំរើស្រះ

ឆ្លើយស្រុត្រូវវិចារណា

- ១- តើបែបបទដ៏យ៉ាងណាខ្លះដែលអ្នកដឹកនាំគ្រីស្ទជនមិនត្រូវធ្វើ ? តើអ្នកអាចនិយាយអំពីបែបបទដ៏យ៉ាងដ៏ល្អរំលែស ដែលអ្នកដឹកនាំគ្រីស្ទជនអាចធ្វើ ?
- ២- តើអ្នកអាចនិយាយអំពីស្រះវិហារមិនការចាត់ចែងមិនល្អអំពីប្រាក់បានយ៉ាងណាខ្លះ ?
- ៣- បើអ្នកអធិស្ឋានសូមឲ្យស្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបំពេញអ្វីមួយទៅក្នុងជីវិតរបស់អ្នក តើរបស់ជាអ្វីទៅ ?

អ្នកគ្រប់គ្រងមិនល្អ

ស្រះ លោកមានស្រះហឫទ័យឲ្យយើងទាំងអស់គ្នាមានអ្នកដឹកនាំ ដែលគិតគូរយកចិត្តទុកដាក់ទៅអ្នកដទៃ ជាជានិច្ចខ្លួនឯងផ្ទាល់ ជាការខុសឆ្គងបំផុតដែលប្រើប្រាស់អំណាចទៅធ្វើទុក្ខដល់អ្នកដទៃ ដើម្បីឲ្យបានជ័យជំនះមកដល់ខ្លួនឯង ្រះចង់បានអ្នកដឹកនាំដែលមានសេចក្តីក្លាហានហើយរស់នៅក្នុងផ្លូវសុចរិត ទ្រង់ចង់បានអ្នកដឹកនាំដែលអាងទៅលើតែស្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ការដែលចង់តែបានមកសំរាប់ខ្លួនឯងនោះជាការខុសឆ្គង ការប្រើអំណាចក្នុងបែបខុសឆ្គងនោះនឹងបណ្តាលឲ្យមានការអន្តរាយមកដល់អ្នកដឹកនាំ ព្រមទាំងអ្នកដែលដើរជាមួយ

អ្នកដឹកនាំមិនស្មោះចំពោះ

(មីកា ៣:១-៤)

មីកានិយាយទៅអ្នកដឹកនាំស្រុកយូដា និងអ្នកកាន់អំណាចអ៊ីស្រាអែលថា ទឹកដីអ៊ីស្រាអែលនៃស្តេចដាវីឌ មកដល់សម័យកាលនេះមានសល់តែស្រុកយូដាតែប៉ុណ្ណោះ ទឹកដីរាជាណាចក្រប្រឹកខាងជើងអស់មានទៅទៀតហើយ គាត់មិនជឿសោះថា អ្នកដឹកនាំមិនស្គាល់ថាអ្វីទៅដែលបាប អ្វីទៅដែលមិនត្រឹមត្រូវ មិនត្រឹមតែប៉ុណ្ណោះ អ្នកដឹកនាំទាំងនោះបែបជាស្តាប់អំពើល្អ ហើយបែបទៅយកអំពើបាបទៅវិញ គេធ្វើផ្ទុយអំពីស្រះបំណង នោះគេជាអ្នកដឹកនាំអាក្រក់ទៅវិញ លោកមីកាថែមទាំងនិយាយ អ្នកនាំទាំងនេះសែនអាក្រក់ គេស៊ីសាច់ជនជាតិគេ (១ ៣) អ្នកដឹកនាំក្នុងតែជួយជ្រោមជ្រែងថែរក្សាអ្នកដែលគ្មានអំណាច តែអ្នកដឹកនាំទាំងនេះបែបជាគ្មានគិតទៅដល់សំរែកយំយែក របស់អ្នកគ្មានអំណាចទាល់តែសោះ ហើយគេថែមទាំងធ្វើឲ្យគេរិតតែយំថែមទៅទៀតផង ក្រោយមក អ្នកដឹកនាំទាំងនោះគេមានបញ្ហាម្តងវិញ គេចង់ស្រែកដង្ហោយហៅឲ្យព្រះជួយ លោកមីកានិយាយថា ព្រះលោកមិនស្តាប់ការយំស្រែករបស់គេទេ ហើយទ្រង់ថែមទាំងគេច្រះកំភ្លែតពេញពីអ្នកទាំងនោះ ទេបានន័យថា ស្រះលោកមិននៅជាប់នឹងគេទៀតទេ អំពើបាបរបស់គេបាននាំគេបែកចេញឆ្ងាយអំពីស្រះ

ណែនាំសិក្សា

មេរៀនទី១៣: សន្តិភាពបានមកដល់ហើយ

ភាគទី៣: មីកា: តើ ព្រះ មានសំណូមពរអ្វីខ្លះដល់អ្នក

ឆត្របទព្រះគម្ពីរ

មីកា៤:១-៨ មីកា៥:២-៥

បទគម្ពីរចុងចាំ

“ ទ្រង់នឹងធ្វើជាចៅក្រមដល់សាសន៍ជាច្រើន ហើយនឹងសំរេចសេចក្តី ពីដំណើរប្រទេសមានអំណាចខ្លាំងផ្សេងៗ ដែលនៅទីឆ្ងាយ នោះគេនឹងដំរាវរបស់គេធ្វើជាផាល ហើយលំពែងគេធ្វើជាដង្ការវិញ អស់ទាំងនគរនឹងលែងលើកដាវ ច្បាំងគ្នាទៀត ក៏មិនរៀនវិជ្ជាចំបាំងទៀតទេ ”

មីកា៤:៣

តារាងពាក្យ

សន្តិភាព (peace) ភាពដែលគ្មានបំបាត់ ប្រែមកពីភាសាហេព្រើរសាឡោម មានន័យថាដែលមានកំណត់ ពេញឬគ្រប់គ្រាន់ គឺមិនគ្រាន់ តែភាពគ្មានបំបាត់នោះទេ។ នៅក្រោយ ពេលឈប់ច្បាំងគ្នា អ្វីដែលបាក់បែកខូចខាតបានត្រូវធ្វើ ឡើងវិញជាថ្មីឡើងវិញ។ សន្តិភាពត្រឹមត្រូវក៏មកគ្រប់គ្រាន់។ មិត្តភាពក៏ត្រូវបានផ្សះផ្សារ ឡើងវិញ។ សន្តិភាពត្រឹមត្រូវក៏មកដល់តាមរយៈព្រះថាព្រះអង្គនឹងប្រទានសន្តិភាព។ បើសិនជាអ្នកណាម្នាក់មានសេចក្តីសន្តិសុខជាមួយនឹងទ្រង់ហើយបានទទួលសេចក្តីសង្គ្រោះពីព្រះអង្គដោយសារសេចក្តីជំនឿទៅ លើព្រះគ្រីស្ទ នោះគេនឹងមានជីវិតរស់នៅ ដោយគ្មានសេចក្តីខ្លាចអ្វីសោះ។ នេះហើយគឺសន្តិភាព

ព្រះវិហារ (temple) កន្លែងពិសេសសំរាប់ថ្វាយបង្គំព្រះនៅទីក្រុងយេរូសាឡឹម

ន្ទៀងន្ទៀនគ្រូពិចារណា

1. តើអ្នកធ្វើយ៉ាងម៉េចដើម្បីជួយផ្តល់នូវសន្តិភាពដល់ពិភពលោកដែលពោរពេញដោយអសន្តិសុខ?
2. អ្វីទៅដែលបណ្តាលឲ្យមានបញ្ហារវាងមនុស្សនឹងមនុស្សឬប្រទេសនឹងប្រទេស? តើអ្វីទៅបណ្តាលឲ្យមានបញ្ហាក្នុងជីវិតរបស់អ្នក?
3. តើអ្នកអាចជួបជ្រៀមអ្នកដទៃទៀតឲ្យរស់នៅតាមគ្រោងការរបស់ព្រះទេ?

សន្តិភាពបានមកដល់ហើយ

ថ្វី កាបានប្រកាសបំរាមនៅក្នុងចំពូកមុនៗមកហើយថាព្រះអង្គនឹងកាត់ទោសវិនិច្ឆ័យអ្នកមានអំពើបាប។ អ្នកមានអំពើបាបត្រូវតែទទួលទណ្ឌកម្ម។ ប៉ុន្តែក៏មានដំណើរណ៍ ព្រះទ្រង់ធ្វើឲ្យមានអ្វីៗល្អជាមួយនឹងតាមរយៈប្រជាជនរបស់ទ្រង់។ សេចក្តីជំនុំជំរះមិនមែនចាំបាច់ទុកជាពាក្យចុងក្រោយនោះទេ។ មីកាបាននាំមកនូវសេចក្តីសង្ឃឹមតាមព្រះបន្ទូល។ ព្រះទ្រង់ចង់ឲ្យមានការប្រកបនឹងព្រះវិញ ទ្រង់ចង់ឲ្យយើងមានភាពពេញខ្លាតល្អឡើងវិញ។

ព្រះទ្រង់ជាព្រះសន្តិសុខ យើងអាចមានភាពសន្តិសុខជាមួយនឹងព្រះ។ ដូច្នោះហើយបានជា រនាំងខាឃាំងទាំងអស់នឹងត្រូវបាក់បែកអស់។ យើងនឹងអាចមករកទ្រង់ដោយគ្មានការកិតកយសោះឡើយ។ ព្រះទ្រង់ប្រទាននូវសេចក្តីសង្គ្រោះដែលជាព្រះបន្ទូលចុងក្រោយសំរាប់ប្រជាជនទ្រង់។ សេចក្តីសង្គ្រោះនឹងអាចកើតមានឡើងបើយើងម្នាក់ៗសារភាពអំពើបាបរបស់យើង។ សេចក្តីសង្គ្រោះអាចកើតមានឡើងបើយើងកែប្រែជីវិតអំពើបាបរបស់យើងចេញ។ យើងត្រូវឈានដំណើរជាមួយនឹងគ្រីស្ទនិយមទ្រង់។

ព្រះគ្រោងការព្រះសំរាប់ឆនាគតទីក្រុងយេរូសាឡឹម
ហើយនឹងការសង់ជាថ្មីឡើងវិញនៃព្រះវិហារទ្រង់
(មីកា ៤:១-២)

ព្រះបន្ទូលត្រង់នេះនិយាយពីពេលដែលទីក្រុងយេរូសាឡឹមមានបរាជ័យធ្លាក់។ និយាយពីថ្ងៃចុងក្រោយបង្អស់។ នៅក្រោយពេលមានអាសន្ននោះ ភាពល្អប្រសើរនឹងកើតមានឡើងហើយ។ ព្រះវិហារព្រះអង្គនឹងត្រូវសង់ជាថ្មីឡើងវិញសំរាប់គ្រប់សាសន៍

ណែនាំសិក្សា

មេរៀនទី១៣: សន្តិភាពបានមកដល់ហើយ

ភាគទី៣: មីកា: តើព្រះមានសំណូមពរអ្វីខ្លះដល់អ្នក

ទាំងអស់។ ព្រះវិហារនេះមិននៅក្នុងស្ថានភាពទ្រុឌទ្រោមបាក់បែកទៀតទេ យញ្ញបូជាដែលបានធ្វើមកនោះគ្មានសារៈសំខាន់អ្វីទៀតទេ អ្វីដែលសំខាន់នោះគឺការបង្រៀនអំពីគ្រោងការរបស់ព្រះអង្គ ប្រជាជនរបស់ព្រះនឹងរៀនអំពីគ្រោងការរបស់ព្រះ រៀនចេះអំពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះនិងជាសេចក្តីសន្សំរបស់មនុស្សទាំងអស់។ យើងអាចទំរៀនរស់នៅដោយស្មោះត្រង់ដោយត្រឹមត្រូវ នឹងក្នុងសេចក្តីសុខសាន្ត ដោយសន្តិភាព ដើរតាមផ្លូវរបស់ព្រះមានន័យយ៉ាងពិសេសមួយ គឺយើងមិនគ្រាន់តែដើរតាមតែផ្លូវណាមួយនោះទេ តែគឺជារបៀបរស់នៅរបស់យើង។ បើមនុស្សទាំងអស់ក្លាយទៅជាប្រជាជនរបស់ព្រះ នោះគេត្រូវតែរៀនរស់នៅតាមផ្លូវដែលព្រះមានព្រះហឫទ័យចង់បាន។ ព្រះចង់ឲ្យគេទៅជាព្រះពរដល់គ្រួសារទាំងអស់នៅលោកីយនេះ (លោកុប្បត្តិ ១២:៣)។ គឺនៅពេលនោះហើយដែលគេបានបំពេញករណីយកិច្ចដែលព្រះមានព្រះហឫទ័យចង់ឲ្យគេធ្វើ។

ពេលដែលមានសន្តិភាព

(មីកា ៤:៣-៥)

ពេលដ៏ពិសេសនឹងត្រូវមកដល់ ព្រះនឹងមកជាស្តេច ជាអ្នកដ៏ទុំដរ និងជាអ្នកកាន់អំណាច។ ព្រះនឹងជួយដល់មនុស្សគ្រប់រូប ហើយសន្តិភាពនឹងមានដល់ផែនដី។ បើយើងរស់នៅតាមផ្លូវព្រះចង់បាន នោះនឹងមានម្ហូបអាហារគ្រប់គ្រាន់សំរាប់គ្រប់រូប។ ដាវហើយនិងលំពែងដែលធ្លាប់ប្រើប្រាស់សំរាប់សង្គ្រាមនោះនឹងត្រូវបាក់ស្ករ។ របស់ទាំងនោះនឹងក្លាយទៅជារបស់សំរាប់កូរកាស់ និងដង្កូវសំរាប់ត្រាយបន្ទាសំរាប់បង្កើនម្ហូបអាហារ។ ម្ហូបនេះនឹងជួយអ្នកក្រីក្រ ព្រមទាំងអ្នកដែលស្រែកឃ្លាន។ ប្រជាជាតិទាំងមូលមិនមានសង្គ្រាមទៀតទេ ពុំមានចាំបាច់រៀនហាត់វិជ្ជាបំបាំងទៀតទេ។ គ្រប់គ្រួសារនិមួយៗនឹងដាំដើមល្វាផ្ទាល់ខ្លួន ដើមនោះនឹងបានជាម្ហូបដល់ប្អូនប្រុស។ គេអង្គុយលេងដោយសុខសន្តិភាពគ្មានភ័យខ្លាច។ នេះហើយជាសេចក្តីសន្យារបស់ព្រះ។

មានមនុស្សខ្លះបានជំទាស់នឹងការប្រកាសរបស់លោកមីកា។ គេមិនចង់យល់ថាសន្តិភាពនឹងសេចក្តីសង្គ្រោះបានមកដល់មនុស្សគ្រប់រូប។ គេយល់ថា ប្រជាជាតិផ្សេងៗទៀតគួរតែមានព្រះរបស់គេរៀនខ្លួនផ្សេងទៀត។ គេថាគប្បីតែអ៊ីស្រាអែលមួយប៉ុណ្ណោះដែលត្រូវមានព្រះដ៏ពិត។ ខ្លះទៀតគេមិនចង់ស្គាល់មីកានិយាយប្រាប់ប្រហែលជាគេមិនចង់ឲ្យមនុស្សដទៃទៀតមាន

សេចក្តីសុខសន្តិភាព។ សន្តិភាពនាយុគតឲ្យនេះអាចមកដល់ជីវិតយើងរាល់គ្នា។ បានដល់ពីព្រោះយើងដើរនិងរស់នៅក្នុងព្រះនាមព្រះ។ សូមចងចាំរូបភាពសំខាន់នៃឈ្មោះនាសម័យពេលនេះ។ ស្គាល់ឈ្មោះបានន័យថាស្គាល់បុគ្គលនោះ។ នេះគឺវិធីដែលព្រះលោកបង្ហាញឲ្យស្គាល់ព្រះ។

ដើម្បីឲ្យសន្តិភាពដ៏ពិតបានមកដល់ យើងត្រូវតែទុកជឿចិត្តទាំងស្រុងទៅលើព្រះនិងរៀនរហូតអស់កល្ប។ តើរហូតដល់ណាទៅដែលហៅថា រៀនរហូតអស់កល្បនោះ? បានន័យថារហូតដល់យើងមិនអាចមើលឃើញក្នុងទីបញ្ចប់នៃអារម្មណ៍។

ប្រទេសជាតិបានត្រូវពិសោធន៍ថ្មីវិញ

(មីកា ៤:៦-៨)

មីកានិយាយពន្យល់ តើសន្តិភាពនឹងមកដល់យ៉ាងម៉េច? ព្រះទ្រង់ផ្តល់ឲ្យ។ ប្រទេសជាតិបានត្រូវកសាងឡើងវិញក្នុងភាពយ៉ាងរឹងមាំហើយពេញលក្ខណៈ។ ព្រះអាចជួយមនុស្សពីការដែលមិនដើរបាន។ ព្រះអាចជួយមនុស្សដែលឥតមានកន្លែងជ្រកកោន ព្រះអាចជួយអ្នកណាដែលមានរងគ្រោះ ព្រះនឹងគ្រប់គ្រងលើគេ។ តើប្រទេសជាតិនេះអាចរស់បានយូរប៉ុណ្ណាទៅ? ដោយសារតែព្រះអង្គព្រះគ្រប់គ្រង ប្រទេសជាតិគង់វង្សដល់អស់កល្ប។

សេចក្តីឆ្លើយនឹងវេទនាដែលប្រទេសជាតិ

(មីកា ៤:៨-៥:១)

ពាក្យទាំងនេះមិនមែននៅក្នុងបទគម្ពីរចងចាំនោះទេ តែអាចជួយឲ្យយើងចាប់យល់អំពីមេរៀននេះ។ ទីក្រុងយេរូសាឡឹមនឹងជួបប្រទះបរាជ័យ។ ប្រជាជនបានត្រូវគេរកៀរបញ្ជូនទៅទីក្រុងបាប៊ីឡូននៅឆ្នាំ៥៨៧ (មុនកំណើតព្រះគ្រីស្ទ)។ គេត្រូវបានអនុញ្ញាតឲ្យត្រឡប់មកវិញដើម្បីកសាងជីវិតថ្មីគេវិញនៅក្នុងទីក្រុងយេរូសាឡឹម គឺចាប់តាំងពីឆ្នាំ៥៣៩ (មុនកំណើតព្រះគ្រីស្ទ)។ ព្រះបន្ទូលពីព្រះមកពន្យល់ថាព្រះទ្រង់នឹងមានការគ្រប់គ្រងលើប្រទេសជាតិទាំងនោះ។ នៅពេលឥឡូវនេះមានបញ្ហា តែព្រះទ្រង់ផ្តល់នូវសេចក្តីសន្សំនឹងការសុខសាន្តដល់គេ។

ណែនាំសិក្សា

មេរៀនទី១៣: សន្តិភាពបានមកដល់ហើយ

ភាគទី៣: មីកា: តើព្រះមានសំណូមពរអ្វីខ្លះដល់អ្នក

កិច្ចសន្យាថែមនៃស្នេហាពីសំណុំសៀវភៅ

តើទីក្រុងបេថ្លេហឹម

(ម៉តា ៥:២-៥)

មនុស្សជាច្រើនចាំខ្លួននេះស្អាតៗ គេនិយាយពីក្បួនមួយ អង្គមកពីទីក្រុងបេថ្លេហឹម បេថ្លេហឹមមានឈ្មោះមួយទៀតគឺ អេប្រាថាត ក្បួនអង្គនេះបានគ្រប់គ្រងក្នុងពេលមានសន្តិភាព នឹងការសុខក្រុមក្សាន្ត

បេថ្លេហឹមជាទីក្រុងតូចមួយចម្ងាយប្រហែល៧ ៨ គីឡូ ម៉ែត្រពីទីក្រុងយេរូសាឡឹម រយកទទួលបានរបស់អ្នកស្រុក ពីជំពាក់ទៅការចិញ្ចឹមចៀម គឺជាទីក្រុងរបស់គ្រួសារលោក អ៊ីសាយ (Jesse) អ៊ីសាយ ជាឪពុករបស់ដាវីឌ ដែល ក្រោយមកឡើងធ្វើជាមហាក្សត្រមួយអង្គយ៉ាងខ្លាំងពូកែនៃស្រុក អ៊ីស្រាអែល ដាវីឌបានបង្រួបបង្រួមប្រជាជនទាំងអស់ ពេល នោះគឺជាពេលមួយដែលមានជោគជ័យបំផុតសំរាប់ស្រុក អ៊ីស្រាអែល

អ្នកណាដែលធ្លាប់បានដឹងពីមីកា គឺជាប្រជាជននៃ ស្រុកអ៊ីស្រាអែល ដែលនៅពេលនោះជាស្រុកមួយនៅតូចនៅ ឡើយ ហើយពុំមានអំណាចខ្លាំងទេ ស្រុកអាសស៊ីរ៉េប៊ុន នឹងវាយយកស្រុកនោះដែរហើយ គេពូមីកានិយាយ ពីក្បួន ថ្មីមួយអង្គដែលនឹងគ្រប់គ្រង នាំគេឲ្យទៅកាន់សន្តិភាព ទ្រង់នឹង នាំគេឲ្យមានសេចក្តីស្មោះត្រង់នឹងព្រះយេស៊ូ

ពាក្យទាំងអស់នេះទៅជាសាកសិទ្ធិឡើងនៅពេលដែល ព្រះគ្រីស្ទចាប់កំណើតឡើង មួយរយឆ្នាំក្រោយមក (ម៉ាថាយ ២:១-៦ , លូកា ២:១-២០) ទ្រង់ក៏ចាប់កំណើតនៅ បេថ្លេហឹម ព្រះបន្ទូលនេះជាព្រះបន្ទូលសំរាប់ឲ្យមានសេចក្តី សន្សឹមនៅក្នុងជំនាន់មីកា

នៅពេលព្រះគ្រីស្ទចាប់កំណើត មានហោរាមកនិយាយ ជាមួយនឹងក្បួនហ្វូឌី នៅទីក្រុងយេរូសាឡឹម ថាគេបំរុងមក រកស្តេចថ្មី អ្នកប្រាជ្ញរបស់ស្តេចគេបានពិនិត្យមើលព្រះបន្ទូល ពីមីកានេះ ហើយសំរេចថាស្តេចថ្មីនេះមកពីទីក្រុងបេថ្លេហឹម

ព្រះទ្រង់យកចិត្តទុកដាក់ថែទាំអ្វីដែលទ្រង់បានបង្កើត សំរាប់ប្រជាជនរបស់ទ្រង់ ស្តេចដែលទ្រង់ប្រទាននេះនឹងថែ ទាំប្រជាស្រ្តរបស់ទ្រង់ ទ្រង់នឹងចិញ្ចឹមគេ ហើយការពារ គេ ទោះហើយទើបគេដឹងថា ទ្រង់ជាក្បួនដ៏ល្អដែលទិតៗរក សន្តិភាព

តើយើងអាចស្រឡាញ់បានខ្លះ

ព្រះជាព្រះនៃសន្តិភាព ទ្រង់កោះហៅយើងឲ្យមកហ្វឹក ហ្វឺនពីសន្តិភាព ហើយធ្វើការសំរាប់សន្តិភាព ក៏ប៉ុន្តែនៅតែ មានសង្គ្រាមដដែល យើងមិនបានបំពេញករណីកិច្ចយើង ក្នុងការដឹកនាំមនុស្សលោកមកឯព្រះអង្គទេ យើងត្រូវតែប្តូរ ចិត្តបេះដូងយើង គឺយើងមិនគ្រាន់តែនិយាយអំពីសន្តិភាពនោះ ទេ ព្រះទ្រង់នឹងធ្វើការប្រែប្តូរនេះដើម្បីកុំឲ្យមានការស្អប់ខ្ពើម តើអាចធ្វើបានទេ? តើយើងអាចមានចិត្តស្រឡាញ់ខ្លាំងរបស់ យើងទេ? បើយើងមានព្រះគង្គជាមួយយើង អ្វីទាំងអស់វាអាច កើតមានបានទាំងអស់

ណែនាំសិក្សា

មេរៀនទី១៣: សន្តិភាពបានមកដល់ហើយ

ភាគទី៣: មីកា: តើ ព្រះ មានសំណូមពរអ្វីខ្លះដល់អ្នក

ម៉ិកា ៤:១-៨

- ១. តែនៅជាន់ក្រោយ ភ្នំដែលជាទីតាំងព្រះវិហារនៃព្រះ ឃេប៊ូនីនបានដីកើនឡើងជាកំពូលនៃអស់ទាំងភ្នំដ៏ ហើយនឹងបានលើកឡើងខ្ពស់ជាងអស់ទាំងភ្នំតូច នោះ ជនជាតិទាំងឡាយនឹងឡើងទៅហូរហែ
- ២. ហើយសាសន៍ជាច្រើននឹងទៅដោយពាក្យថា ចូរមកយើង ឡើងទៅឯភ្នំនៃព្រះឃេប៊ូនីនគឺទៅឯព្រះវិហារនៃព្រះរបស់ យាកុបចុះ ទ្រង់នឹងបង្រៀនឲ្យយើងរាល់គ្នាស្គាល់ផ្លូវ របស់ទ្រង់ នោះយើងនឹងដើរតាមអស់ទាំងផ្លូវច្រករបស់ ទ្រង់ ដ្បិតគ្រិស្តវិន័យនឹងផ្សាយចេញពីក្រុងស៊ីយ៉ូនទៅ គឺព្រះបន្ទូលនៃព្រះឃេប៊ូនីនពីក្រុងយេរូសាឡឹម
- ៣. ទ្រង់នឹងធ្វើជាចៅក្រមដល់សាសន៍ជាច្រើនហើយនឹង សំរេចសេចក្តីពីដំណើរប្រទេសមានអំណាចខ្លាំងផ្សេងៗ ដែលនៅទីឆ្ងាយនោះ គេនឹងដំរាវរបស់គេធ្វើជាជាល ហើយលំពែញគេធ្វើជាដង្កូវវិញ អស់ទាំងនគរនឹងលែង លើកដាវច្បាំងគ្នាទៀត ក៏មិនរៀនវិជ្ជាចំបាំងទៀតតទៅ
- ៤. គឺគ្រប់គ្នានឹងអង្គុយក្រោមដើមទំពាំងបាយជូរ ហើយក្រោម ដើមល្វាររបស់ខ្លួន ឥតមានអ្នកណាបំភ័យគេឡើយ ដ្បិត ព្រះឥស្សររបស់ព្រះឃេប៊ូនីននៃពួកពលបរិវារ បានចេញ វាចាហើយ
- ៥. នោះទោះបីអស់ទាំងសាសន៍ប្រព្រឹត្តតាមឈ្មោះរបស់ ព្រះនៃគេរៀនខ្លួន គង់តែយើងរាល់គ្នានឹងប្រព្រឹត្តតាមព្រះ នាមនៃព្រះឃេប៊ូនីន ជាព្រះនៃយើង ជាដរាប រៀនតទៅ វិញៗ
- ៦. ព្រះឃេប៊ូនីនទ្រង់មានបន្ទូលថា នៅថ្ងៃនោះ អញនឹង ប្រមូលអស់អ្នកណាដែលខ្លួនហើយនឹងកុំអស់អ្នកដែល បានត្រូវបណ្តេញចេញ ព្រមទាំងអស់អ្នកដែលអញបានធ្វើ ទុក្ខផង ឲ្យមកវិញ
- ៧. ឯពួកដែលខ្លួន នោះនឹងបានតាំងទុកជាសំណល់ហើយពួក ដែលត្រូវបោះបោលទៅជាឆ្ងាយឲ្យបានជានគរខ្លាំងពូកែ នោះព្រះឃេប៊ូនីនទ្រង់នឹងសោយរាជ្យលើគេ នៅភ្នំស៊ីយ៉ូន ចាប់តាំងពីគ្រាទោះជាដរាបតទៅ
- ៨. ដូច្នោះឯឯង ឧប័មនៃហ្វូងចៀម ជាទួលខ្ពស់របស់កូនស្រី ស៊ីយ៉ូនអើយ នេះនឹងមកឯឯងវិញ គឺអំណាចគ្រប់គ្រង ដូចដើមនឹងមកឯឯងវិញ ជាវារ្យរបស់កូនស្រី យេរូសាឡឹមៗ

ម៉ិកា ៥:២-៥

- ២. ដូច្នោះ អ្នកនោះនឹងប្រគល់គេទៅដរាបដល់កំណត់នៃនាង ដែលឃើញនឹងសំរាលបានកូនមក នោះសំណល់នៃពួកបង ប្អូនរបស់អ្នកនោះនឹងបានវិលត្រឡប់មកឯពួកកូនចៅ អ៊ីស្រាអែលវិញ
- ៣. អ្នកនោះនឹងឈរឡើងយូរហួនចៀមរបស់ខ្លួន ដោយ សារតទ្តិប្បទ្តិនៃព្រះឃេប៊ូនីនប្តូរទុកភាពរបស់ព្រះនាមព្រះ យេហូវ៉ា ជាព្រះនៃខ្លួន នោះគេនឹងស្ថិតស្ថេរនៅ ដ្បិតអ្នក នោះនឹងបានជាធំ រហូតដល់ចុងផែនដីបំផុត
- ៤. អ្នកនោះនឹងបានជាទីក្រុមក្សាន្តដល់យើង ដូច្នោះកាលណា ពួកអាសាស៊ីរលុកលុយចូលក្នុងស្រុកយើង ឬបើកាល ណាគេដាក់ជើងចូលមកក្នុងដំណាក់យើង នោះយើងនឹង លើកពួកអ្នកគង្វាលពនាក់ នឹងពួកជាប្រធាន៨នាក់ឲ្យ ទាស់នឹងគេ
- ៥. ពួកនោះនឹងបំផ្លាញស្រុកអាសាស៊ីរដោយដាវ នឹងស្រុក នីមរ៉ូខត្រង់ទ្វារស្រុកគេផង អ្នកនោះនឹងដោះឲ្យយើងរួច ពីពួកសាសន៍អាសាស៊ីរ ក្នុងកាលដែលគេទ្រោនចូលក្នុង ស្រុកយើង ឬបើកាលណាគេដាក់ជើងមកក្នុងព្រំស្រុក របស់យើងដែរ

ណែនាំសិក្សា **មេរៀនទី១៤: ការចោទទាស់របស់ព្រះទៅលើរាស្ត្រទ្រង់**
ភាគទី៣: មីកា: តើព្រះមានសំណូមពរអ្វីខ្លះដល់អ្នក

ឆត្របទព្រះគម្ពីរ
មីកា ៦:១-៨

បទគម្ពីរចុងចាំ

“ឱមនុស្សអើយ ព្រះបានបង្ហាញឯងស្គាល់សេចក្តីដែលល្អ តើព្រះឈឺចាប់ រឺ ព្រះហឫទ័យឲ្យឯងប្រព្រឹត្តដូច ម្តេច បើមិនមែនឲ្យប្រព្រឹត្តដោយសុចរិត ឲ្យស្រឡាញ់ សេចក្តីសប្បុរស ហើយឲ្យដើរជាមួយនឹងព្រះនៃខ្លួន ដោយសុភាពរាបទាបប៉ុណ្ណោះ ។”

មីកា ៦:៨

ឆ្លើយត្រូវពីចរន្ត

- ១- តើអ្នកមានវិធីណាខ្លះដែលអ្នកអាចអនុវត្តការអ្វីៗដែល ត្រឹមត្រូវ ?
- ២- អ្នកមានស្គាល់អ្នកណាម្នាក់ដែលមានគន្លឹះនៃសេចក្តី ស្រឡាញ់ ចិត្តសប្បុរស ទេ ?
- ៣- នៅពេលដែលអ្នកដើរជាមួយព្រះតើយ៉ាងណាទៅដែលការ ដើរជាមួយព្រះបានបណ្តាលឲ្យអ្នកបានទៅជាមនុស្សម្នាក់ សុភាពរាសារ ?

ការចោទទាស់របស់ព្រះទៅលើរាស្ត្រទ្រង់
៣ ក្បែររបស់លោក មីកា ទាំងនេះបានពោលទៅរាស្ត្រ របស់ព្រះ។ អ្នកទាំងនោះគិតថាគេរស់ក្នុងសម័យ កាលដ៏ល្អមួយ តែគេបានរស់នៅឆ្ងាយពីព្រះ។ គេបានធ្វើ សេចក្តីសន្យាជាមួយព្រះថា គេទុកចិត្តលើទ្រង់ជាទីជំនុំ ប៉ុន្តែគេ មិនបានរក្សាសេចក្តីសន្យារបស់គេទេ។

ការចោទទាស់របស់ព្រះ
(មីកា ៦:១-៥)

យើងអាចសារជាថ្មីនូវទិដ្ឋភាពក្នុងកន្លែងកាត់ក្តី។ ព្រះនាំ យកការចោទទាស់ទៅលើរាស្ត្រទ្រង់ ដោយព្រោះរាស្ត្រទ្រង់មិន រក្សាសេចក្តីសន្យារបស់គេ។ នៅក្នុងពេលនេះ សូមបើតែភ្នំ និង ទីខ្ពស់ក៏បានពួកគេចោទទាំងនេះដែរ។ ភ្នំ ទីខ្ពស់ទាំងឡាយត្រូវ បានបញ្ជាឲ្យស្តាប់ តើមនុស្សទាំងឡាយនោះបានធ្វើខុសអ្វីខ្លះ។ កន្លែងកាត់ក្តីបានត្រូវចាប់ផ្តើមហើយ។

ព្រះបានចាប់ផ្តើមសួរ ដោយចែងទៅលើការដែលរាស្ត្រ របស់ទ្រង់មិនស្មោះចំពោះទ្រង់។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា “ តើអញ បានធ្វើអ្វីដល់ឯង ? ”។ ប្រជាជនដឹងថាទ្រង់មិនធ្វើអ្វីក្រៅពី សេចក្តីសុខដល់អ្វីស្រាវភ័យទេ អ្វីដែលអ្វីស្រាវភ័យបានតប ស្នើទៅទ្រង់វិញគ្មានអ្វីក្រៅពីការធ្វើខុសទេ។ ព្រះលោកវិញ អំពីអ្វីដែលទ្រង់បានធ្វើដល់គេគឺដូចជា ទ្រង់បាននាំគេចេញអំពី អេស៊ីពូ ទ្រង់បានជួយគេក្នុងការឆ្លងកាត់សមុទ្រហ្វូណាម ទ្រង់ ប្រទានអ្នកដឹកនាំល្អ ៖ ម៉ូសេ ប្តូររបស់គាត់ អ៊ីរ៉ាន និងប្តូរស្រី នាង ម៉ារ៉ាម។

ទ្រង់បានរំពួកគេ អំពីពេលដែលគេនៅក្នុងទីរហោដ្ឋាន (ជនគណនា ២២-២៤)។ ស្តេចរបស់សាសន៍ម៉ូសាប ឈ្មោះ បាឡាម បានមានការកែប្រែខ្លះដល់សាសន៍ហេព្រើរ ក្នុងការ ដែលធ្វើពួកនេះធ្វើដំណើរឆ្លងកាត់ ពីស៊ីណាយទៅអ៊ីស្រាអែល។ ស្តេចបាឡាមបានជួលមនុស្សម្នាក់ឈ្មោះបាឡាមឲ្យដាក់បណ្តា សារដល់ពួកហេព្រើរ។ តែគ្រប់ទាំងពួកដែលបាឡាមសាក ល្បួងនិយាយពាក្យអាក្រក់ពាក្យដែលចេញពីមាត់ក្លាយចេញជា ពាក្យឲ្យពរទៅវិញ (ជនគណនា២៤:១០-១៥)។ ព្រះមិន អនុញ្ញាតឲ្យបាឡាមធ្វើទុក្ខដល់រាស្ត្ររបស់ទ្រង់ឡើយ។

ព្រះរំពួកនូវអ្វីៗដែលកើតឡើងកាលដែលគេចេញពី ស៊ីនីម រហូតគេមកដល់គីលកាល់។ ការណ៍ទាំងនេះបានកើត ឡើង នៅពេលក្រោយពីការជួបជាមួយនឹងហោរាក្នុង បាឡាម។

ណែនាំសិក្សា **មេរៀនទី១៤: ការចោទទាស់របស់ព្រះទៅលើវាស្ត្រទ្រង់**

ភាគទី៣: មីកា: តើព្រះមានសំណូមពរអ្វីខ្លះដល់អ្នក

បាឡាមមិនបានជាគណៈយក្នុងការដាក់បណ្តាសារដល់ពួកហេព្រើរទេ ហើយបាឡាមក៏ប្រាប់ដល់ស្តេចបាឡាក់ឲ្យបញ្ជូនស្រីៗទៅពួកអ៊ីស្រាអែល ដើម្បីឲ្យស្រីបណ្តាលឲ្យអ៊ីស្រាអែលធ្លាក់ចូលទៅក្នុងបាបផ្នែកកាមគុណ (ជនគណនា ២៥)។ រួចមកគឺព្រះរបស់អ៊ីស្រាអែលទេដែលជាធ្វើបណ្តាសារដល់អ៊ីស្រាអែល។ ក៏ប៉ុន្តែព្រះលោកធ្វើទណ្ឌកម្មកាលណាពួកអ៊ីស្រាអែលមិនគោរពប្រតិបត្តិតាមទ្រង់ អ៊ីស្រាអែលមានបញ្ហាដោយសារតែចលនាផ្ទាល់ខ្លួនតែប៉ុណ្ណោះ។ ព្រះបានអភ័យទោសដល់គេ ហើយនៅតែដឹកនាំគេជាបន្តទៅទៀត។ ក្រោយពីម៉ូសេបានចែកផ្តាច់ទៅ យេស៊ូក៏បានក្លាយទៅជាអ្នកដឹកនាំ។ ចាប់ពីត្រង់នេះ ការបញ្ជូនអ្នកស៊ីបអង្កេតចូលទៅក្រុងយេរិទូ (យ៉ូសេ ២:១)។ ខាងកើតទន្លេយ៉ែរ៉ាន់គេបានបោះជំរុំនៅជិតក្រុងស៊ីទីម លុះគេបានចូលទៅត្រើយម្ខាងទៀត គេក៏បោះជិតក្រុងគីលកាល់។ នៅពេលនេះគេរៀបចំចូលយកក្រុងយេរិទូ (យ៉ូសេ ៤)។

លោក ហូសេបានរំពួកដល់សាសន៍អ៊ីស្រាអែលឲ្យនឹកឃើញដល់អ្វីៗដែលព្រះធ្វើល្អដល់គេ។ នេះច្រើនជាងមេរៀនប្រវត្តិសាស្ត្រទៅទៀតជា ព្រោះជាការរំពួកអ្វីៗដែលគេទាំងអស់គ្នាចង់ចាំជាប់នៅក្នុងក្បាលរបស់គេ។ គោលបំណងនៃបន្ទូលរបស់ព្រះដែលបាននាំមក គឺបង្ហាញអំពីសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះទៅលើអ៊ីស្រាអែល។ ព្រះបានស្រឡាញ់គេតាំងតែពីកំណើតជាតិមកម៉្លោះ។ សេចក្តីសញ្ញាដែលព្រះបានធ្វើជាមួយគេមានលក្ខណៈលើសពីក្រិត្យបញ្ញត្តិទៅទៀតគឺទំហក់ទំនងរវាងព្រះនឹងគេ។ ការដែលចោទប្រកាន់ទោសអ៊ីស្រាអែលបញ្ជាក់ពីទំនាក់ទំនងកំពុងត្រូវបាត់បង់។ ទំនាក់ទំនងរវាងគេនឹងព្រះត្រូវបាត់បង់ក៏ដោយសារតែអំពើបាបរបស់គេ។

បែបបទដ៏សង្រួតសង្រួមតបទៅ
សេចក្តីស្រឡាញ់និងការចែករំលែងរបស់ព្រះ
(មីកា ៦:៦-៨)

អ៊ីស្រាអែលបានសួរ “តើត្រូវឲ្យខ្ញុំយកអ្វី ដើម្បីចូលទៅចំពោះព្រះយេហូវ៉ា ? ” (ខ ៦)។ គេចង់ដឹងថា ដើម្បីឲ្យបានការអភ័យទោសតើត្រូវអស់តម្លៃប៉ុន្មាន គឺគេគិតដង្ហោយយ៉ាងដែលអាចត្រូវនាំមក។ ដង្ហោយនិមួយៗមានតម្លៃទាបដល់ខ្ពស់។ តើព្រះចង់បានដង្ហោយដុត កូនគោដែលមានអាយុ១ឆ្នាំ ?

ដង្ហោយនេះថ្លៃបន្តិចក៏ប៉ុន្តែអាចធ្វើទៅបាន។ ចុះចៀមឈ្មោល ១០០០ និងប្រេងដីមានតម្លៃចំនួនស្ទើរ១០០០០? តើមានអ្នកណាម្នាក់អាចនឹងថ្វាយដង្ហោយដ៏ថ្លៃនេះបាន។ ចុះដង្ហោយដែលមានតម្លៃជាងប្រាក់វិញ? តើឲ្យគេគប្បីថ្វាយយញ្ញបូជាកូនក្មេងវិញ ?

គ្មានដង្ហោយណាមួយដែលនិយាយមកនេះអាចយកមកប្រើបានទេ ព្រោះព្រះគ្មានមានបំណងនឹងចង់បានដង្ហោយទាំងនេះ។ ព្រះចាប់អារម្មណ៍តែទៅលើចិត្តរបស់គេតែប៉ុណ្ណោះ។ យើងមិនអាចសូកព្រះ ដើម្បីឲ្យព្រះធ្វើអ្វីដែលយើងចង់បានទេ។ គឺរូបយើងទេដែលត្រូវផ្លាស់ប្តូរ មិនព្រះទេ។

ចំនើយ
មីកា ៦:៨

ព្រះបានប្រាប់វាស្ត្ររបស់ព្រះតាំងតែពីដើមមកនូវអ្វីដែលព្រះចង់បានពីគេ។ ព្រះរាជបំណងប្រាប់មកច្បាស់ណាស់តាមរយៈវិន័យរបស់ព្រះ គឺច្បាស់ណាស់ដែលហោរាជាន់ដើមបាននិយាយប្រាប់គេនោះ។ ព្រះចង់បានអ្វីដែលល្អ សូមចងចាំថាអ្វីដែលល្អនោះហើយ ដែលព្រះចង់បានឲ្យយើងរាល់គ្នា។ គ្មានវិធីណាមួយនឹងនិយាយអំពីអ្វីដែលព្រះចង់បានឲ្យយើងធ្វើនោះទេ។ ព្រះចង់រក្សាទំនាក់ទំនងរវាងយើងនឹងព្រះហើយព្រះចង់ឲ្យយើងក្លាប់ទៅនឹងព្រះឲ្យបានសុចរិត ត្រឹមត្រូវ។ ទាំងអស់នេះហើយដែលព្រះចង់បានពីយើង។

ធ្វើអ្វីដែលត្រឹមត្រូវ។ ពាក្យនេះមិនមែនត្រឹមតែគោរពតាមបញ្ញត្តិព្រះនោះទេ តែគឺប្រព្រឹត្តឲ្យបានត្រឹមត្រូវជាមួយអ្នកដទៃ។ ជាពិសេសយើងត្រូវជួយយកអាសារដល់អ្នកប្រឹក្រាពីព្រោះគេគ្មានអ្នកណាមួយនិយាយជួយគេ។ ធ្វើបែបនេះបានន័យថា យើងធ្វើអ្វីចំពោះអ្នកដទៃឲ្យដូចយើងចង់ឲ្យអ្នកដទៃធ្វើចំពោះយើង។ យើងចង់ធ្វើតាមបំណងព្រះ។

ស្រឡាញ់ដោយចិត្តសប្បុរស។ យើងធ្វើត្រឹមត្រូវ តែគ្មានសេចក្តីស្រឡាញ់ យើងមិនបានធ្វើអ្វីដូចព្រះចង់បាននោះទេ។ សេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះបានន័យថា ព្រះបញ្ជូនព្រះរាជបុត្រាព្រះមកសុភក្តជួសបាបរបស់យើង។

យើងត្រូវតែចូលចិត្តផ្តល់សេចក្តីសប្បុរសទៅអ្នកដទៃដូចជាសេចក្តីសប្បុរសដែលយើងចង់បានដែរ។ ការដែលយើងធ្វើល្អត្រឹមត្រូវ យើងក៏ត្រូវធ្វើសេចក្តីសប្បុរសដែរ។ កាលណាយើងធ្វើទាំង២នេះ បានន័យថាយើងធ្វើដោយត្រឹមត្រូវ ដោយចិត្តល្អត្រឹមត្រូវផងដែរ។

ណែនាំសិក្សា **មេរៀនទី១៤: ការចោទទាស់របស់ព្រះទៅលើរាស្ត្រទ្រង់**
ភាគទី៣: មីកា: តើព្រះមានសំណូមពរអ្វីខ្លះដល់អ្នក

ស្រឡាញ់ដោយចិត្តសប្បុរសបានន័យថា យើងខ្ញុំលំខ្វាយលើអ្នកដែលយើងចិត្តទុកដាក់។ យើងទុកខ្លួនឯងមួយកន្លែងសិនហើយបែរទៅជួយម្នាក់ដែលយើងស្រឡាញ់។

ដើរជាមួយព្រះអ្នកដោយគ្មានជំកើងពួក ។ នេះបានន័យថាយើងផ្លូវជីវិតមួយ ដែលដើរត្រួសសង្កត់ជាមួយព្រះ។ កាលយើងយើងដឹងថាព្រះជាម្ចាស់អ្នកណា នោះយើងដឹងថាយើងជាម្ចាស់អ្នកណា។ បន្ទាប់មកយើងនឹងរស់នៅដោយគ្មានជំកើងពួកដោយស្រួល។

ការដំកើងពួកជាបាបទីមួយ សូមអានលោកុប្បត្តិជំពូក៧។ អំបាចនឹងអេវ៉ាត្រូវធ្លាក់ក្នុងសេចក្តីល្ងង់ ឲ្យគេក្លាយដូចជាព្រះ នាំឲ្យគេមិនត្រូវការព្រះឡើយ។ ការដំកើងពួកនោះមិនត្រូវលើកយកមកបង្រៀនទេ យើងដឹងហើយថា យើងត្រូវឲ្យព្រះបង្រៀនយើងអំពីការធ្វើត្រឹមត្រូវ។ ទ្រង់ត្រូវតែបង្រៀនយើងអំពីស្រឡាញ់ហើយសប្បុរស។ យើងត្រូវតែរៀនដើរជាមួយទ្រង់ជារៀងរាល់ថ្ងៃ។

លើសនាចស្រ្តីទី៧

ព្រះនៅតែចង់ឲ្យយើងប្រព្រឹត្តដោយសុរិត ត្រឹមត្រូវដើរជាមួយទ្រង់ដោយគ្មានជំកើងពួក។ គោលគំនិតរបស់ទ្រង់នៅតែដដែល មានតែព្រះទេដែលអាចជួយយើងឲ្យធ្វើបានល្អដូចជាទ្រង់ចង់បាន។

មីកា ៦:១-៨

- ១ ចូរឲ្យអ្នករាល់គ្នាស្តាប់សេចក្តីដែលព្រះឃ្លេចចំពោះទ្រង់មានបន្ទូលឥឡូវថា ចូរក្រោកឡើង អង្វរនៅមុខភ្នំដ៏ទាំងឡាយចុះ ហើយបន្តិចភ្នំតូចទាំងប៉ុន្មានពួសឡើងឯងផង
- ២ ម្ចាស់ភ្នំទាំងឡាយអើយ នឹងឯងរាល់គ្នាជាបូសនៃផែនដី ដ៏ស្មើស្មើស្មើអើយ ចូរស្តាប់រឿងក្តីរបស់ព្រះឃ្លេចចំពោះ ដ្បិតព្រះឃ្លេចចំពោះកើតក្តីនឹងរាស្ត្រទ្រង់ គឺទ្រង់តវ៉ានឹងពួកអ៊ីស្រាអែល
- ៣ ឱរាស្ត្រអញអើយ តើអញបានធ្វើអ្វីដល់ឯង តើអញបានធ្វើអ្វីឲ្យឯងបានធុញទ្រាន់ដោយសារអ្វី ចូរធ្វើបន្ទាល់ទាស់នឹងអញចុះ
- ៤ ដ្បិតអញបាននាំឯងឡើងចេញពីស្រុកអេស៊ីរ្យូមក ក៏លោះឯងចេញពីផ្ទះរបស់ពួកបាវបំរើ ហើយបានចាត់ម៉្លាសអើរ៉ុន ហើយនឹងម៉ារាមឲ្យនាំមុខឯង
- ៥ ឱរាស្ត្រអញអើយ ឥឡូវនេះ ចូរនឹងចាំពីកិច្ចខុសបែបដែលបាណ្ឌូក ស្តេចម៉ូអាប បានបង្កើត ហើយពីសេចក្តីដែលបាណ្ឌូម ជាកូនបេអ៊ិរបានឆ្លើយតបយ៉ាងណា ហើយនឹកពីដំណើរដែលឯងដើរ ចាប់តាំងពីស៊ីទីម រហូតដល់គីលកាល ដើម្បីឲ្យឯងបានស្គាល់អស់ទាំងកិច្ចការសុរិតរបស់ព្រះឃ្លេចចំពោះ។
- ៦ តើត្រូវឲ្យខ្ញុំយកអ្វី ដើម្បីចូលទៅព្រះឃ្លេចចំពោះ ហើយក្រាបថ្វាយបង្គំនៅមុខព្រះដ៏ខ្ពស់ តើត្រូវឲ្យខ្ញុំយកដង្វាយដុត ជាកូនភោគាយុរទ្ធិប ដើម្បីចូលទៅចំពោះទ្រង់ឬ?
- ៧ តើព្រះឃ្លេចចំពោះ ទ្រង់នឹងសព្វព្រះហឫទ័យ ដោយចៀមទាំងពាន់ ឬដោយប្រេងទាំងម៉ឺនទេឬអី តើត្រូវឲ្យខ្ញុំថ្វាយកូនច្បងខ្ញុំ ឲ្យបានធូននឹងអំពើរំលងដែលខ្ញុំប្រព្រឹត្ត គឺជាផលនៃរូបកាយខ្ញុំ ឲ្យបានធូននឹងបាបនៃព្រលឹងខ្ញុំឬ
- ៨ ឱមនុស្សអើយ ព្រះបានបង្ហាញឯងឲ្យស្គាល់សេចក្តីដែលល្អ តើព្រះឃ្លេចចំពោះសព្វព្រះហឫទ័យឲ្យឯងប្រព្រឹត្តដូចម្តេច បើមិនមែនឲ្យប្រព្រឹត្តដោយសុរិត ឲ្យស្រឡាញ់សេចក្តីសប្បុរស ហើយឲ្យដើរជាមួយនឹងព្រះនៃខ្លួនដោយសុភាពរាបទាបប៉ុណ្ណោះ